

Notulen Statenvergadering van 3 juni 2022

INHOUDSOPGAVE
Notulen 3 juni 2022

	Presentielijst	Pagina 5
1	Opening, mededelingen voorzitter en vaststelling agenda	Pagina 7
2	Installatie nieuw burgercommissielid	Pagina 9
3	Spreekrecht externen	Pagina 10
4	Vragenuur	Pagina 18
5	Notulen	Pagina 18
6	Voorraadagenda	Pagina 18
7	HAMERSTUKKEN	Pagina 18
7.1	Bekrachtiging geheimhouding opgelegd aan Provinciale Staten	Pagina 18
7.1.1	G-22-018 Bekrachtiging geheimhouding (fraude -) Risico - analyse 2022, brief GS van 10-05-2022 (GS DOC-00271306)	Pagina 18
7.1.2	G-22-022 Bekrachtiging geheimhouding bijlagen bij Statenvoorstel Brightlands en de campussen Visie en inzet tot 2030 brief GS van 25-5-2022 (GS DOC-00277881)	Pagina 18
7.2	P-22-013 Statenvoorstel aanwijzen contactfunctionaris Wet open overheid	Pagina 18
7.3	P-22-014 Statenvoorstel actualisering bevoegdhedenregeling Provinciale Staten van Limburg 2022	Pagina 18
7.4	P-22-016 Statenvoorstel verzoek opheffing geheimhouding en Wob verzoek inzake stand van zaken van de verkenning van samenwerking tussen MAA BV en RSG	Pagina 19
7.5	P-22-017 Statenvoorstel verzoek opheffing geheimhouding inzake haalbaarheidsstudie, een GS-nota en de bijlagen Truckparkings	Pagina 19
8	BEHANDELSTUKKEN	Pagina 19
8.1	CORRECTIE GEWIJZIGD G-22-015 Statenvoorstel Toekomst van Maastricht Aachen Airport, brief GS van 31-5-2022 (GS DOC-00280010)	Pagina 19
9	Moties vreemd aan de orde van de dag	Pagina 98

Presentielijst van de leden van Provinciale Staten van Limburg voor de vergadering van 2022

Voorzitter

Roemer, E.G.M.

Statengriffier

Pregled, mr. A.O.J.

Leden

Partij

Aanwezig

Absil, mevrouw drs. M.G.J.A.C.
Baneke, P.D.
Bastiaans, L.H.
Berghorst, mevrouw mr. A.
Bijnen, H.M. van
Caldenberg, M. van
Claassen, drs. R.A.B.
Claessens-Schepers, mevrouw Y.M.
Depondt-Olivers, mevrouw M.L.H.
Driessen, R.B.
Ernst, R.A.M.M.
Fischer-Otten, mevrouw A.M.J.N.
Franssen, R.J.H.
Frische, drs. G.H.C.
Geraats, J.M.L.
Heldens, ing. T.M.
Hermans, L.J.
Ijpelaar, W.A.J.
Jenneskens, MA, mevrouw M.T.P.
Jetten, mevrouw T.G.M.
Jiménez Hastenrath, mevrouw C.L.
Kerseboom, mevrouw dr. S.
Koopman-Lyon, M SEN, mevrouw S.N.
Kuntzelaers, J.J.M.
Linden, H.M.V. van der
Lodewijks, drs. A.J.V.C.
Loomans, ir. P.J.M.
Megens, B.J.M.H.
Mertens, mevrouw mr. K.G.M.
Meziani, A.
Nijskens, H.L.M.
Palmen, BBA, mevrouw E.C.C.
Plusquin, mevrouw P.S.M.L.
Reuser, J.A.A.M.
Smeets, B.B.P.M.
Thewissen, drs. M.W.
Vaessen, L.A.P.
Valk, MCDM, ing. R.E. van der
Vincken, drs. N.J.H.M.

CDA
GroenLinks
VVD
PvdA
PVV
SP
PVV
SP
CDA
Forum voor Democratie
PVV
50PLUS
LOKAAL-LIMBURG
CDA
CDA
VVD
PVV
CDA
D66
GroenLinks
PVV
Forum voor Democratie
VVD
PvdA
LOKAAL-LIMBURG
VVD
Partij voor de Dieren
PVV
GroenLinks
CDA
VVD
Fractie Palmen
Partij voor de Dieren
SVL
SVL
SVL
D66
SP
SVL

Voncken-Janssen, mevrouw ing. I.D.A.M.
Wageningen, ir. J. van
Werrij-Wetzels, LLM, mevrouw M.
Westen, bc, O.D.
Westhoff, ir. R.J.H.
Wolters Gregório, J.

CDA
D66
CDA
GroenLinks
Forum voor Democratie
SP

Afwezig

Bosch, M.Th.
Schuuring, mevrouw E.A.

PVV
PvdA

Het College van Gedeputeerde Staten

Gaans-Gijbels, M.W.A. van
Gabriëls, G.J.W.
Roefs, mevrouw C.W.J.M.
Roemer, E.G.M.
Roest, A.G.M.
Satijn, S.H.M.
Toorenborg, mevrouw M.M. van

Overige aanwezigen

De heer Ritzen
De heer Ramakers
De heer Van der Wilt
Mevrouw Gubbels
De heer Borias
De heer Van Hassel
De heer Gribling
De heer Baayen
Mevrouw Urlings
De heer Sprangers

Notulist

Het Notuleercentrum

1 Opening, mededelingen voorzitter en vaststelling agenda

De voorzitter: Ik verzoek u allen, indien mogelijk, om te gaan staan. Aan het begin van deze vergadering waarin wij samenkomen om de belangen van de provincie Limburg en haar inwoners te dienen, spreken wij de hoop uit dat onze arbeid vrucht zal dragen. Mogen wij kracht en inspiratie putten uit onze geloofs- en levensovertuiging met de juiste waardering voor elkaars mening. Dat is onze bede aan God of aan elkaar. Dank u wel. Ik heb voor de vergadering van vandaag afmeldingen ontvangen van de heer Bosch en van mevrouw Schuuring. Er is een fotograaf aanwezig voor agendapunt 2, te weten de installatie van een nieuw burgercommissielid. Bij de opening van de vergadering vandaag is een quorum vereist en de griffier en ik hebben voorafgaand aan de opening aan de hand van de presentielijst geconstateerd dat aan dat vereiste is voldaan. Indien een verzoek tot hoofdelijke stemming wordt ingediend zal ik door middel van loting bepalen bij welke persoon op de presentielijst ik de stemming zal starten. En dat ga ik ook nu doen. De heer Van Wageningen heeft de eer deze dag. Voor zowel Provinciale Staten als Gedeputeerde Staten geldt dat u uw eerste en tweede termijn vanaf het spreekgestoelte kunt doen. Interrupties van Statenleden gaan via de microfoons bij de interruptietafel en binnen het Presidium hebben we ook afgesproken dat u vijf keer de mogelijkheid tot interruptie heeft en per interruptie de mogelijkheid om na de eerste vraag maximaal twee vervolgvragen te stellen. Er ligt een gewijzigde conceptagenda voor de Statenvergadering voor. Kunt u instemmen met het vaststellen van deze agenda? Dat is het geval. Dat is nog niet het geval. Ik was iets te snel, neem me niet kwalijk. Ga uw gang.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Voorzitter wij hebben een ordevoorstel. De Partij voor de Dieren en GroenLinks hebben bij behandeling van dit voorstel in de commissie geconstateerd dat het zeer kritisch ontvangen is, dat er heel veel vragen zijn gesteld, en dat heeft geleid tot een stortvloed aan nieuwe informatie wat een complete wirwar aan gegevens oplevert. Dat maakt de risico-inschatting op dit voor Limburg zeer belangrijke dossier zeer complex en daarom vragen wij graag om een stemming waarin de verschillende fracties moeten aangeven of zij voldoende informatie hebben om vandaag over te gaan tot besluitvorming. Dank u wel.

De voorzitter: Heeft u er iets aan toe te voegen? Als ik u goed begrepen heb begrepen, het moet een voorstel waar je voor of tegen bent, laten we dat even correct ... En uw standpunt is dat er onvoldoende informatie beschikbaar is om tot een beraadslaging vandaag over te gaan? Ik moet het even juist formuleren. Ik wil u geen woorden in de mond leggen, maar het is uw voorstel.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Het voorstel is dat per fractie wordt aangegeven of men voldoende informatie heeft.

De voorzitter: U moet een voorstel indienen waarop ja of voor of tegen gestemd kan worden.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Wilt u dat wij het Statenvoorstel vandaag in stemming brengen of wilt u het in behandeling brengen. Ik denk dat dat de correcte vraag is. Is het behandelbaar?

De voorzitter: Dank u wel. Dat lijkt mij dat dat kan bij handopsteken. Ik zie geen bezwaar. De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Voorzitter ik wil graag een stemverklaring afgeven. Wij achten het behandelrijp, want wij maken het behandelrijp met een amendement dat we in de eerste termijn in zullen dienen.

De voorzitter: Dank u wel voor deze stemverklaring. Het voorstel dat ik wil gaan doen nadat ik mevrouw Jenneskens nog het woord heb gegeven ...

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, ook een stemverklaring. Wij hebben een grote vraag bij de inhoud, en we zijn ook niet blij met ramingen en onzekerheden die nog in het stuk zitten, maar we vinden het wel onze verantwoordelijkheid en onze verplichting om vandaag tot een besluit te komen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Caldenhoven, tenminste ik neem aan dat u onderweg was naar de interruptiemicrofoon. Ik had zo'n vermoeden.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter het voorstel dat op tafel ligt leidt tot een Poolse landdag. Het is aan ons om de verantwoordelijkheid te nemen om ervoor te zorgen dat het dat niet wordt. Wij hebben voldoende informatie om een besluit te kunnen nemen, maar daar laat ik het voor nu even bij.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk nog even rond, de heer Ijpelaar wil ook nog even een stemverklaring afleggen.

De heer Ijpelaar (CDA): Wij van het CDA achten dat er genoeg informatie is om hierover te stemmen vandaag en wat dat betreft is het net het leven, ik hoop dat we het achteraf begrijpen.

De voorzitter: U legt de lat gelijk heel hoog merk ik. Mevrouw Fischer.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Dank u wel voorzitter. Ik moet zeggen, met alle informatie word je van links naar rechts geschilderd dus ik heb genoeg informatie. Ik moet echt niet nog meer tot mij nemen, dus ik ben het niet eens met het voorstel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Dank u wel voorzitter. De fractie van LOKAAL-LIMBURG heeft uitgebreid met de voor- en tegenstanders gesproken. Daar zijn we een aantal maanden al mee bezig geweest. In de tussentijd heeft onze fractie alle documenten tot zich genomen en wij vinden dat wij voldoende geïnformeerd zijn en daarom willen we ook vandaag tot besluitvorming overgaan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Dank u wel voorzitter. Ook namens de PVV, we willen vandaag zeker gaan behandelen omdat de Limburger ook verdient dat we nu eindelijk een keuze gaan maken vandaag. Er zitten genoeg mensen op de tribune die al maanden, misschien wel jaren wachten op een besluit en dat gaan we vandaag doen.

De voorzitter: Dank u wel. Ga uw gang.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Dank u wel voorzitter. Ik kan het voorstel van mevrouw Mertens en mijnheer Loomans wel volgens, want er zitten nog zoveel onzekerheden in, maar ik vind ook dat verder uitstel niet verstandig is en dat we vandaag onze verantwoordelijkheid moeten nemen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik over tot stemming bij handopsteken. Hoewel u allemaal al een signaal gegeven heeft, is het meer een bevestiging dat we het ook echt in stemming hebben gebracht. Wie is voor bespreking vandaag van dit agendapunt? Dat betekent dat alle fracties met uitzondering van de fracties van GroenLinks en de Partij voor de Dieren voor hebben gestemd, dus daarmee bevestigen we de agenda zoals die voorligt. Dank u wel.

2 Installatie nieuw burgercommissielid

De voorzitter: Dan gaan we nu over tot de installatie van een nieuw burgercommissielid. Het betreft mevrouw Ria Strik voor de Partij voor de Dieren. Ik verzoek de bodes om het nieuw te installeren burgercommissielid voor de fractie van de Partij voor de Dieren naar de interruptiemicrofoon te begeleiden. Aan de orde is de beëdiging respectievelijk het afleggen van de verklaring en belofte overeenkomstig de Provinciewet. Daartoe leggen alle nieuw te benoemen burgercommissieleden in handen van de voorzitter de in de Provinciewet voorgeschreven eed respectievelijk verklaring en belofte af. Mevrouw Strik heeft aangegeven de verklaring en belofte te willen afleggen. Ik zal zo meteen de tekst van de verklaring en belofte voorlezen bij de interruptiemicrofoon. Normaliter tekent men dan ook de Gedragscode Bestuurlijke Integriteit, maar dat is inmiddels al gebeurd. Ik verklaar dat ik om tot burgercommissielid benoemd te worden rechtstreeks nog middellijk onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de grondwet. Dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als burgercommissielid naar eer en geweten zal vervullen.

Mevrouw Strik (Partij voor de Dieren): Dat verklaar en beloof ik.

De voorzitter: Dan mag ik u als eerste bij dezen van harte feliciteren en heel veel succes toewensen.

Mevrouw Strik (Partij voor de Dieren): Dank u.

De voorzitter: Ik schors een enkel ogenblik voor een felicitatie.

[SCHORSING]

De voorzitter: Mevrouw Plusquin, ik heropen de vergadering.

Mevrouw Plusquin (Partij voor de Dieren): Dank u wel voorzitter. Er is in het Presidium besproken dat er voor iedere organisatie die er vandaag is drie stoelen beschikbaar zijn, maar dat geldt blijkbaar niet voor de Alliantie want die stoelen zijn ingenomen door andere mensen horen wij net, dus bij dezen het verzoek om te zorgen dat de Alliantie ook haar plek heeft in deze zaal.

De voorzitter: Er zijn besluiten genomen over de aanwezige stoelen en hoe dat georganiseerd moet worden. Overigens hebben wij voor degenen die nog buitenstonden in dit huis alsnog nog een ruimte gereserveerd en ik kan om veiligheidsredenen niet aangeven waarom de besluiten zijn genomen zoals ze zijn genomen. Ik kan dus ook niet afwijken van de besluiten zoals ze genomen zijn. Ik ga dus ook nu geen ander besluit nemen dan dat reeds gedaan is. Ik kan er inhoudelijk ook niet op ingaan en ga dus ook geen andere zaken nu wijzigen. Het gaat erom dat u vandaag in de gelegenheid wordt gesteld om veilig en goed uw vergadering zo zorgvuldig mogelijk te doen. Iedereen is in de gelegenheid om de vergadering te volgen. Dat kan voor een aantal hier. Dat kan voor een aantal in een speciaal daarvoor, op het laatste moment nog ingeregelde ruimte waar het digitaal gevolgd wordt en de mensen kunnen het thuis volgen. Ik ga geen wijzigingen meer toevoegen om welke reden dan ook. Mevrouw Plusquin.

Mevrouw Plusquin (Partij voor de Dieren): Ja. Er is een bevestiging dat er voor iedere organisatie drie stoelen klaarstaan in de zaal. En die stoelen stonden er, maar daar zitten andere mensen op. Er zijn stoelen bijgeplaatst en volgens mij zijn er nog steeds niet genoeg stoelen. We hebben het over twee verschillende dingen. Mijn verzoek is om gewoon ook de mensen, drie afgevaardigden van de Alliantie, een zitplaats te geven in deze zaal zoals ook is toegezegd.

De voorzitter: Mevrouw Plusquin ik blijf bij mijn standpunt, ik ga geen wijzigingen meer toestaan. Iedereen kan het debat volgen en speciaal voor mensen die nog hier zijn of aanwezig zijn of nog komen is er een ruimte waar ze het debat kunnen volgen. Daarmee heb ik het besluit genomen.

3 Spreekrecht externen

De voorzitter: Gaan we over tot agendapunt 3 Spreekrecht externen. Er hebben zich voor de vergadering van vandaag tien sprekers gemeld. De heer Ritzen, de heer Ramakers, de heer Van der Wilt, mevrouw Gubbels, de heer Borias, de heer Van Hassel, de heer Gribling, de heer Baayen, mevrouw Urlings en de heer Sprangers. In die volgorde zullen de mensen uitgenodigd worden om hier aan het spreekgestoelte hun bijdrage te leveren. Ik zal er streng op letten dat u dat in de afgesproken drie minuten doet, dus houdt u er rekening mee na drie minuten moet ik u helaas anders vragen om te stoppen. Dat zou natuurlijk jammer zijn. Ik zal vragen aan de bodes om ervoor te zorgen dat u opgehaald wordt als het uw beurt is. En als eerste wil ik graag het woord geven aan de heer Ritzen.

De heer Ritzen: Geachte Statenleden en Gedeputeerden, de Provincie heeft miljoenen besteed om bij burgers, instellingen en bedrijven het begrip Euregio tussen de oren te krijgen. Mij valt op dat er inzake MAA in geen enkel document en in geen enkel debat in dit huis, ook maar iemand het woord Euregio in de mond heeft genomen. En juist nu, nu het moment is gekomen om de Euregio concreet te benutten, geeft u niet thuis als u kiest voor het openhouden van MAA. Juist dan zijn we weer Limburg op zijn smalst. De Euregio eist groot denken, durf, richting geven en is vooral geënt op het samenwerken en versterken waar we goed in zijn. En dus ook erkennen waar we niet goed in zijn of wat anderen reeds beter doen of waar we bij kunnen aansluiten. Als u kiest voor het openhouden van MAA, dan kiest u ervoor om trots, eigenbelang, klein regionaal denken en de korte termijn te bevredigen. Met betrekking tot de Euregio bent u in dat geval reeds tevreden met de naam Aachen in het woordmerk van MAA. Ik geef u twee voorbeelden: Bierstet als grote speler in de luchtvaart ligt 45 km van MAA en MAA is nietig vergeleken met Bierstet. En Flughafen Aachen Merzbrück, iemand ooit van gehoord? Is het ter sprake gekomen? Nee. Het ligt 43 km van MAA. Ik citeer hun visie: 'Door partners uit onderzoek, dat zijn RWTH en Hochschule Aachen, en ontwikkeling en industrie met elkaar te verweven moet een luchtvaartgerelateerd handelsgebied worden gecreëerd, om alternatieve voortstuwing en nieuwe vliegtuigontwerpen te kunnen onderzoeken en te ontwikkelen.' Citaat gesloten. Ik vraag u: komt u die visie bekend voor? Het is 20 minuten rijden vanaf Heerlen. Zij zijn reeds jaren bezig en het blijkt succesvol. Alles ligt om ons heen en alles is er reeds om mee samen te werken. Waarom zelf doen ten koste van? Schuiven we nu dus het doel van de Euregio aan de kant en is het 'ieder voor zich en God voor ons allen'? Uw Staten hoeft de belanghebbenden, ik herhaal de belanghebbenden, van MAA niet te geloven die zeggen dat er binnen tien jaar elektrische vliegtuigen af en aan zullen vliegen vanaf MAA. Dat geldt wellicht voor een enkel vierzittertje, maar pas in 2035 zal het eerste en enige grotere vliegtuig, ik herhaal het eerste en het enige, een 'conceptual aircraft' zogenaamd een vlucht mogen maken ergens in de wereld. Dan zijn we er nog lang niet. Er moeten dan nog tienduizenden vliegtuigen volgen.

De voorzitter: Wilt u tot een afrondende zin komen?

De heer Ritzen: Ik ga het afronden. En de grote kerosinekolossen vliegen gewoon nog tientallen jaren door.

De voorzitter: Dank u wel. Laatste zin. Dan is het ook echt de laatste zin.

De heer Ritzen: Alhoewel, het is een lange zin. Alhoewel optie 4 in de MKBA reeds qua uitkomst de meest economische en maatschappelijk gunstigste variant is, kan het nog mooier en beter als we het plan van Francine Houben daarmee vervlechten. Het zal volgens onafhankelijke berekening nog beduidend meer welvaart opleveren voor Limburg: € 1.3 miljard. En met het geld dat u daarmee verdient kunt u de werkelijke problemen aanpakken in deze provincie door te investeren in internationale spoorverbindingen, woningbouw en energietransitie.

De voorzitter: U zou bijna politicus kunnen worden mijnheer Ritzen, maar dank u wel voor uw bijdrage.

De heer Ritzen: Dank u wel.

De voorzitter: Dan geef ik nu het woord aan de heer Ramakers. Neem me niet kwalijk, daar zou mogelijkheid voor zijn, maar ik heb niemand zien reageren. Mijnheer Ramakers, ga uw gang, en welkom.

De heer Ramakers: Dank u wel. Goedemorgen Statenleden. Mijn naam is Mike Ramakers, ik ben 25 jaar oud en drieënhalf jaar werkzaam op de luchthaven MAA. Ik ben begonnen op de importafdeling als afhandelingsmedewerker van de loads. Al snel had ik door dat ik op een unieke werkplek terechtgekomen was waar je op verschillende manieren kunt doorgroeien. Ik heb geen moment het gevoel gehad dat ik niet geaccepteerd werd door mijn collega's omdat ik goed werd begeleid bij het leren van het vak. Uiteindelijk acht maanden later heb ik aangegeven dat ik graag op het platform wilde werken en ben toen geswitcht van de rampafdeling en ik kan u eerlijk vertellen dat ik vanaf dat moment mijn plekje gevonden had. Hier kon ik aan de slag met het aanleren van verschillend materiaal. Bijvoorbeeld een speedloader besturen, met de highloader werken of uiteindelijk, als je daar klaar voor was, het pushbacken van een vliegtuig. Omdat ik ontdekt had dat luchtvaart stiekem mijn passie is geworden, heb ik me ingezet om op de ramp door te groeien. Ik van rampmedewerker naar teammedewerker naar floating supervisor gegroeid en recent nog benoemd tot shiftleader ramp & transport. Dit betekent dat wanneer ik op dienst ben alles wat er op de ramp gebeurt onder mijn verantwoordelijkheid valt. In de drieënhalf jaar dat ik hier werkzaam ben, heb ik al veel verschillende soorten cargo gezien. Denk aan verschillende soorten bloemen, exotische dieren, supercars, prototypes, medische apparatuur, COVID-testers, vaccins, kleding, enzovoort. De luchthaven zelf biedt buiten cargo ook passagiersvliegtuigen aan en er is niks fijner dan vanuit thuis maar twintig minuten verwijderd te zijn van een all-inclusive vakantie naar het buitenland. Ik woon zelf onder de aanvliegroute van de baan in Maastricht. Dat is voor uw beeldvorming letterlijk hier aan de overkant van de Maas of hoe ik het noem, de goede kant van Maastricht. De vliegtuigen zitten hier in de laatste fase voor de landing en ik kan u eerlijk vertellen dat het mij echt niet zo stoort. Je kiest zelf wat je wilt horen en wanneer er een vlucht overkomt zijn er maximaal twintig seconden dat je het toestel hoort. Op de werkvloer zijn we momenteel met weinig personeel, maar stuk voor stuk zijn het allemaal kanjers, want ondanks dat we met zo weinig man zijn krijgen we het toch voor elkaar om de klus te klaren. Veel collega's zijn helaas ander werk gaan zoeken doordat in de COVID-periode het werk gewoon te zwaar was. Passagierstoestellen die ingezet werden als **cabin...** [0:19:37] vluchten vragen enorm veel fysieke inspanning en voor sommige collega's ging het gewoon niet meer. Sommige collega's zijn onzeker wat er met ons gaat gebeuren tijdens het definitieve besluit over hun werkplek, maar ondanks dat zetten we iedere dag opnieuw met alle afdelingen onze schouders eronder en blijven presteren. Ook al gaat het soms ten koste van onze pauzes. Ikzelf denk dat wanneer het besluit is genomen dat we open kunnen blijven, dat het personeel dan wel vanzelf komt. Want eerlijk is eerlijk, ik zou niet solliciteren bij een bedrijf met de kans dat het dichtgaat. Daarom is het ook belangrijk voor mij en de luchthaven dat de uitspraak zo snel mogelijk bekend is. Verder kom ik met plezier naar het werk om samen met de ploeg aan een nieuwe dienst te beginnen. In mijn ploeg zijn het collega's, maar ook tegelijk vrienden van elkaar. En met deze instelling is het meteen een stuk aangenamer om ons werk uit te voeren. Ik hoop dat ik met mijn verhaaltje een beeld heb kunnen geven over hoe ik denk over mijn ervaring binnen de luchthaven en dat het helpt bij het besluit, want dit is mijn werk, mijn MAA. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil de publieke tribune toch, hoe moeilijk ook, verzoeken om niet te reageren op inbrengen die hier ... Ik snap dat het lastig is, maar ik wil u toch vragen om u daaraan te houden. Dank u wel mijnheer Ramakers. Geef ik nu het woord aan de heer Van der Wilt.

De heer Van der Wilt: Dank u wel voorzitter. Geachte Statenleden, allereerst een korte introductie over de persoon die hier voor u staat. Ik ben een voormalig luchtverkeersleider van Luchtverkeersleiding Nederland.

In de ruim 38 jaar als luchtverkeersleider was ik de laatste 34 jaar daarvan werkzaam op MAA. Vanwege mijn luchtvaartachtergrond ben ik lid van de expertgroep van het ministerie Infrastructuur & Waterstaat inzake het dossier Luik-Bierset. Daarnaast ben ik lid van de commissie Regionaal Overleg MAA waar ik opkom voor de belangen van bewoners, maar geen actiegroepen vertegenwoordig. De aanleiding voor mijn verhaal zijn de aanhoudende misverstanden en misvattingen over het gebruik van het Zuid-Limburgse luchtruim bij sluiting MAA. Misverstanden en misvattingen welke bestaan bij onderzoeksbureaus, bij Provincie, gemeenten, toeristensector, actiegroepen alsmede bewoners, en die veroorzaakt worden door gebrek aan kennis van de wereld van de luchtverkeersleiding. Het ministerie van Infrastructuur & Waterstaat stelt dat delegatie van luchtverkeersleiding in het Zuid-Limburgse luchtruim aan de Belgen bij sluiting van MAA geen automatisme is, maar geeft tegelijkertijd geen enkele duidelijkheid over wat er bij een eventuele sluiting van MAA nu daadwerkelijk met dit luchtruim gaat gebeuren. Delegatie van luchtverkeersleiding is namelijk nooit een automatisme, maar het gebeurt wel. En dus is een dergelijke vermelding van het ministerie nietszeggend en derhalve een dooddoener. Het ministerie stelt ook dat de minister te allen tijde formeel eindverantwoordelijk blijft, is voor het luchtruim. De enige reden hiervoor is dat de Rijksoverheid in geval van oorlog het luchtruim moet kunnen sluiten, maar voor de rest dient dit geen enkel ander belang. Heel opmerkelijk is dat het ministerie met geen woord rept over de verplichtingen die Nederland heeft ingevolge internationale luchtvaartverdragen inzake het toestaan, het toelaten van overvliegend luchtverkeer in het Nederlandse luchtruim, terwijl die verplichtingen juist in deze kwestie heel relevant zijn met betrekking tot het Luik-Bierset-vliegverkeer. Het door de Provincie bij de sonderende notitie van begin maart toegevoegde To70-rapport over het luchtruim blijkt helemaal geen To70-rapport te zijn. To70 heeft nooit een rapport over het luchtruim geschreven, maar slechts vragen van de Provincie beantwoord. Het zogenaamde To70-rapport blijkt een door een provinciaal beleidsmedewerker geschreven markerend verhaal te zijn dat vol staat met fouten, misvattingen en speculaties.

De voorzitter: Wilt u komen tot een afronding, uw tijd is voorbij.

De heer Van der Wilt: Ik heb nog een paar heel belangrijke dingen te zeggen over deze misverstanden die ik dan niet kwijt kan, dus dan wil ik wel een slotopmerking maken. Ruim 20 jaar geleden werd de verkeersleiding in het Zuid-Limburgse luchtruim boven de drie kilometer hoogte al aan de Belgen gedelegeerd omdat de Luchtverkeersleiding Nederland geen enkel belang meer had bij dat stukje luchtruim en de Belgen des te meer. Ook toen was die delegatie, niet te verwarren met de delegatie voor luchtruim, uiteraard geen automatisme aangezien er tussen de betrokken luchtverkeersleidingsdiensten nadere afspraken moesten worden gemaakt. Nu komt de laatste zin. De enige reden dat de Luchtverkeersleiding Nederland het Zuid-Limburgse luchtruim beneden de drie kilometer hoogte controleert is de aanwezigheid van MAA.

De voorzitter: Dank u wel. Ik probeer echt iedereen, die drie minuten moet ik u echt geven. Als wij ze hebben zullen wij er in ieder geval ervoor zorgen dat de Statenleden de teksten die u niet heeft voor kunnen lezen krijgen. Mevrouw Jenneskens mag een toelichtende vraag stellen aan u.

Mevrouw Jenneskens (D66): Mijnheer de voorzitter, u begon met: er zijn misverstanden die ik wil ophelderen. En ik wil u niet nog vijf minuten extra spreektijd geven, maar kunt u mij in twee, drie zinnen zeggen wat nu het belangrijkste misverstand is dat u vandaag voor ons wilt ophelderen?

De heer Van der Wilt: Alles wat ik de afgelopen tijd voorbij heb zien komen, op diverse platforms, van bewoners tot onderzoeksbureaus, er worden gewoon dingen gezegd en beweerd die gewoon niet waar zijn. Een voorbeeldje daarvan, ik heb bewoners horen zeggen en ik zie het ook op sociale media, dat als de luchthaven sluit dat dan dit luchtruim een ongecontroleerd luchtruim zou worden en dat het Luik-Bierset-verkeer er om die reden niet meer doorheen zou komen. Dat is niet waar. Alle AWACS-vliegtuigen van de basis Geilenkirchen moeten altijd door dit luchtruim vliegen. Die mogen niet door ongecontroleerd luchtruim vliegen, dus dit luchtruim zal hoe dan ook altijd een gecontroleerd luchtruim blijven.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu nog het woord aan de heer Franssen voor een toelichtende vraag.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Dank u wel. Ik wil u een beetje ondersteunen dat u toch wat meer tijd krijgt.

De heer Van der Wilt: Oké.

De voorzitter: Houdt u het graag gewoon bij de toelichtende vraag mijnheer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Een aanvullende vraag stellen. U zegt gecontroleerd luchtruim. We hebben hier een aantal scenario's en stel scenario sluiting wordt in meerderheid hier aangenomen in de Staten, kunt u mij dan de toekomst schetsen wat er met het luchtruim gebeurt?

De voorzitter: Mijnheer Van der Wilt.

De heer Van der Wilt: Ja, het meest waarschijnlijke is om een aantal redenen dat de verkeersleiding, niet de luchtleiding, maar de verkeersleiding gedelegeerd wordt aan de Belgen. Dat is het meest waarschijnlijke, maar zelfs als dat niet zou gebeuren dan nog zal er boven het Heuvelland veel meer Luik-Bierset-verkeer overkomen. Behalve het verkeer in de nacht, wat eigenlijk los staat van MAA, zie je nu al dat het verkeer van Luik-Bierset van en naar China met grote regelmaat overdag dwars over het Heuvelland vliegt tussen de een en drie kilometer hoogte.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): En dat valt me mee in een keer.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter om misverstanden te voorkomen. De heer Van der Wilt gaf aan dat hij lid was van de CRO. Spreekt hij hier namens de CRO of op persoonlijke titel?

De heer Van der Wilt: Op persoonlijke titel vanuit mijn expertise, een luchtvaartachtergrond.

De voorzitter: Dank u wel en dank u wel mijnheer Van der Wilt voor uw bijdrage. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Gubbels.

Mevrouw Gubbels: Een zomerse dag in het jaar 2040, het is weer eens zover. Mijn kleinzoon Koen helpt dapper mee de rotzooi van de zoveelste overstroming op te ruimen. De huizen in overstromingsgebieden zijn niets meer waard, dus verkopen is onmogelijk geworden. Ze moeten er maar mee leven. Mijn man en ik wonen gelukkig in een hoger gelegen dorp. Mijn dochter en haar gezin logeren regelmatig een tijdje bij ons als het water komt. Koen vindt het dan gezellig, de saamhorigheid is groot, iedereen helpt elkaar. Voor de kinderen is het een soort pretpark. Met een bootje door de straten, massale picknicks op een voetbalveld. Hij spettert in zijn rubberlaarzen vrolijk door de modder in de woonkamer. Het doet ons, oudjes, denken aan de overstromingen in Valkenburg, bijna twintig jaar geleden. Toen dachten we nog dat ons iets vreselijks was overkomen. De kranten stonden er vol van. Nu is het aan de orde van de dag. Onze dochter verwijt ons dat we dit hebben laten gebeuren. Het was toch in het begin van de 21ste eeuw al lang duidelijk dat het mis zou gaan met de aarde? De gedachte dat de economie, dus ook het vliegverkeer, moest blijven groeien, overheerste. Terwijl juist die groei de aarde steeds sneller uitputte. Ik probeer me te verdedigen tegen mijn dochter. Wij hebben geprotesteerd, toen, maar we waren met te weinig. Te weinig mensen dachten na over een ander soort economie, een economie waarbij de aarde zou worden beschermd. Waar mensen welzijn zouden genieten, in plaats van welvaart. Welvaart die geen geluk bracht, integendeel. De praktijken voor

psychische hulp waren overvol. Ook vliegveld MAA moest in 2022 blijven voor de werkgelegenheid, terwijl er net toen een schreeuwend gebrek was aan arbeidskrachten. Mijn kleinzoon komt naar me toe gesopt: ga je mee Oma, we gaan met het bootje. Hij bukt zich om mijn kruk op te rapen en giet met zijn andere hand, waarin hij een emmertje vasthoudt, een flinke plens water in mijn linker laars. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Gubbels. Dan geef ik nu het woord aan de heer Borias. Ga uw gang.

De heer Borias: Dank u wel voorzitter. Geachte leden van Provinciale Staten. Ik ben Ben Borias. Ik woon in Sittard en ben vliegtuigspotter sinds 1972 op luchthaven MAA. Inmiddels dus 50 jaar, dat is een heel lange tijd. De eerste Boeing 747 die op MAA kwam was in 1982 en dit toestel trok destijds veel belangstelling en veel bekijks. Mensen die u willen laten geloven dat dit vliegtuig hier vroeger niet kwam, vergissen zich dus absoluut. In de beginjaren '80 kwamen veel vliegtuigen van het type Boeing 707 en DC8. Deze zorgden toen voor een overlast die je nu niet meer kunt voorstellen getuige de Airbus A330, A350, de Boeing 787 Dreamliner enzovoort, die nu heden ten dage op de luchthaven landen. De overlast van vandaag de dag is daar helemaal niets bij. In de jaren '90 was het voor ons luchtvaartenthousiasten een walhalla aangezien in deze tijd veel Russische vliegtuigen van het type Illusion Antonov, Tupolev alsook de Boeing 707 en de DC8 regelmatig op MAA te vinden waren. De omwonenden kwamen dan ook regelmatig naar mij toe met de nodige vragen, want iedereen vond het geweldig en nu nog steeds om de vliegtuigen van dichtbij te kunnen bekijken. Kijk eens op een woensdagmiddag of in het weekend op en rond de luchthaven, je vindt er altijd ouders met kinderen of grootouders met kleinkinderen, fietsers, wandelaars, met de neus tegen het hek om de vliegtuigen te kunnen bekijken. Terwijl het hier alleen maar gaat over de negatieve impact op de leefomgeving, durf ik te beweren dat het voor velen ook een positieve impact heeft. Niet omdat ze vanaf hier op vakantie kunnen, nee, omdat ze het prachtig vinden als er een mooi vliegtuig overkomt of landt of vertrekt. U heeft vast uw besluit al genomen. Een aantal van u zal voor sluiting stemmen zo meteen, maar die meerderheid die zo meteen voor MAA kiest en voor een toekomst met MAA, de spotters, maar ook de omwonenden die u hier niet ziet en hoort en uw kinderen, zijn u dankbaar, want die blijven met volle teugen genieten van die prachtige kisten die allemaal op MAA komen. We love MAA. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Borias. Dan geef ik nu het woord aan de heer Van Hassel.

De heer Van Hassel: Beste leden van de Provinciale Staten. Ik ben Max, 15 jaar oud en woon in de westelijke mijnstreek. Vandaag sta ik hier met een klasgenoot van mij omdat wij ons erge zorgen maken. Steeds vaker worden er uitbreidingen gedaan en deals gesloten die onze toekomst er constant grimmiger uit laten zien en daar zijn wij klaar mee. Ik sta hier om jullie alternatieven te laten zien voor de toekomst van Maastricht Aachen Airport, omdat ik me afvraag of er nog wel een noodzaak is voor het voortbestaan van het vliegveld. Er zijn in de regio al genoeg vliegvelden zoals in Eindhoven, Brussel, Luik en Frankfurt die precies hetzelfde doen als Maastricht Aachen Airport. Hierdoor is de concurrentie moordend en is het de vraag of het vliegveld ooit winstgevend wordt. Het verlies dat hierdoor geleden wordt kan beter gebruikt worden voor alternatieven. Het OV zou een goede oplossing kunnen zijn, maar er zijn momenteel te veel problemen mee. Deze problemen zorgen er jammer genoeg voor dat minder mensen de klimaatvriendelijkere optie kiezen en toch liever de auto of het vliegtuig pakken. Het zoeken voor een alternatief is lastig, maar niet onmogelijk. Als we een echt klimaatvriendelijk alternatief willen hebben voor het vliegveld zullen we moeten kijken naar wat het vliegveld ons nu geeft en welk alternatief dat ook biedt. Het vliegveld nu geeft ons transport en wat kortetermijnwerkgelegenheid in de regio en regionaal toerisme. Gelukkig heb ik daar een alternatief voor gevonden. Er is geen fatsoenlijke verbinding tussen ons en onze buurlanden. Het treinnetwerk in Zuid-Limburg is bar slecht verbonden met onze buurlanden België en Duitsland. Als we nu meer in het OV investeren in de vorm van een internationaal treinnetwerk in het zuiden van Limburg of zelfs in heel Limburg zouden we veel langetermijnwerkgelegenheid bieden in de hele regio of zelfs provincie. We maken dan betere verbindingen in het transport van goederen in Europa en zelfs toerisme treinvriendelijker en toegankelijker maken in West-Europa. We zouden een treinspoor kunnen aanleggen van Frankfurt of Luik naar Maastricht of een treinverbinding van Duitsland naar Roermond om de

wegen minder druk te maken, zoals we afgelopen Hemelvaart hebben zien gebeuren. Van de restanten van het vliegveld zouden we een park kunnen maken zoals het plan van Francine Houben toelicht of een recreatiecentrum maken waar de burgers in de regio van hun welverdiende rust kunnen genieten, en dat zonder al die giftige stoffen in de lucht. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Van Hassel. Dan geef ik nu het woord aan de heer Gribling.

De heer Gribling: Welkom. Ik ben Jules Gribling, 15 jaar en net zoals Rivka & Thomas, die hier 3 weken geleden stonden, protesteer ik elke vrijdag tegen de klimaatcrisis. Tegen het wanbeleid van de overheden en voor het zo snel mogelijk actie ondernemen tegen de klimaatcrisis. Actie tegen de crisis waar we nu al in zitten. Nu sta ik niet op het stationsplein in Roermond te protesteren, maar in een vergaderzaal waar de belangrijkste keuzes voor Limburg worden gemaakt. En waarschijnlijk denken jullie nu, wat leuk, weer een jongere in onze zaal, wat knap dat hij op zijn 15e al durft in te spreken. Maar mensen, dit feit op zichzelf is al triest, want nee, ik vind dit niet leuk, dit is een van de spannendste dingen die ik ooit heb gedaan en als het kon had ik hier niet willen staan. Want ik ben niet een of andere lobbyist die dit al heel zijn leven doet, alleen maar denkend aan zijn eigen portemonnee. Ik moet hier nu staan om jullie het daadwerkelijke beeld te laten zien waarom het openhouden van Maastricht Aachen Airport de domste beslissing zal zijn sinds de kap van het Sterrebos. Wat pijnlijk genoeg ook nog niet zo lang geleden is. Want in welke wereld laten we een onnodig vliegveld open, terwijl we nu in een klimaatcrisis leven. Kijk eens verder dan je neus lang is, letterlijk. Binnen een uur rijden van MAA zitten er zeven andere vliegvelden. Volgens verschillende rapporten is het beter om MAA te sluiten, klimaattechnisch en economisch gezien. Denk dan ook nog eens aan de kankerverwekkende kerosinedampen plus de overlast waar de inwoners rondom Maastricht Aachen Airport dagelijks mee te maken krijgen. En zie ook de problemen bij alle andere vliegvelden, met als voorbeeld Schiphol. Rijen, ellenlang doordat er allerlei problemen zijn bij het personeel, miljoenen euro's schade, vechtpartijen, pure chaos en een heel groot grote deuk in het imago van het grootste vliegveld uit Nederland. Dit moeten wij als Provincie toch niet willen? Nu hoor ik jullie denken, maar die jongen weet niks over de economie, over al het geld dat Maastricht Aachen Airport Limburg kan doen opleveren. Volgens de directeurs en lobbyisten hoeven we nog maar één keer een paar miljoen in MAA te steken en dan groeit de economie in Limburg met zoveel procent. En als we dan ook nog vegetarische broodjes serveren zijn we helemaal duurzaam bezig.

Ik weet misschien minder over het grote geld, maar ik weet wel dat wij exact 31% minder moeten uitstoten per jaar om onder de grootste crisis ooit uit te komen. En met de sluiting van Maastricht-Aachen Airport kunnen wij de koploper worden van klimaatverandering, alleen dan in de positieve zin. Want een klimaatcrisis heeft niks aan geld, jullie vinden dat klimaatverandering iets links is, maar de natuur kent geen links en rechts. De natuur kent ook geen populisme, alleen maar populieren. De natuur is ons geld, letterlijk en figuurlijk. Letterlijk, want zonder katoenplanten waren er nu geen eurobiljetten. En figuurlijk, want zonder natuur was onze aarde allang verwoest. Geld is niks meer waard op een dode planeet, besef dat nu eens. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Gribling. Dan geef ik nu het woord aan de heer Baayen.

De heer Baayen: Dank u wel voorzitter. Geachte Statenleden, laat ik mijzelf kort voorstellen. Ik ben deskundige, gepromoveerd aan de Universiteit van Amsterdam en heb carrière gemaakt in software voor het beheer van water en energie. Ik ben opgegroeid in het grensgebied Gelderland-Limburg. Later heb ik enkele jaren in Berlijn gewoond. Tegenwoordig woon ik met mijn vrouw en jonge kinderen in Nuth. Ik werk voornamelijk thuis en ga eens per week naar kantoor in de Randstad. Ik neem dan steevast de trein. Vandaag gaat u stemmen over de toekomst van het luchthaventerrein. Ik hoef geen woorden vuil te maken aan de storende geluidspieken of aan de ongezonde lucht die in de dalen blijft hangen of aan de businesscase. Nee ik wil het hebben over een rolvoorbeeld, de luchthavens van Berlijn. Begin deze eeuw had Berlijn drie luchthavens, Tempelhof, Tegel en Schönefeld. Nu is er nog maar één van over: Schönefeld, tegenwoordig bekend als Berlin Brandenburg. Tempelhof en Tegel lagen midden in de stad en zijn

achtereenvolgens in 2008 en in 2020 gesloten. Berlin Brandenburg ligt een kleine 30 kilometer ten zuiden van het centrum. Dat is even ver als de afstand van Maastricht tot Luik of een derde van de afstand Maastricht-Eindhoven. Over de sluitingen in Berlijn is oeverloos gedebatteerd, de bedrijven op Tempelhof en Tegel riepen moord en brand. Politici staken hun nek uit voor en tegen sluiting, maar na de sluiting van Tegel en Tempelhof zijn passagiers, vracht- en bedrijfsleven stilletjes verhuisd naar Brandenburg. De mens past zich aan. De sluiting van het druk bevlogen Tegel zou pakweg € 5 miljoen gekost hebben, grootschalige sanering was niet nodig omdat noch de bebouwing noch de baan werd afgebroken. Dat is slim, want Tegel kan weer open als stil en schoon vliegen ooit echt mogelijk is. Want laten we eerlijk zijn, op deze wereld bestaat nog geen enkele elektrische vliegverbinding, maar proeftuinen komen er genoeg. Zo zou het vliegveld Eelde bij Groningen een proeftuin voor elektrisch vliegen moeten worden. Daar moet het gaan beginnen. Niet in San Francisco, niet in Shanghai, maar in Eelde.

De voorzitter: Komt u tot een afronding?

De heer Baayen: Laatste zin. Beste Statenleden, neem een voorbeeld aan Berlin. Respecteer de uitkomst van de MKBA en stem voor sluiting. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Baayen. Er is een vraag voor u mijnheer Baayen, als u even blijft staan. Mevrouw Mertens heeft een toelichtende vraag voor u.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Dank u wel. Kunt u iets meer vertellen over hoe het een en ander zit bij vliegveld Groningen Eelde en hoe dat zit met die elektrische vliegtuigen? En hoe die ontwikkelingen daar lopen.

De voorzitter: Mijnheer Baayen.

De heer Baayen: Dat is allemaal in een heel pril stadium voor zover ik begrijp. Er zijn met name discussies over elektrisch vliegen, maar er is een vlucht geweest als ik het goed begrijp vanuit Twente naar Eelde met een tweezittertje. Die moest onderweg nog landen om op te laden. Verder heb ik geen nieuws vernomen van deze proeftuin.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Franssen had ook nog een vraag aan u.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Dank u wel voorzitter. U gaf een voorbeeld van een verhuizing. Een aantal vliegvelden gingen dicht en op een gegeven moment vond er verplaatsing plaats naar Brandenburg. Nu heb ik er ook een artikel over gelezen, maar klopt het zoals dat artikel ook aangaf dat door de verplaatsing er veel meer overlast is gekomen voor de om- en aanwonenden van Brandenburg?

De voorzitter: De heer Baayen.

De heer Baayen: Ik denk dat u het zo moet zien, er waren drie luchthavens, drie zones van overlast. Het is nu teruggedrongen naar één zone van overlast, want vliegen veroorzaakt overlast.

De voorzitter: Dank u wel en dank u wel voor uw bijdrage mijnheer Baayen. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Urlings.

Mevrouw Urlings: Beste bestuurders en volksvertegenwoordigers van onze mooie provincie. Aan het einde van deze lange lijdensweg wil ik van deze gelegenheid gebruikmaken om toch nog twee punten onder uw aandacht te brengen. Een, goed geld naar slecht geld gooien of, zoals de Engelsen zeggen, to throw good money after bad. En twee, eigen regie werkt beter. Punt een, het goede geld. Ik heb me vaak afgevraagd: waarom willen zo velen in uw Staten doorgaan met het vliegveld? Is het te vergelijken met die oude auto

waar je al zoveel aan betaald en gerepareerd hebt en waar je zoveel tijd mee bezig bent geweest, dat je nu niet meer wil stoppen? Maar alle uitgaven aan die auto maken het verlies groter. Psychologisch gezien is het moeilijk afscheid te nemen van MAA omdat er al zoveel geld aan gespendeerd is. Mogelijk ligt dat bij de ambtenarij nog lastiger. Hebben zij dan jarenlang op het verkeerde paard gewed? Hun en uw denkwerk verdient een fris en toekomstgericht doel. Velen van ons denken met het vliegveld iets waardevols te hebben en willen niet stoppen ondanks het feit dat de verliezen oplopen. Een veelgenoemd argument luidt: eenmaal weg is weg, we krijgen het nooit meer terug. Rationeel gezien hoeven we het niet te houden, het vliegveld kan immers niet zonder subsidie en heeft nauwelijks nut voor onze provincie. Sommigen onder uw Statenleden willen dit vliegveld eindelijk rendabel maken door er meer geld tegenaan te gooien. Publiek geld, ons geld. Maar kan heel veel geld MAA verbeteren? Het lijkt me niet. Bijvoorbeeld duurzaam vliegen is voorlopig een droom. Ook al roep je stoer dat duurzaam vliegen over vijf jaar kan. De werkelijkheid is dat jullie 20 tot 30 jaar doorvliegen met een oude vrachtvloot. En dat is precies het tegenovergestelde van verduurzamen. Onze woonomgeving raakt met die keuze nog meer vervuild.

De voorzitter: Wilt u tot een afronding komen?

Mevrouw Urlings: Oei. Dames en heren, MAA is zeer, zeer waardevol, maar pas dan als het gesloten is. Niet als vliegveld. De toekomst als 'Airpark', daar gaat u over. U neemt zelf het heft in handen. Geen techneuten, geen geleerden. Dat kunt u. Maak deze provincie, zoals onze Gouverneur zegt: schoner, stiller en vooral slimmer. Dank u voor uw aandacht

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan de heer Sprangers tot slot.

De heer Sprangers: Geachte Statenleden, geachte voorzitter. Dinsdagavond vond een debat plaats in het Sphinx-gebouw in Maastricht over de toekomst van MAA. De Limburger schreef 'met op het podium vooral tegenstanders'. Wat wil nu het geval, ondanks verwoede pogingen door de organisatie kon men geen enkele, wetenschappelijk onderlegde persoon vinden die openhouden van MAA wilde verdedigen. Zegt dit eigenlijk al niet voldoende? Alle argumenten waarmee het bestaansrecht van MAA werd opgetuigd, zijn inmiddels effectief en onderbouwd onderuit geschoffeld. Nu wordt louter nog ingespeeld op emotie. Het streven naar 'het beste voor Limburg' heeft geen betekenis meer. Statenleden, zijn op basis van emoties ooit degelijke politieke besluiten genomen? SEO voorziet in haar rapport uit 2020 dat de meeste vrachtvliegtuigen niet stiller, niet zuiniger en ook niet schoner worden, terwijl de lucht hier tot de smerigste van Europa behoort. Elektrisch vliegen zou nieuwe markten kunnen bedienen. De huidige markt blijf dus behouden. De overlast die er nu al is, gaat dan alleen nog maar toenemen, want elektrisch vliegen, als het er al van komt, is zeker niet geluidloos en vereist veel meer toestellen. Verder zegt de MKBA: het aanslaan van nieuwe luchtvaartconcepten is heel onzeker. In hoeverre een netwerk vanaf MAA kan ontstaan is heel onzeker. De omvang van die markt is hoogst onzeker. De baten die hiermee samenhangen zijn hoogst onzeker. Ook hoogst onzeker is de situatie ten aanzien van stikstof, de financiële onderbouwing, de financiële constructies, de illegale baanverlenging, de veiligheidssituatie, de uitkomsten van de gesprekken met de Schiphol Group, enzovoorts. En dit terwijl marktstudies ontbreken en prognoses nattevingerwerk zijn. Statenleden, gok niet met belastinggeld van de Limburgers, alleen maar voor wat status en imago. Het elektrisch vliegen in scenario 3 is in wezen toch niet anders dan een slecht onderbouwde camouflage voor doorgaan op de huidige wijze? Kies met reden, voor de toekomst en laat het verleden gaan. Kies voor de komende generaties, dat is uw plicht, uw verantwoordelijkheid en schuif de geweldige plannen van Francine Houben in pleinAIR niet zomaar van tafel. Want daarmee begaat u een historische vergissing die nog lang aan uw besluit blijf kleven. Ik rond af. Geachte Statenleden, heeft u zich weleens afgevraagd welk probleem in Limburg MAA eigenlijk oplost? Het antwoord is simpel: geen enkel. MAA creëert alleen problemen. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee komen wij tot een einde aan het agendapunt over het Spreekrecht externen.

4 Vragenuur

De voorzitter: Er heeft zich niemand gemeld voor het Vragenuur.

5 Notulen

De voorzitter: Daarmee kom ik bij agendapunt 5, Notulen. Provinciale Staten wordt gevraagd de notulen van de Statenvergadering van 1 april 2022 en de digitale stemvergadering van 8 april 2022 ongewijzigd vast te stellen. Kan ik dat doen? Bij dezen, dan is conform besloten.

6 Voorraadagenda

De voorzitter: Provinciale Staten wordt voorgesteld de Voorraadagenda ongewijzigd vast te stellen. Ik constateer dat we ook dat besluit kunnen nemen.

7 HAMERSTUKKEN

7.1 Bekrachtiging geheimhouding opgelegd aan Provinciale Staten

De voorzitter: Dan hebben we nog een aantal hamerstukken rondom bekrachtiging geheimhouding opgelegd aan Provinciale Staten.

7.1.1 G-22-018 Bekrachtiging geheimhouding (fraude -) Risico - analyse 2022, brief GS van 10-05-2022 (GS DOC-00271306)

De voorzitter: Onder G-22-018 Bekrachtiging geheimhouding (fraude -) Risico - analyse 2022, brief GS van 10-05-2022 (GS DOC-00271306). Conform besloten.

7.1.2 G-22-022 Bekrachtiging geheimhouding bijlagen bij Statenvoorstel Brightlands en de campussen Visie en inzet tot 2030 brief GS van 25-5-2022 (GS DOC-00277881)

De voorzitter: 7.1.2 G-22-022 Bekrachtiging geheimhouding bijlagen bij Statenvoorstel Brightlands en de campussen Visie en inzet tot 2030 brief GS van 25-5-2022 (GS DOC-00277881). Conform besloten.

7.2 P-22-013 Statenvoorstel aanwijzen contactfunctionaris Wet open overheid

De voorzitter: P-22-013 Statenvoorstel aanwijzen contactfunctionaris Wet open overheid. Conform besloten.

7.3 P-22-014 Statenvoorstel actualisering bevoegdhedenregeling Provinciale Staten van Limburg 2022

De voorzitter: P-22-014 Statenvoorstel actualisering bevoegdhedenregeling Provinciale Staten van Limburg 2022. Ook conform besloten.

7.4 P-22-016 Statenvoorstel verzoek opheffing geheimhouding en Wob verzoek inzake stand van zaken van de verkenning van samenwerking tussen MAA BV en RSG

De voorzitter: Even kijken. P-22-016 Statenvoorstel verzoek opheffing geheimhouding en Wob verzoek inzake stand van zaken van de verkenning van samenwerking tussen MAA BV en RSG. Conform besloten.

7.5 P-22-017 Statenvoorstel verzoek opheffing geheimhouding inzake haalbaarheidsstudie, een GS-nota en de bijlagen Truckparkings

De voorzitter: En P-22-017 Statenvoorstel verzoek opheffing geheimhouding inzake haalbaarheidsstudie, een GS-nota en de bijlagen Truckparkings. Ook conform besloten.

8 BEHANDELSTUKKEN

8.1 CORRECTIE GEWIJZIGD G-22-015 Statenvoorstel Toekomst van Maastricht Aachen Airport, brief GS van 31-5-2022 (GS DOC-00280010)

De voorzitter: Daarmee komen wij bij agendapunt 8. De behandelstukken. Aan de orde is de eerste termijn van uw Staten van agendapunt van G-22-015 Statenvoorstel Toekomst van Maastricht Aachen Airport, brief GS van 19 april 2022 [0:56:31]. Conform het spreektijdenoverzicht dat u allen heeft gekregen geef ik als eerste het woord aan de heer Ijpelaar namens de fractie van het CDA. Aan u het woord.

De heer Ijpelaar (CDA): Beste voorzitter, over deze luchthaven is al jaren discussie. De inwoners van Limburg, maar ook de onderneming, en alle anderen die belang hebben bij de luchthaven hebben recht op een duidelijke en consistente lijn vanuit de overheid. Het is voor het CDA belangrijk dat we vandaag deze duidelijkheid geven, hoe lastig deze keuze ook is. We hebben met heel veel belanghebbenden gesproken en om er maar een paar te noemen: de Alliantie, de Denktank, Maintenance Boulevard, VVV Zuid-Limburg, omwonenden en ga zo maar door. Hierin hebben we gehoord wat voor moois MAA onze provincie brengt en welke potentie erin zit, maar we hebben ook gehoord wat voor een overlast men ervaart. Door deze gesprekken zijn wij tot de conclusie gekomen dat de vergunde ruimte zoals die er nu ligt nooit een uitgangspunt kan zijn voor een toekomstbestendige, omgevingsbewuste luchthaven. Vandaag kiest het CDA dus zowel voor de luchthaven als voor minder overlast voor omwonenden. Na vandaag verwachten wij als CDA dat het College van GS als een blok achter onze keuze gaat staan. Staatsrechtelijk heeft u een mening, maar zeker ook voor de inwoners van Limburg is een overtuigd en onverdeeld College na een besluit van cruciaal belang. Na verschillende vriendelijke verzoeken aan het College om tot een advies te komen, moeten wij constateren dat dit er niet is.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, een vraag aan de heer Ijpelaar, want hij gaf aan dat de vergunde ruimte, zoals die er nu is, nooit het uitgangspunt kan zijn voor de toekomst. Hoor ik daarmee de heer Ijpelaar zeggen dat hij de vergunde ruimte in de vergunning naar de toekomst toe wil beperken? En zou hij er iets over kunnen vertellen wat hij dan daarbij voor zich ziet?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): De heer Van Caldenberg heeft mij goed begrepen en ik kom daar later op terug, zowel in mijn inbreng als later.

De heer Van Caldenberg (SP): Dan behoud ik mij het recht voor dan nog maar even verder te interrumperen op dit punt.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja, deze interruptie telt niet mee.

De voorzitter: Uiteindelijk ga ik daarover mijnheer Ijpelaar. Ik weet dat u regelmatig wil solliciteren naar deze functie, dat kan over tien jaar. Gaat u verder. Neem me niet kwalijk, ik laat u nog heel even in uw waan, want mevrouw Fischer heeft nog even een vraag aan u.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Als u zegt dat u ook de nadelen kent van het vliegveld, wilt u dan daarmee zeggen dat een start- en landingsbaan van maximaal 2.500 meter nu niet uit mag groeien naar 2.750?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Dat vinden wij op dit moment veel te vroeg om te concluderen. Wij hebben ook begrepen dat het met name rondom de ernstig gehinderden-berekening en rondom overlast nogal uitmaakt of die baan langer of minder lang is. Dat heeft te maken met wat voor toestel we kunnen landen. Dat is een heel complex vraagstuk en op dit moment vinden wij het niet verstandig om daar al een uitspraak over te doen.

De voorzitter: Mevrouw Fischer.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Dus u vindt wel dat er vandaag een besluit moet komen, maar in het besluit staat niet vervat hoe groot de start- en landingsbaan zou moeten zijn?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja dat heeft mevrouw Fischer goed begrepen.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Ijpelaar (CDA): Het CDA maakt de keuze om te investeren in een duurzame luchtvaart en het openhouden van onze luchthaven. Wanneer de keuze is sluiten met veel geld uitgeven of investeren en een bijdrage leveren aan de transitie in de luchtvaart, dan kiezen wij ervoor om toekomstige generaties te laten leven in een wereld waarin de luchtvaartbranche beter in harmonie is met haar omgeving.

De voorzitter: Mevrouw Berghorst.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Ja, ik wil nog heel even terugkomen op uw antwoord op de vraag van mevrouw Fischer: dat u dus nu nog geen keuze maakt over hoe lang die start- en landingsbaan moet worden. Hoe ziet u dat voor zich, want wij nemen vandaag een besluit en op 17 juni wordt er gegund. Die gunning wordt op, ik meen, 28 augustus definitief. Gaan we dan in twee weken met elkaar bepalen hoe lang die baan moet worden? Hoe ziet u dat voor zich?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ik dacht dat mevrouw Berghorst altijd heel erg goed op de hoogte was van de inhoud, maar ik moet nu constateren dat dat wellicht niet zo is, want er staat toch heel duidelijk in de stukken dat de lengte van de landingsbaan altijd langer is. Het gaat erom op welk moment mag je de landing

instarten of vertrekken. Als zij hem moeten renoveren dan moeten ze hem toch de volledige lengte renoveren. Dat is wat ik begrepen heb.

De voorzitter: Mevrouw Berghorst.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Dank u voorzitter, excuus. Dus uw antwoord op de vraag van mevrouw Fischer zou eigenlijk moeten zijn: het maakt niet uit.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Nou, ik ben op zoek gegaan naar de geest van de vraag en dat was niet van hoeveel asfalt moet u leggen, maar van gaan we die baan ook gebruiken. Ik heb geprobeerd om daarop te antwoorden op mevrouw Fischer en nu probeer ik technisch op uw antwoord in te gaan.

De voorzitter: Dank u wel, gaat u verder mijnheer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Oké. Met name in de directe omgeving en onder de aanliegroutes ervaren omwonenden en inwoners van onze provincie geluidshinder en serieuze overlast. Op korte termijn moet MAA meer harmonie met de omgeving bereiken. Dat kan door het verder uitwerken en doorvoeren van de verbetervoorstellen van Van Geel en hieraan prioriteit te geven. De omwonenden verdienen bij de doorontwikkeling van de luchthaven ook een overheid die helpt om hinder te beperken. Wij willen geluidshinder mitigeren door het instellen van een royaal Omgevingsfonds zodat verkoopgarantie en eventueel zelfs uitkoop mogelijk is. Het is voor ons dus ook van belang om de huidige vergunning fors te reduceren. De vergunde ruimte biedt nu de mogelijkheid voor 13.400 ernstig gehinderden. Reduceren betekent, als het aan het CDA ligt, dat de ernstig gehinderden in ieder geval niet meer dan 5.600 zouden moeten zijn bij een nieuw Luchthavenbesluit. En ook dat nachtvluchten tussen elf uur en zeven uur in principe niet meer worden toegestaan. We werken toe naar een situatie waarin we als luchthaven de zwaarste geluidproducerende vrachtvliegtuigen proberen te weren. We houden dus meer rekening met omwonenden dan ooit tevoren. Dat doen we ook in de wetenschap dat de noodzaak om te vliegen blijft bestaan.

De voorzitter: Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Dank u wel voorzitter. Ja ik hoor de heer Ijpelaar een hele hoop zaken vertellen waar ik heel veel vragen over heb. Ik heb begrepen dat de mogelijkheden om vragen te stellen beperkt zijn. Een, ik hoor u zeggen in principe willen wij niet dat het vliegveld open is tussen elf uur 's avonds en zeven uur 's ochtends. Heb ik u dat goed horen vertellen en kunt u dat een beetje meer duiden. Want ik heb altijd geleerd dat 'in principe' betekent dat er ook nog van afgeweken kan worden.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Mijnheer de voorzitter, daar wil ik graag op reageren. Wij zijn natuurlijk maar een lekenbestuur, dus ik probeer altijd om ver weg uit de juridische hoek te blijven en daar is dit weer een gevalletje van. We moeten ook bij calamiteiten of bij ... We moeten een uitwijklocatie blijven en dat is de reden dat ik heb gezegd 'in principe'. Dus de reguliere dienstregeling, de reguliere vluchten, die zouden niet meer tussen elf en zeven uur 's ochtends moeten plaatsvinden, maar op het moment, daar zijn wij toe verplicht heb ik begrepen, dat er iemand moet uitwijken dan moet dat wel nog kunnen. Dus daarom heb ik het woord in principe gebruikt zodat ik geen onzin praat.

De voorzitter: Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Ja dank u wel. Dat is verhelderend, maar ik heb nog een andere vraag. Ik hoor u ook zeggen dat we graag het ernstig gehinderden willen doen afnemen, maar het vliegveld moet wel rendabel zijn. U weet ook, dat is ook ons geschetst, om het vliegveld rendabel te laten worden moet er gegroeid worden. En moet er ook ingezet worden op vracht. Hoe ziet u dat? Hoe kunt u dat met elkaar rijmen, want ik zie het niet gebeuren. Wat wilt u dan? Wilt u dan bijvoorbeeld Schietecoven en Geverik helemaal met de grond gelijkmaken? Is dat hetgeen waar u naar op zoek bent? Probeert u dat alstublieft voor mij en voor de mensen thuis die luisteren, voor de mensen die morgen de krant lezen, duidelijk te maken hoe het CDA dat ziet.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja de systematiek rondom ernstig gehinderden is een heel complexe berekening en daarin zegt men eigenlijk dat het absolute aantal zou kunnen groeien, zolang we maar de ernstige hinder gaan beperken. Dus het kan zijn dat we meer vluchten hebben, dus groei, maar dat we zorgen dat we de echte overlast gevende vluchten dus beperken. En daarom krijg je een bepaald getal ernstig gehinderden. Dus daarom kiezen wij er ook voor om met het getal ernstig gehinderden hier een beperking op te leggen in plaats van iets anders te roepen, omdat men in de luchtvaartbranche gewend is om daarmee te werken. En ook Schiphol gaf bijvoorbeeld aan, als toch toonzettend bedrijf in deze branche, dat zij hier heel goed mee kunnen werken en dat zij heel veel ervaring hebben met dit getal.

De voorzitter: Tot slot mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Ja ik hoor een hele hoop. Ik heb geen vervolgvraag. Ik kan er nog een conclusie aan breien, maar volgens mij is dat niet de bedoeling als ik aan deze interruptiemicrofoon sta.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Mertens. Dan geef ik nu het woord aan de heer Van Caldenhoven. Caldenberg, sorry mijnheer Van Caldenberg. Hoe kan ik me daar nu in vergissen.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja, ik vind het altijd fijn ...

De heer Ijpelaar: Ik wilde al niet op de stoel van de voorzitter gaan zitten, maar ...

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter als u mij toestaat ga ik verder met de interruptie die ik zojuist was begonnen, want de heer Ijpelaar heeft nu wel een antwoord gegeven op de vraag die ik zojuist stelde over de overlast maar mijn vervolgvraag zou zijn geweest: minister Harbers heeft in zijn brief aangegeven dat in de loop van het To70 duidelijkheid gaat geven naar het Rijk over hoe die ernstig gehinderden dan gemeten worden en hoe die met de Europese richtlijnen in lijn kunnen worden gebracht, waar bijvoorbeeld de GGD hier in Limburg ook voor heeft gepleit, met de systematiek die wordt gehanteerd. Is het CDA voorstander van het hanteren van die Europese systematiek en in afwachting daarvan ook het doorberekenen van die ernstig gehinderden in de praktijk?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Het CDA wil vandaag twee keuzes maken. Dat is duidelijkheid geven over de luchthaven, open of dicht. En iets roepen over een beperking in de geluidshinder. En wij hebben ervoor gekozen om dat volgens de ernstig gehinderden-systematiek te doen met, ik kom daar dadelijk op terug, nadrukkelijk de behoefte om dat verder te laten uitwerken. Dus ik denk dat vandaag dat de meest haalbare handreiking is voor ons als Staten om te doen, die twee keuzes, en dat denken met mij ook nog een aantal anderen.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Helder, mijnheer Ijpelaar. Ik kan me voorstellen dat het nog niet zo gedetailleerd uitgewerkt is, maar bent u bereid om datgene wat de minister in zijn brief heeft aangegeven, namelijk we gaan kijken wat de nieuwe systematiek wordt, om dat in lijn te brengen met de richtlijnen van Europa? Om dat in ieder geval als opdracht ook aan het College dan mee te geven, want ik begrijp dat u een verdere uitwerking nu nog niet heeft.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja, dat zou een opdracht zijn in de verdere uitwerking aan het College.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, het CDA kiest voor het openhouden van het vliegveld en ze neemt daarin een verantwoordelijkheid voor een lening, een grote investering. En ook een besluit dat impact heeft op het leven van mensen, zowel werknemers als omwonenden. Ik hoor de heer Ijpelaar nu al een aantal keer voorzichtig een aantal voorwaarden stellen en bij ons zijn er dan twee vragen die bij ons opkomen. De eerste is: voor wie gelden nu die voorwaarden? Zijn die aan het College? Wie gaat nou zorgen dat dat aantal ernstig gehinderden afneemt, op welke termijn en welk jaartal? En de belangrijkste is eigenlijk ook wel, wat ons in dit dossier continu is voorgespiegeld, is dat voor een sluitende businesscase een aantal zaken niet kunnen. Mijn vraag is eigenlijk aan het CDA, ten principale vooral, op het moment dat niet aan uw voorwaarden voldaan wordt, welke verantwoordelijkheid neemt het CDA dan? Als die ernstig gehinderden niet omlaaggaan. Als blijkt dat de lening onverstandig is, als blijkt dat we onze financiële spelregels niet halen, als blijkt dat er vertragingen zijn, gerechtelijke claims, wat doet het CDA dan?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja deze vraag had ik verwacht. Kijk, we hebben drie businesscases voorgelegd gekregen. Die zijn helemaal doorgerekend door het ambtelijk apparaat. Daar is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid aan gerekend, hebben ze op hoofdlijnen geprobeerd om in ieder geval daar een zekerheid aan te geven. Dus ik baseer me op de scenario's die wij gepresenteerd hebben gekregen en daarin zeggen wij helemaal niets gek's eigenlijk over de ernstig gehinderden. Ik verwacht ook dat als wij verder gaan met deze businesscase, zeker ook na de woorden van Schiphol die woensdag natuurlijk zei: we komen eruit op het moment dat u ons maar een getal meegeeft en wij zijn bekend met de getallen die er liggen, dus ik vraag me af of ik daar antwoord op moet geven, want het is in onze ogen een heel erg 'what if-scenario'.

De voorzitter: Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, ik had het over verantwoordelijkheid, want er liggen een aantal risico's onder. Onder andere onder de ramingen. En wij vinden het onze plicht om vandaag een besluit te nemen, maar we zijn best wel ongelukkig met een aantal onderbouwingen en we zien ook de risico's en de marges die daarin zitten. Nog los van gerechtelijke claims, als we alleen al kijken dat de aanbesteding voor de Maaslijn door ProRail is stopgezet vanwege de stijgende materiaalkosten, zijn er altijd factoren die niet voldoen. Ik ken de heer Ijpelaar ook als mijn collega die, als het gaat om overschrijding en budget op de Maaslijn, zegt geen euro erbij en het kan niet en u moet naar ons terugkomen, et cetera, et cetera. U neemt de verantwoordelijkheid met een aantal risico's daarin. U stelt dat van de ernstig gehinderden, en dat is misschien een werkzame systematiek voor u om hiermee te rekenen, maar het is ook lastig te controleren als die niet wordt gehaald. Dus wat doet het CDA op het moment dat als de voorwaarden die u stelt, waaraan u dit vertrouwen heeft verbonden, niet worden gehaald.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja, dan zullen wij in discussie gaan met het College. Ik bedoel, ik ben me terdege bewust, ik ben ook infrawoordvoerder, wat voor risico's er aan infraprojecten vandaag zitten en baanrenovatie is zeker ook een complex infraproject. Alleen, nogmaals, we hebben op een zeer korte termijn geleden die berekeningen gehad. Ik kan ook niets anders dan alleen maar zeggen van daar moet ik een bepaald vertrouwen aan hangen. En natuurlijk hangen er ook een aantal risico's aan en natuurlijk hebben we die afgewogen en natuurlijk zou dat kunnen betekenen dat daar nog kosten bij kunnen komen, maar dat is een infraproject en die afweging, daar zijn we bekend mee.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, laatste vraag.

De voorzitter: Tot slot.

Mevrouw Jenneskens (D66): Ja, ik mocht er drie vandaag.

De voorzitter: Zeker.

Mevrouw Jenneskens (D66): In de infraprojecten hebben we een aantal regels en we hebben in Sturing en samenwerking 3.0 ook een aantal regels opgenomen. Een deel daarvan volgen we in dit proces niet. Vind ik de heer Ijpelaar en het CDA aan mijn zijde als we vinden dat ook dit grote infraproject aan diezelfde regels moet voldoen?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Nou ik weet niet of Sturing en Samenwerking voor het infraproject geldt. Ik denk dat dat meer voor de relatie met de bv's geldt. En ik vind ook dat we het landschap van de luchtvaart hierin mee moeten nemen. Kijk, ik heb ook al in de commissie aangegeven, in België weten we helemaal niet hoe de luchthavens worden gefinancierd. Daar komen we gewoon niet eens uit, dat is ook Europa. Dus we gaan nu heel transparant als College zeggen van we hebben een juridische toets gedaan en we denken dat dit de meest verstandige manier is om dit te doen, met de maximale transparantie die we daarin hebben weergegeven en dan zou ik zeggen van, ja maar ja, SIS en dat kan niet en wij horen het kan wel. Ook daarin moet je dan meegaan.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan de heer Loomans.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Voorzitter, de heer Ijpelaar geeft aan dat hij veel belang hecht aan het reduceren van het aantal ernstig gehinderden en u noemt in dit kader ook Schiphol, wat veel ervaring daarmee zou hebben en ook bereid is die kennis over het omgaan met de omgeving met Limburg te delen, met MAA te delen. Daarom vraag ik me af of hij bekend is met de term 'Schiphol' en of hij wil voorstellen daar een Limburgse variant van te maken?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Nee ik ben niet van plan om daar een Limburgse variant van te maken. En ik denk dat het ook onze taak is hier, met zijn allen, om daar bovenop te zitten en daarom vinden wij het ook zo belangrijk om buiten open en sluiten iets te roepen over een hard getal en een beperking die we kunnen opleggen, want anders krijgen we inderdaad maar gewoon u doet maar en wij betalen wel.

De voorzitter: De heer Loomans. Dat was het? Dank u wel. Gaat u verder met uw betoog.

De heer Ijpelaar (CDA): Nou kijk, mogen we toch nog verder. Een grote meerderheid wil nog steeds vliegen en maakt graag gebruik van producten die aankomen via luchtvracht. Uit een peiling blijkt dat 78% voor openhouden is in Limburg zolang we maar rekening houden met de omgeving. Wij constateren dat het sluiten enkel het geluidsprobleem verplaatst, maar we niks oplossen. Immers de overlast hangt niet samen met de locatie, maar met de behoefte tot vliegen. Dan kun je de locatie wel sluiten, maar de noodzaak verdwijnt niet en dus verplaatst de overlast naar een andere plek in de omgeving. Dan hebben we anderen in de omgeving die er last van hebben. Het probleem van emissie en geluid wordt dus niet opgelost maar verplaatst. Tegenstanders zeggen dan: je taak is het alleen om het probleem bij ons op te lossen, maar dat vinden wij als CDA te kort door de bocht. Heel veel Limburgers maken gebruik van faciliteiten en voorzieningen elders in het land, met als gevolg dat mensen daar last van hebben. Gas uit Groningen, een kerncentrale in Zeeland, zomaar wat voorbeelden waarin de lusten ook richting onze provincie vloeien. Zo werkt dat nu eenmaal in een land en regio waar mensen mobiel zijn en zich over land en provinciegrenzen heen kunnen bewegen.

De voorzitter: Mevrouw Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Ja dank u wel voorzitter. Ik hoor mijnheer Ijpelaar zeggen van mensen willen nu eenmaal vliegen en mensen willen nu eenmaal die producten van het buitenland hebben. En als wij dat dan op een andere plek gaan doen, dan wordt dat verplaatst. Daar hebben we het in de commissie ook al over gehad. Maar vindt u het dan niet gewoon van goed rentmeesterschap getuigen om daar dan een einde aan te maken? In plaats van te zeggen: laat dat maar allemaal doorgaan en we moeten het dan vooral hier doen, want anders wordt het verplaatst.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja wij hebben geconstateerd dat het wensdenken is om te verwachten dat de luchtvaart ineens in rook verdwijnt. Dat het ineens opgelost wordt als wij hier een sluiting doen. Wij vinden het juist goed rentmeesterschap op het moment dat wij nu toe gaan werken naar een luchtvaart die veel meer in harmonie is. Een duurzame luchtvaart die we inderdaad echt kunnen doorgeven.

De voorzitter: Mevrouw Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Een vervolgvraag voorzitter, dank u wel. Volgens mij is dat niet de definitie van rentmeesterschap. Rentmeesterschap betekent dat wij onze aarde gaan doorgeven aan de volgende generatie op een nette manier zoals we hem ooit gekregen hebben. Ik zie dan geen goed rentmeesterschap in maar te zeggen van ja mensen willen het en het is er, dus laat het maar allemaal komen. Dus ik stel mijn vraag nog een keer. Ik zie dat probleem van die verplaatsing niet. Volgens mij betekent goed rentmeesterschap gewoon dat we moeten gaan toewerken aan het verminderen van wat we allemaal willen. Bent u dat met mij eens.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Nou, ik constateer gewoon dat wij een verschil van mening hebben over het woord rentmeesterschap en dat snap ik.

De voorzitter: Tot slot mevrouw Palmen. Nee? Voldoende. U heeft nog een kleine halve minuut mijnheer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja, ja ik heb al ... Daarnaast is het sterk de vraag of our backyard ook daadwerkelijk vrij blijft van vliegen of vliegtuigen en geluidsoverlast. We hebben geen garantie gekregen dat bij herindeling in het luchtruim niet toch door Den Haag wordt besloten om vluchten lager te laten vliegen

boven Limburg en eerder te laten dalen richting onze buurlanden. Daarmee is overigens niet gezegd dat je dan nog geen oog moet hebben voor negatieve effecten, integendeel. Er is al heel veel gesproken over het verlenen van een Wnb-vergunning. De CDA-fractie gaat ervanuit dat MAA deze krijgt op basis van historie.

De voorzitter: Komt u tot een afronding? En daarna is er nog een vraag van mevrouw Mertens.

De heer Ijpelaar (CDA): Mevrouw Mertens. Mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Heeft u geen afronding meer?

De heer Ijpelaar (CDA): Jawel, nog een afronding zeker.

De voorzitter: Graag eerst een korte afronding en dan ga ik naar mevrouw Mertens.

De heer Ijpelaar (CDA): Oké. Wij koersen dus als CDA af op het duurzaamheidsscenario als een stip op de horizon. We hebben wel nog de nodige vragen en we begrijpen ook dat die nu niet allemaal te beantwoorden zijn. Wij onderkennen de noodzaak dat de baanrenovatie zo snel mogelijk start. Wij willen geen uitstel van besluitvorming. Wat ons betreft kunnen we de veiligheid op de baan niet langer garanderen en moeten we als Provinciale Staten tot actie overgaan. De resterende maanden van dit jaar zien wij graag een meer concreet businessplan en daarvan afgeleid een investeringsplan en transitieplan voor de komende zeven tot tien jaar. Deze langere termijn van tien jaar achten wij essentieel om zicht te bieden op feitelijke reductie van overlast. Omdat wij het belangrijk vinden om tijdens deze Statenvergadering kaders af te spreken, maar tegelijkertijd ook genoeg ruimte te geven, dienen wij samen met onder andere de VVD een gebalanceerd amendement in. Zoals beloofd is dit een keuze voor zowel de luchthaven als de omwonenden. Het is nu aan GS om samen met de Schiphol Group, het Rijk, MAA een nadere financiële invulling te geven aan de moties en beleidsstukken die MAA als nationaal belang bestempelen.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Ijpelaar (CDA): Het zou passend zijn in de grotere nationale opgave voor een eerlijkere economie en een duurzame economie om beloofd te worden dat de sterke propositie door bijvoorbeeld een bijdrage uit het groeifonds, het CDA geeft het voltallige College dan ook de opgave mee om hierin de lobby richting Den Haag te starten.

De voorzitter: Punt.

De heer Ijpelaar (CDA): Een lobby vanuit overtuiging dat ...

De voorzitter: Dan geef ik het woord aan ...

De heer Ijpelaar (CDA): De allerlaatste zin, nee echt de allerlaatste zin mijnheer de voorzitter, want dit is een opgave voor GS. Dus het is wel relevant.

De voorzitter: Een hele korte, maar ik ken die laatste zinnen inmiddels.

De heer Ijpelaar (CDA): Een lobby vanuit de overtuiging dat wij een mooie bijdrage kunnen leveren aan een eerlijker, innovatief, Nederlands luchtvaartstelsel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan staat er echt een punt. Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Een luchtkasteel, maar dat was niet mijn vraag. Ik was blij dat u over de natuurvergunning begon, want daar heb ik wel een vraag over. Dat is namelijk het volgende, want u zegt van ja dat komt wel goed met die natuurvergunning, ik zeg dat komt niet goed met die natuurvergunning, want er moeten nog heel veel cijfers aangeleverd worden. Er moet nog heel veel gerekend worden. Het vliegveld heeft daar nog tot 1 september de tijd voor. Dus er is ook heel veel onzekerheid daarover. Stel nu, die vergunning wordt verleend en het blijkt dat er toch een hele hoop stikstofdepositie meer zal zijn. En we hebben hier een grote opgave om de natuur te herstellen, Natura 2000-gebieden te herstellen, en daaruit blijkt dat we moeten gaan snoeien in andere activiteiten zoals bijvoorbeeld de boerenbedrijven. Wat zegt het CDA dan? Zegt het CDA dan tegen de boeren, wij wilden het vliegveld openhouden en dan moeten jullie maar krimpen? Of zeggen jullie nee, dan toch maar liever anders. Wat is dan de oplossing?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): De vragen zijn langer dan mijn spreektijd onderhand. Intern salderen, dat zegt het CDA.

De voorzitter: Voldoende voor nu mevrouw Mertens? Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, in de commissie kregen we altijd het idee dat het CDA ook echt voor de kleine, duurzame variant was. En ik hoor het de heer Ijpelaar wel zeggen, maar tegelijkertijd neemt hij volgens mij nu een besluit dat daar best wel haaks op staat. Want behalve het aantal ernstig gehinderden, tenzij ik het heb gemist, hoor ik hem vooral zeggen wij geven vast het geld en we geven GS de opdracht om te kijken of er nog ergens geld te halen is. Mijn vraag is eigenlijk vooral aan de heer Ijpelaar: welke waarborgen of hoe gaat u nu zorgen dat het verhaal dat u hier vandaag vertelt, die daling van het aantal ernstig gehinderden, maar vooral de transitie naar de duurzame luchtvaart, vooral de transitie naar een eerlijker luchtvaartstelsel in de klimaatcrisis waarin we in zitten, hoe verhouden die twee zich nu tot elkaar? Wat is er nu gebeurd dat u bent afgestapt van scenario drie en eigenlijk zegt, we weten het nog niet, maar hij moet in ieder geval openblijven en dan kijken we wel even in welke vorm. Want als ik het goed begrijp is het CDA ook voor ongebreidelde groei en volledig open.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Nou dan hebben we in een hele andere aflevering met elkaar gezeten, want ik heb echt een aantal heel concrete dingen genoemd die de vergunning beperken. En dat is het instrument dat wij kiezen om ook daadwerkelijk die hinderreductie te realiseren en te garanderen. Dat is de vraag die u stelt. En we hebben nooit gezegd dat wij voor de Van Wageningen-variant kleine luchthaven zijn. Wij hebben gezegd dat wij voor een duurzame luchthaven zijn, scenario drie als stip op de horizon. En dat heb ik net ook alweer verteld en dat betekent in scenario drie ook dat dat een transitieplan vergt. Dat dat een weg ergens naartoe is. En op het moment dat wij in 2030 constateren of in 2032 constateren dat wij elektrische vluchten hebben en dat wij daar een plausibele businesscase in hebben, dan hebben we ons doel bereikt.

De voorzitter: Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Ja voorzitter, maar nu lopen er wel even twee dingen door elkaar, want het ging helemaal niet over de variant van Van Wageningen. Het ging erom dat een duurzame luchthaven, als je echt dat scenario waar wilt maken richting 2030, dan zul je ook streng moeten zijn. Dan zul je keuzes moeten maken. Ik hoor nu eigenlijk de heer Ijpelaar zijn hele inbreng zeggen dat hij het allemaal heel goed bedoelt, dat er eigenlijk geld bij moet. En eigenlijk dat het besluit dat hij nu neemt, openhouden en eigenlijk best wel carte blanche geven, maar in ieder geval alvast beginnen met de renovatie en dan kijken we wel hoe de rest loopt, daar heb ik hele grote moeite mee. Dus ik vraag me af, als nu blijkt dat die investering een stuk duurder wordt en de businesscase onderuitgaat, voor zover die er al is, wat doet het CDA dan? Hoe zit

u er dan in? En mijn vraag is dus heel concreet, als er ambitie is om die duurzame luchthaven te bewerkstelligen, en nu blijkt al op korte termijn dat dat niet mogelijk is omdat er veel vracht bij moet, omdat de Schiphol Group instapt om wat dit of dat, komt u dan terug op uw besluit of blijft u erachter staan? Want dat is eigenlijk wat u vandaag ons hier in deze zaal vertelt, dat u voor het openhouden van het vliegveld bent en dat duurzaamheid daaraan ondergeschikt is.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): We hebben drie businesscases gepresenteerd gekregen op hoofdlijnen. Wij maken een keuze tussen scenario twee en drie waarin wij zeggen dat we daar een stuk ruimte in overlaten om dat verder uit te werken en te concretiseren. Om met name ook te kijken of er misschien als we er heel goed aan rekenen met elkaar, wel nog meer mogelijkheden zijn om geluidsreductie te laten plaatsvinden. Dat is de reden waarom wij zeggen dat we nu niet allerlei wensen op tafel moeten leggen, want dan worden die businesscases op hoofdlijnen niet meer realistisch. Die hebben we gehad, die doorrekening hebben we ook gehad. En ja, ik snap niet waar het risico inzit, want ik ga ervan uit dat een van die businesscases de financiële impact is en daar zijn we ons bewust van.

De voorzitter: Dank u wel. Tot slot mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Wat het CDA dus eigenlijk zegt is dat de sluitende businesscase boven een duurzame luchthaven gaat.

De voorzitter: Dat was niet echt een vraag, maar wilt u daarop reageren?

De heer Ijpelaar (CDA): Ik snap dat het misschien wat verheldering vereist. Ik had ook maar vijf minuten spreektijd en er komt een amendement. En ik hoop dat het amendement dat de VVD dadelijk zal aankondigen wat duidelijkheid geeft over hoever wij met elkaar bereid zijn om te gaan.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Fischer was nog even eerder dan mevrouw Palmen. Mevrouw Fischer Ga uw gang.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Dank u wel voorzitter. Hoor ik nu dat u wel de beslissing neemt vandaag open of dicht? Dat u een amendement indient waar toch behoorlijk veel dingen instaan waaraan voldaan moet zijn? Is het dan zo dat u te laat komt als eigenlijk blijkt dat wat u graag wil bereiken in dit amendement dat dat niet kan, als al in aanvang gezet is dat je dan denkt nou kan het niet, want nu klopt het niet meer met datgene wat wij graag wilden en wat in ons amendement staat? Dan ben je te laat, dan heb je al ja gezegd. Dus eigenlijk neemt u vandaag geen beslissing, tenzij alles wat in het amendement staat toegezegd wordt. En dan is het nog de onzekerheid, ik vervat er drie in een, of het financieel allemaal wel rond kan komen.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja ik begrijp dat als we nu over een amendement gaan praten dat het dan wat lastig wordt. Zullen we deze discussie bewaren voor de tweede termijn op het moment dat u het amendement heeft gezien, gelezen en mij dan kan bevragen over het amendement en de stemmingssytematiek die daaraan ten grondslag ligt?

De voorzitter: Mevrouw Fischer.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Nou ... Voor deze keer.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Dank u wel voorzitter. Ik hoor steeds maar weer het woord duurzaam, duurzaam, duurzaam, maar ik zou dan toch graag de definitie van mijnheer Ijpelaar van het woord duurzaam horen. Want het lijkt er toch op, en dat is in lijn met wat mevrouw Fischer vraagt, dat u gewoon geen scherpe keuzes durft te maken. U zegt: we willen het vliegveld openhouden, we willen ook oog voor de omgeving. We hebben al in commissies van de Gedeputeerden gehoord dat er geen scenario zonder cargo is om een sluitende businesscase te krijgen, om daar gewoon geld te verdienen. We hebben ook al gehoord dat dat duurzaam gewoon niet kan. Voor vrachtvliegtuigen misschien zelfs de komende 80 jaar misschien niet eens. Dus definieer dan voor mij alstublieft wat dat woord duurzaam dan betekent, want zoals ik het hoor, en dat is dan mijn tweede vraag, gaan we de komende tien jaar op dezelfde voet verder als hoe het nu gaat. En of mijnheer Ijpelaar het daar dan mee eens is?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja, in het scenario duurzame luchthaven staan een aantal concrete acties waarvan wij verwachten die GS gaat oppakken de komende jaren om toe te werken naar die duurzame luchthaven. En de eerste quickwinst, het laaghangend fruit, dat gaat zijn de grondgebonden activiteiten verduurzamen. Dus dat betekent dat we die niet meer op benzine laten rijden, dat we niet meer kerosine gebruiken, maar biokerosine. Dat zijn een aantal kleine dingen die nu al plaats kunnen vinden. U heeft Schiphol ook vorige week horen zeggen dat voor 2030 alle grondgebonden activiteiten verduurzamen een heel realistisch scenario is. Dus wat is verduurzamen? Dat is naar mijn en naar het CDA's idee scenario drie.

De voorzitter: Mevrouw Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Ja vervolgvraag dan nog ...

De heer Ijpelaar (CDA): Dat heeft u ook gelezen toch?

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Ja maar u geeft geen antwoord op de vraag wat voor u dan duurzaam is. De grondgebonden activiteiten, dat begrijp ik, en het is al hartstikke mooi dat we dat gaan doen. Biokerosine doet niks voor de stikstofuitstoot en elektrisch vliegen kan in cargo niet, dus is mijn vraag wederom, wat is uw definitie van duurzaam dan? En mijn tweede vraag is, bent u het dan met mij eens dat we dus de komende tien jaar op dezelfde voet verdergaan, althans wat vliegen betreft, zoals we dat nu doen en dat de omwonenden dan eigenlijk daarbij het nakijken hebben?

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Duurzaam zit hem in de aandrijving van de vliegtuigen en die vernieuwing zal, want ik denk dat u daarop doelt, pas plaatsvinden vanaf 2025 dan komt het eerste vliegtuig. Dat zal nog echt niet gaan vliegen op dat moment, dus realistisch gezien, dat staat ook in alle stukken, zal dat pas vanaf 2030 plaatsvinden. Dus in 2030 zullen wij elektrisch vliegen. Dan zullen we wellicht ook al kleinere vliegtuigen hebben die een kleinere hoeveelheid cargo kunnen vliegen, maar zeker voor de vracht zullen we nog steeds de reguliere vluchten behouden. Alleen, dan kunnen we misschien de term duurzaam een beetje misbruiken, maar omgevingsbewust vliegen vind ik ook heel belangrijk en dat gaan we vanaf morgen doen als het aan mij ligt. Dus daarin maken we de komende tien jaar wel heel veel stappen. En omgevingsbewust vliegen is bepaalde toestellen weren. Een andere keuze maken. Toestellen die juist minder geluid maken belonen, dus dan gaat het meer over de geluidsimpact en minder over de milieu-impact.

De voorzitter: Tot slot.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Alleen, dank u wel voor de beantwoording, maar ik moet toch concluderen dat duurzaam vliegen dus voor de komende tien, twintig, dertig jaar niet mogelijk is en dat het woordje duurzaam dus inderdaad eigenlijk een beetje misbruikt wordt. Dank u wel.

De heer Ijpelaar (CDA): Ik heb nooit gezegd voor de komende tien, twintig, dertig jaar. Ik heb gezegd dat wij het realistisch achten dat in 2030 er een veel gezondere mix is in verschillende soorten vliegtuigen en het duurzaam vliegen. Dat heb ik gezegd en daar wil ik het bij laten.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Ijpelaar en ook dank voor uw bijdrage. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Mertens namens de fractie van GroenLinks.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Dank u wel voorzitter. Beste collega's, ik begin met een citaat, want op 16 mei 2014 sprak mijn voorganger van GroenLinks de volgende profetische woorden: 'Dit is een strijd die allang gelopen is, maar de Provincie wil € 76,5 miljoen belastinggeld erin pompen om pas over tien jaar tot de conclusie te komen dat op 16 mei 2014 een historisch onjuist besluit werd genomen.' En gelet op hoe het er nu uitziet, zou dat punt weleens veel eerder kunnen komen dan gedacht. Beste collega's, dat was mijn voorganger en het ging over de discussie MAA in 2014. En mijn collega had gelijk, want we staan hier nu acht jaar verder en we staan op het punt waarop we kunnen zeggen: ja we gaan koppig en halsstarrig vasthouden aan het pad waar we acht jaar geleden op zijn gestapt. Of we gaan een historisch onjuist besluit nemen of we nemen nu eindelijk eens een verstandig en historisch juist besluit gericht op een moderne en levensvatbare en duurzame toekomst voor deze plek. Voorzitter, politiek is keuzes maken. Wie kiest voor openhouden van het vliegveld zegt: wij zetten ons mooi Limburg, Us Schoen Limburg, in de uitverkoop. Die zegt daarmee: och ik zie wel dat er een MKBA ligt die uitwijst dat sluiting het beste is voor Limburg, maar die leg ik langs mij neer. Die zegt ook: ik zie wel al die insprekers, ik hoor ze wel, ik lees de brieven van die gemeenten uit Zuid-Limburg wel, maar ik leg die langs me neer. En die zegt ook: ik hoor de toeristische sector wel die zegt dat uitbreiding een bedreiging is voor onze sector, maar dat leggen wij langs ons neer. En voorzitter zo kan ik maar blijven doorgaan. En ik weet niet wat mij het meeste stoort. Of dat nu het feit is dat er politieke partijen zijn die liever kiezen om het belastinggeld te besteden aan het in stand houden van een vliegveld dat nooit rendabel zal zijn, waardoor we die belastingcenten ook niet meer kunnen steken in beleidsdomeinen waar we echt voor aan de lat staan, of dat het feit is dat zij telkens maar weer het milieu, de natuur en de inwoners van ondergeschikt belang achten en steeds maar weer keuzes maken die slecht zijn voor natuur, het landschap en de gezondheid van de inwoners. Collega's u weet, GroenLinks is voor sluiting en kiest voor sluiting, want sluiting is de enige juiste keuze voor Limburg. Sluiting is het enige historisch juiste besluit dat we vandaag kunnen nemen en daarom dienen wij daar vandaag ook een amendement voor in, want openhouden is gewoonweg niet realistisch. Wat jullie willen is een luchtkasteel. Je kunt niet openhouden, geen overlast hebben, er zelf geen geld insteken, geen groei hebben en levensvatbaar houden, dat gaat niet. Dat is en, en, en, en, en. Dat kan allemaal niet, want ofwel beperk je de groei, dan moet je er geld insteken, maar dat doet het Rijk niet, dat doet Schiphol niet, dat gaan de ondernemers niet doen. Wie gaat dat wel doen? Gekke Henkie, wij dus. Word wakker mensen! Open de ogen, trek de enige juiste conclusie. Sluiting is de enige realistische, levensvatbare, duurzame optie. En ja, ik snap dat het moeilijk is om uit te leggen aan de achterban dat we eindelijk eens hier een verstandige keuze gaan maken en dat we het licht van MAA gaan uitdoen. Ik snap dat dat moeilijk is, dat wij als eerste lichterding die keuze gaan maken, maar voorzitter ik heb een mooi voorbeeld om uit te leggen dat dat wel kan. Een tijdje geleden was de heer Camille Oostwegel senior hier en die heeft dat werk wel opgeknapt. Namelijk er was een groep ondernemers, ondernemersbelangenbehartigers en die hebben een advertentie in de Limburger gezet. Houd het vliegveld open, want dat is goed. Dat was natuurlijk een advertentie die niet geremd was door enig gebrek aan kennis van zaken. Nu gaat Camille Oostwegel, gerenommeerd ondernemer met een grote staat van dienst, praten met die ondernemers om te vertellen dat het toch eigenlijk niet zo verstandig is wat er in die advertentie staat en dan komen die mensen tot inkeer. En dan komt er een hersteladvertentie en die advertentie die zegt ja, we zijn eigenlijk voor een vijfde optie. Houd de landingsbaan open voor kleine vliegtuigjes, voor elektrische vliegtuigen, voor bijvoorbeeld een TEFAF, want

dat kan ik me ook wel voorstellen, sluiting is voor die doelgroep misschien nog wel een stap te ver. Dat kunnen we ook niet van ze verwachten, maar uiteindelijk bewijst het wel, als een iemand met verstand van zaken met de doelgroep gaat praten, dat ook die doelgroep begrijpt dat sluiting verstandiger is dan openhouden. Want ook het vijfde scenario is en-en en daar valt niks mee te verdienen. Uiteindelijk gaat gekke Henkie betalen. Volgens mij is het gekke Henkie, beste collega's, daar in de zaal.

De voorzitter: Komt u tot een afronding mevrouw Mertens?

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Ik kom tot een afronding en ik heb wel nog gewoon een vraag voor het College. Scenario's een tot en met drie die hier aan ons voorgelegd zijn, gaan ons structureel tussen de € 8 en de € 12 miljoen kosten. Wij willen graag weten hoe u van plan bent die te gaan bekostigen? Kunt u dat voor ons, mensen die meeluisteren, mensen die morgen de krant lezen, kunt u dat uitleggen? Hoe gaan wij dat dekken? Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Mertens. Dank voor uw inbreng. Dan geef ik nog niet het woord, er is nog een vraag voor u mevrouw Mertens van de heer Franssen. Excuus, ik zag het even niet eerder.

De heer Franssen (LOKAAL-Limburg): Dank u wel voorzitter. In uw betoog beluister ik dat u nadrukkelijk zegt MAA-sluiting, historisch besluit dat indertijd is genomen, kan eventueel nu op dit moment wederom een mistake zijn, laat ik het zo maar zeggen, stel een meerderheid is ervoor. Maar u haalde een van de sprekers aan en ik wil ook een van de sprekers aanhalen en daar bleek heel duidelijk, iemand die jaren in de luchtvaart heeft gewerkt op een bepaald niveau, dat als je voor de variant sluiting zou kiezen dat dat luchtruim straks meer dan volledig wederom opnieuw ingevuld zal worden. En hij gaf vervolgens aan dat de overlast in het Heuvelland niet een klein beetje, maar vele malen groter zou worden dan wat wij tot op heden ervaren. Als u met deze kennis, die uitgesproken is door iemand die jarenlange ervaring heeft in de luchtvaart, hoe zet u dat dan af tegen het voorstel, dat bijvoorbeeld in het voorstel twee en drie bij de bepaalde documenten die we hebben doorgenomen te zien is waarbij het aantal gehinderden minder is of kan afnemen, dan de variant van sluiting die u voorstelt.

De voorzitter: Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Ja voorzitter ik zou graag van de heer Franssen willen weten wat de vraag concreet is. Of u hem toch nog heel even in een zin kan samenvatten, want ik kan de vraag namelijk op een aantal punten aanvliesen, maar ik wil het kort houden.

De heer Franssen (LOKAAL-Limburg): Dat was net mijn bedoeling dat u hem op een aantal punten zou willen aanvliesen, dan kan ik daar een vervolgvraag op stellen.

De voorzitter: Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Nou om eerst te beginnen, we hebben allemaal een MKBA gekregen en die hebben we allemaal gelezen. Daarin staat dat sluiting de beste variant is voor Limburg. Er staat ook in ons Statenvoorstel dat we er niet van moeten uitgaan dat, zeg maar, het volvliesen van ons luchtruim zomaar gaat gebeuren. Er zitten een aantal technische termen aan verbonden die ik nu op dit moment even niet naar boven kan halen. Het voorbeeld dat ik net aangaf van de heer Oostwegel was vooral om aan te geven dat er iemand is gaan praten met andere mensen om hen duidelijk te maken, ik heb daarmee niet gezegd dat het iemand was die kennis had van de luchtvaart en die ons hier wat kwam vertellen, nee ...

De voorzitter: De heer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-Limburg): Ik denk toch dat we het meer concreet dienen te maken voorzitter. U stelt sluiting voor. Wij weten nu en u weet, LOKAAL-LIMBURG is altijd een voorstander geweest van een klein, regionaal vliegveld met zo min mogelijk inwoners die er last van hebben. Als je nu het vliegveld zou sluiten betekent dat het luchtruim, dat hebben we gehoord, opnieuw wordt ingevuld en dat er meer gehinderden komen, dat er meer overlast gaat komen voor de toeristische sector. Dat is zonet duidelijk verwoord. Vanuit het ministerie blijkt ook dat daar de beslissingsbevoegdheid is, maar die zullen dat zeker niet leeg laten liggen. Dus we zitten straks nog met een groter probleem als de keuze die u nu maakt eventueel een meerderheid zou halen.

De voorzitter: Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Volgens mij is het Statenvoorstel daar heel helder over. Dat dat namelijk niet het geval gaat zijn. Ja, er wordt natuurlijk op grote hoogte over ons luchtruim heen gevlogen, maar dat is niet hetgeen waar wij last van hebben. En u moet ook eerlijk zijn, in Europa wordt een langere strategie of hebben we de strategie uitgezet dat we graag willen dat er meer treinen gaan komen. Dat er beter internationaal treinvervoer is. We moeten daarop gaan inzetten. Dus u moet niet zeggen: ja er gaan meer vluchten komen vanaf andere vliegvelden en daar gaan we dan overlast van hebben. Nee, u moet zeggen we sluiten hier zodat we hier geen overlast meer hebben van dat vliegveld dat onrendabel is. U moet zeggen we sluiten dat en we gaan ook volledig inzetten op dat internationale treinverkeer en ervoor zorgen dat we op die manier ook kunnen werken aan de hinder elders. Dus het is en-en. Het is meer dan alleen maar denken dat wij de vlieg hinder gaan spreiden zoals ik dat mijnheer Ijpelaar ook een paar keer heb horen zeggen. Dat is namelijk niet het geval.

De voorzitter: Tot slot mijnheer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-Limburg): Ja, dank u wel voorzitter. Nou wij kunnen ons natuurlijk vinden in uw laatste woordvoering. Wij kunnen nog heel veel doen om de internationale verbinding qua trein en dergelijke voor Limburg te verbeteren, maar we constateren ook dat wij geen verbinding hebben met een hogetreinverbinding zoals die van Amsterdam loopt naar andere regio's in Europa. Maar mijn punt is, en daar geeft u geen antwoord op, maar dat is wel heel duidelijk, u kiest voor sluiting en eigenlijk weten we dan voor de toekomst dat er gewoon meer overlast komt, want het luchtruim wordt ingevuld. En niet zo'n klein beetje ook. Zelfs met zwaardere vliegtuigen en we krijgen meer overlast. Dat is mijn punt en daar geeft u helaas in mijn optiek geen duidelijk antwoord op.

De voorzitter: Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Voorzitter volgens mij heb ik daar net wel antwoord opgegeven. Het staat in het Statenvoorstel. U moet het Statenvoorstel er gewoon nog even op nalezen. Daar staat in dat dat niet gaat gebeuren.

De voorzitter: Dank u wel en bedankt voor uw bijdrage mevrouw Mertens. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Berghorst namens de fractie van de Partij van de Arbeid.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Voorzitter, dank u wel. Ik wil graag, en ook al gaat het misschien ten koste van mijn spreektijd, even een woord van dank uitspreken aan alle mensen die de moeite hebben genomen om in te spreken, vandaag en in de voorgaande vergaderingen. En dat woord van dank gaat naar voor- en tegenstanders, want uw bijdrage aan deze discussie heeft de Partij van de Arbeid-fractie in ieder geval goed geholpen bij het maken van een afweging. Voorzitter, in 2014 stemde de Partij van de Arbeid in met de redding van Maastricht Aachen Airport onder een aantal voorwaarden. Maximaal tien jaar. Er zou een externe exploitant komen op basis van een concessie en na tien jaar zou dit vliegveld zichzelf moeten kunnen bedruipen. Dat was het besluit dat wij in deze zaal in 2014 namen. En we moeten constateren dat dit

plan faliekant mislukt is. Dit vliegveld zal nooit winst maken en zal zichzelf nooit kunnen bedruipen. De kans dat het lukt om een exploitant te vinden wordt daarmee klein, want een exploitant wil natuurlijk ook gewoon een boterham kunnen verdienen. De Rijksoverheid en Schiphol zijn beiden niet bereid om financieel bij te dragen aan het openhouden van het vliegveld, maar willen wel graag dat Maastricht Aachen Airport helpt bij het oplossen van de capaciteitsproblemen van Schiphol. Zij de lusten, wij de lasten. En dat terwijl de luchthavens van Rotterdam, Lelystad en Eindhoven alle drie indirect via Schiphol of direct via het ministerie van Defensie wel financieel door de Rijksoverheid worden geholpen. Ik ga een collega citeren, maar ik zal niet de enige zijn vandaag. 'Ik geloof dat men in Den Haag werkelijk denkt dat wij gekke Henkie zijn in Limburg.' Provincie Limburg, eigenaar en exploitant van een vliegveld, niet tot 2024 zoals afgesproken, maar voor onbepaalde tijd. Voor onbepaalde tijd staan wij in ons eentje aan de lat. Voor alle investeringen en alle risico's die het openhouden van het vliegveld met zich meebrengt, tenzij we vandaag natuurlijk anders besluiten. De PvdA maakt zich zorgen over de gammele, financiële onderbouwing van een groot deel van de benodigde investeringen, want in deze zaal gaat het alleen maar over de start- en landingsbaan, maar op pagina 114 van het Statenvoorstel wordt nog een hele trits aan andere investeringen aangekondigd die niet zijn onderbouwd, die niet zijn uitgewerkt, die nominaal begroot zijn en dus niet geïndexeerd zijn. Ik hoef de woordvoerders in deze zaal die met mij in de commissie MD zitten niet te vertellen wat dat betekent. Dat betekent dat we de beurs moeten trekken collega's. En ik heb het College gevraagd om een overzicht met een berekening van wat kost dat nou zo'n taxibaan? Niet gekregen. Jammer. Had het graag gehad, want daarmee had een zorg weggenomen kunnen worden en dat is niet gebeurd. En voorzitter, dan stikstof. De jurisprudentie op dit vlak ontwikkelt zich razendsnel en wordt steeds strenger. Het feit is dat de rechter keihard is voor overheden die met cijfers goochelen en rekenfoutjes maken. En ja, dan staat er in dit Statenvoorstel wel dat het allemaal kan, maar een duidelijke cijfermatige onderbouwing ontbreekt. De PvdA maakt zich daar zorgen over, want we stevenen op deze manier af op het scenario Lelystad. De PvdA maakt zich ook zorgen over de trucjes die we toepassen om de financiering binnen de Europese Staatssteunrichtlijn te laten vallen. U had toegezegd hierover nog advies in te winnen bij de Europese autoriteiten, maar kennelijk is dat ook niet gelukt. Voorzitter, meer vliegen betekent meer hinder, meer geluid, meer stank, minder gezondheid en minder levensgeluk en niet alleen voor de inwoners van Geerik en Schietecoven. En daar mogen we in dit huis, en zeker ook in de directiekamers op het vliegveld, niet de schouders over optrekken. Als het vliegveld openblijft, en die kans zit erin, dan moet er een plan komen om overlast en uitstoot beter in beeld te krijgen en te verminderen. Een minder hinder-plan met een nulmeting en duidelijke KPI's, gebaseerd op een betrouwbaar en herkenbaar systeem van meten en berekenen. En omdat het Statenvoorstel onvoldoende onderbouwt hoe we de hinder gaan verminderen, dien ik daarvoor vandaag een motie in. En dan voorzitter, het omgevingsfondsje. Zelfs daar draagt het bedrijfsleven niet aan bij. Zij produceren de herrie en de stank en de Provincie vult het Omgevingsfonds. Daarom dien ik nog een motie in. Een motie die moet zorgen voor een stevige bijdrage aan het Omgevingsfonds vanuit het bedrijfsleven en die ook het vastmaken van dakpannen buiten de kernen Geerik en Schietecoven mogelijk maakt. Voorzitter, tot slot, mijn spreektijd zal er bijna opzitten, maar ik hoop dat u me toestaat om dit af te maken. De PvdA is van mening dat het niet verstandig om de Provincie voor lange tijd de kosten en de risico's van het vliegveld te laten blijven dragen en daarom kiest de PvdA voor sluiting van het vliegveld. En dat doet pijn. En dat doet met name pijn voor de werknemers die met het sluiten hun baan verliezen. Voor die mensen moeten we goed zorgen. En dat betekent een ruimhartig sociaal plan. We moeten ze helpen om een nieuwe baan te vinden met goede of betere arbeidsvoorwaarden en we moeten niet opgeven totdat iedereen een plek gevonden heeft.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Berghorst. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Palmen namens de fractie Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Dank u wel. Voorzitter ik zou graag met wat feiten willen beginnen. Per dag vinden er wereldwijd tussen de 200.000 en 230.000 vluchten plaats. De hoeveelheid kerosine in een vliegtuig kan oplopen tot wel 243.000 liter. Met een gemiddeld brandstofverbruik van rond de negen liter kan de hoeveelheid gebruikte kerosine per dag wereldwijd oplopen tot 4 miljard liter. Dat hoort u goed. Ik herhaal

4 miljard liter, elke dag weer. Een vol beladen vrachtvliegtuig kan overigens wel tot achttien liter kerosine verbruiken per kilometer. Emissieloos vliegen, dan wel duurzaam vliegen is tot 2050 een droom, zeker voor vrachtluchten. 78% van alle vluchten in Nederland betreft vakantie, 7% is zakelijk en 13% is voor familie- of vriendenbezoek. Het meest wordt gevlogen door mannen tussen de 30 en de 40 jaar, hoogopgeleid en met een hoog inkomen. 70% vliegt vanaf Schiphol, gevolgd door Eindhoven en Rotterdam. Slechts 3% vliegt van een andere regionale luchthaven. En onze buurlanden vliegen nauwelijks vanuit Nederland en als ze dat wel doen gaat dat vrijwel altijd via Schiphol. Vrijwel nergens wonen mensen op een start- en landingsbaan als hier bij MAA. En ondanks het gehoorde argument inzake ontheffingen, een geaccepteerde afwijking of een gebruikelijke procedure blijft het een feit dat MAA op veel fronten niet voldoet aan de wettelijke eisen. Zonder provinciale lening en steun in de NEDAB-kosten is MAA failliet. Geen bijdrage door het Rijk en geen bijdrage door de Schiphol Group. Tezamen met de eerdergenoemde feiten rondom het MKBA, de arbeidsmarkt, het ontbreken van een goede businesscase en alles wat enkele van mijn collega's hier al naar voren hebben gebracht, kan men alleen maar concluderen dat het openhouden van MAA volstrekt onverantwoord is. Beste collega's, Statenleden, geacht College, we zitten hier samen in dit huis om kaders te scheppen, een strak huishoudboekje te voeren en dit vervolgens te controleren. Dat is een pittige verantwoordelijkheid en die voel ik en die trek ik mij aan. En ik weet dat jullie die zienswijze delen. Dit betekent dat wij dit dossier integraal moeten bekijken, want het openhouden van MAA treft ook andere beleidsterreinen, maar juist die integrale afweging, het wegen van feiten en een goede onderbouwing mis ik bij de pleiters voor een open MAA. Wanneer we samen stellen dat we de grote dossiers van dit moment moeten oplossen, en die zijn voldoende benoemd, dan zit er maar één ding op: we trekken de grotejongensbroek aan, we maken de rug recht en we nemen onze verantwoordelijkheid. Dat alles in ogenschouw nemende, kan dus volgens mij niemand in deze zaal noch daarbuiten met droge ogen beweren dat er bestaansrecht is voor MAA. Dus vraag ik het hier vandaag nog maar een keer: wat is het nut en de toegevoegde waarde van het openhouden van MAA voor Limburg, daarbuiten? Wat voor nut heeft het voor de volgende generatie? En ik stel die vraag ook indringend aan mijn collega-Statenleden, want ik probeer het oprecht te begrijpen. De woorden de economie, het vestigingsklimaat, werkgelegenheid klinken mooi, maar er is geen enkele onderbouwing, dus helpt u mij alstublieft om dat te begrijpen. Voorzitter, wat mij betreft is een stem uitbrengen tegen sluiting van MAA een grote middelvinger naar de omwonenden, naar de gigantische toeristensector, naar de boeren, de natuur en, erger nog, een grote middelvinger naar onze kinderen en kleinkinderen. Het openhouden van MAA is geen rationeel besluit, maar een besluit op de emotie van prestige en aanzien van tunnelvisie. Daarmee wordt geen verantwoordelijkheid genomen, niet voor andere beleidsterreinen en ook niet voor rentmeesterschap noch voor de volgende generatie. En het beste voorbeeld om deze woorden te staven was het einde van de vijfde technische sessie vorige week woensdag. Toen trok het gros van de partijen met gezwinde spoed samen het vergaderlokaal in, zogenaamd om het eerder door de VVD ingediende voorstel te bespreken, maar feitelijk om te zoeken naar een argument dat hun gezamenlijke wens kon ondersteunen. De informatiesessie rondom stikstof en duurzame luchtvaart die nog gepland stond deed er kennelijk niet toe. Wil men de feiten soms niet zien of horen? Waarom trouwens dit voorstel vraag ik de VVD? Er waren toch immers voorwaarden gesteld. En aan die voorwaarden wordt niet voldaan. Misschien moet het vliegveld bij openblijven dan maar een andere naam krijgen. Daar gaat die, iets met Henkie. Voorzitter, de seinen staan allemaal op rood, maar de machinist denderd door. Gewoon omdat treinrijden zo ontzettend leuk is en omdat hij het graag wil. Wanneer de trein dan op het stootblok eindigt, gaan we ook nog snel met de pet rond, want er dient wel meebetaald te worden door de inzittenden ook al wilden ze deze treinrit niet en hebben ze voldoende gewaarschuwd. Ik ga afsluiten voorzitter en buiten de eerder gestelde vraag aan het College en aan mijn collega-Statenleden heb ik nog twee vragen. Hoe ziet het College gezamenlijk de samenhang met de andere grote dossiers en beleidsterreinen? Wie gaat de prijs betalen wanneer MAA blijft voortbestaan en hoe gaat zij dit financiële plaatje dan verantwoorden naar de burger toe. Laten we dan de energiearmoede voor wat het is? Gaat er een streep door de trendbreuk? Willen we niet meer van dat stigma af dat wij de meest ongezonde provincie zijn van Nederland? Laten we de Maaslijn vallen? En hoe zien mijn collega-Statenleden dit? En ten tweede, laatste vraag, waarom is het financiële plaatje rondom het Omgevingsfonds conform vraag van vele partijen niet geborgd? Het bedrag van bijna € 9 miljoen zou immers een startpunt zijn, maar daar lees ik in het stuk niets over terug. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Palmen. Dan geef ik nu het woord aan de heer Van Caldenberg namens de fractie van de SP.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter dank u wel. Shit just got real. Het extraparlamentaire speelkwartier is voorbij. Een bestuur zonder visie en afspraken, waarbij iedereen mag doen wat hij of zij wil, maar niemand verantwoordelijk is voor het geheel heeft er na drie jaar toe geleid dat de provinciale reserves flink onder druk staan en de begrotingsruimte flink is geslonken. Dit terwijl de stevige financiële uitdagingen die ons nog te wachten staan enorm zijn. Het duurzaam verankeren van onze campussen, enorme mobiliteitsopgaves, landbouwbeleid, natuurbelid, Limburg beschermen tegen het hoogwater en ga zo maar door. Wij kunnen ons, beste collega's, niet langer beperken tot alleen het voorstel dat voor ons op tafel ligt. Als we dat doen, trappen we met zijn allen in de valkuil. De uitkomst van dit debat heeft grote gevolgen voor de toekomst van Limburg. Niet omdat de luchthaven nu economisch gezien daar zo'n groot onderdeel van uitmaakt of omdat Limburgers dan daarna niet meer op vakantie zouden kunnen, nee simpelweg omdat de financiën van de Provincie daarmee klem komen te zitten voor de komende generaties. Juist nu hebben burgers de behoefte aan politici die verder durven te kijken dan hun neus lang is om het vertrouwen terug te winnen. Niet blijven doormodderen. Geen problemen voor ons uitschuiven, maar daadkracht tonen en dat helder uitleggen. Nu gaat het economisch voor de wind, ondanks corona. Ondanks de oorlog.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Palmen. Dan geef ik nu het woord aan de heer Van Caldenberg namens de fractie van de SP.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, dank u wel. Shit just got real. Het extraparlamentaire speelkwartier is voorbij: een bestuur zonder visie en afspraken waarbij iedereen mag doen wat hij of zij wil, maar niemand verantwoordelijk is voor het geheel, heeft er na drie jaar toe geleid dat de provinciale reserves flink onder druk staan en de begrotingsruimte flink is geslonken. Dit terwijl de stevige financiële uitdagingen die ons nog te wachten staan enorm zijn. Het duurzaam verankeren van onze campussen, enorme mobiliteitsopgaves, landbouwbeleid, natuurbelid, Limburg beschermen tegen het hoogwater en ga zo maar door. Beste collega's, wij kunnen ons niet langer beperken tot alleen het voorstel dat voor ons op tafel ligt. Als we dat doen, trappen we met zijn allen in de valkuil. De uitkomst van dit debat heeft grote gevolgen voor de toekomst van Limburg. Niet omdat de luchthaven nu zo'n groot onderdeel daarvan uitmaakt, economisch gezien, of omdat Limburgers dan daarna niet meer op vakantie zouden kunnen. Nee, simpelweg omdat de financiën van de Provincie daarmee klem komen te zitten voor de komende generaties. Juist nu hebben burgers de behoefte aan politici die verder durven te kijken dan hun neus lang is. Om het vertrouwen terug te winnen. Niet blijven doormodderen, geen problemen voor ons uitschuiven, maar daadkracht tonen en dat helder uitleggen. Nu gaat het economisch voor de wind, ondanks corona en ondanks de oorlog. 'De economie staat er goed voor,' sprak Klaas Knot van De Nederlandsche Bank deze week. En dan, juist in tijden van voorspoed moet je maatregelen nemen om je organisatie klaar te maken voor de toekomst, dit om te voorkomen dat je later in zwaar weer terechtkomt, of dat, als het even minder gaat, je dan maatregelen moet nemen die nog veel pijnlijker zijn. Iedere ondernemer weet dat. En ik hoor het ze straks alweer zeggen, als het geld op is: we moeten bezuinigen. Het kan niet anders, we moeten pijnlijke beslissingen nemen, en die raken dan steevast de meest kwetsbare mensen in Limburg het hardst. De Sociale Agenda, cultuur, sport, het onderwijs: dát zijn straks de onderwerpen die het onderspit delven. De discussie over de toekomst van Vliegveld Beek moet dus ook gaan over hoe we de Limburgse economie versterken en hoe we onze steden en dorpen bereikbaar houden. Het plan dat hier dus het meest aan bijdraagt en het snelst bereikt, is het plan dat we gaan steunen. Onze eisen zijn wat dat betreft bescheiden: versterk onze scholen en kennisinstellingen en investeer in grensoverschrijdend openbaar vervoer. Overvolle treinen op de Maaslijn, steeds duurder wordend, drielandentrein naar Luik die niet rijdt, iedere dag op A2 dichtslibbende binnensteden, hele dorpen waar geen bus meer komt, een Intercity die Zuid-Limburg met Aachen, Keulen of Düsseldorf zou moeten verbinden: het zijn stuk voor stuk de kwesties die niet hoog genoeg staan op de Haagsche prioriteitenlijstjes en wij willen het vliegveld er onderaan aan toevoegen. Dit terwijl vriend en vijand

erkennen dat de luchthaven nooit echt kan groeien én dat er bij ongewijzigd beleid altijd heel veel gemeenschapsgeld bij moet. Openhouden of sluiten van het vliegveld is voor ons geen doel op zichzelf, maar een middel. En wij geloven dat je met visie en eerlijke politiek vooruitgang en voorspoed kunt brengen voor alle inwoners. De keuze voor de provinciale politiek is helder: voeden wij onze inwoners op in de politiek van de illusie waarbij we burgers en vooral onszelf wijsmaken dat Sinterklaas bestaat? Of gaan we met lef voorop in een aanpak van bredere welvaart? Niet alleen in woorden, want daar heb ik er heel veel van gehoord over brede welvaart, maar vooral ook in daden. En dan zie ik de heer Ijpelaar.

De voorzitter: Dat zag ik ook. De heer Ijpelaar, aan u het woord.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja, ik gun de heer Van Caldenhof toch een interruptie.

De voorzitter: Die houden we erin, gaat u verder.

De heer Ijpelaar (CDA): U schetst dat u uw hele verhaal baseert op een financiële keuze, namelijk dat het openhouden van de luchthaven duurder is en daarom de Sociale Agenda en een aantal andere dingen die u belangrijk vindt in gevaar zou brengen. Maar zou u voor mij ook kunnen reflecteren op het feit dat het sluiten van de luchthaven volgens de stukken een kostenpost van € 230 miljoen, € 200 miljoen, € 240 miljoen, € 250 miljoen, zegt u het maar, met zich meebrengt en dat we dat ook op zeer korte termijn uit de immunisatiereserve zouden moeten betalen? Wat denkt u dat er dan gebeurt met de Sociale Agenda de komende acht jaar?

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, ik ga antwoord geven in de richting van de heer Ijpelaar. Ik ga de heer Ijpelaar in ieder geval vertellen dat je een verschil moet maken tussen structureel en incidenteel, en sluiten kost incidenteel heel veel geld. En ja, dat doet pijn, zo simpel is het. € 240 miljoen komt in de buurt, kan kloppen, daar lopen de meningen nogal over uiteen hoeveel dat is, maar dat kost geld. Veel geld. Maar daarmee brengen we wel, en ik dacht altijd dat het CDA dat superbelangrijk vond, structureel ons huishoudboekje op tafel omdat we daarna geen kosten meer hebben. En als wij door blijven modderen met deze luchthaven hebben wij nog tot in lengte van jaren heel veel kosten, en staan we in 2035 hier met zijn allen weer, om vervolgens wéér die incidentele investering te leggen en blijven die structurele kosten doorlopen. Dan maken we ons huishoudboekje niet op orde, dan kunnen we niet meer investeren in zaken die we óók belangrijk vinden, maar dan zetten wij onszelf uiteindelijk klem, en we doen dat al op een aantal dossiers met stikstof in Nederland, als het gaat over allerlei zaken waarbij het gaat over de ruimte. We komen er niet meer uit. En op een gegeven moment moeten we een keuze maken, mijnheer Ijpelaar, want anders komen ook de boeren voor wie u staat in het geding. En niet alleen maar omdat de stikstofregels beperken, maar ook omdat deze Provincie straks minder geld overheeft voor landbouwbeleid.

De voorzitter: Mijnheer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja, ik vraag dan de heer Van Caldenberg toch wat hij dan vindt van de structurele extra dividenden die dan voortvloeien uit de immunisatiereserve, want dat is dan ook wel het extra speelgeld voor de komende jaren dat dan wegvalt. En u geeft ook aan dat je dan in 2035 een situatie hebt, misschien in 2030, waarin sluiten goedkoper is, en wat doet u dan de komende tien jaar? Wat betekent dat nu dan voor de komende acht jaar?

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja, weet u, verstandig financieel beleid betekent dat je op een gegeven moment pijnlijke keuzes moet maken. En als je dus investeert in de toekomst van Limburg, dan betekent dat

dat je de kosten voor de baten laat uitgaan, en die baten komen daarna. Dat is altijd het geval. En dat betekent nu, en ik vind het heel gek dat linkse partijen nu eindelijk een keer dit verhaal vertellen, nu eens een keer de pijn moeten pakken, want rechts is het geld allemaal aan het uitgeven.

De voorzitter: De heer Ijpelaar, tot slot.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja, ik denk dat de businesscase die er op hoofdlijnen ligt vertelt dat het nu openhouden beter is dan het nu sluiten. Niet alleen de komende acht jaar, maar zeker ook op het moment dat in 2030 blijkt dat de luchtvaartindustrie een duurzame ontwikkeling heeft bereikt en dan misschien de businesscase nóg interessanter wordt. Wat is uw reflectie daarop? En daar sluit ik mee af.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, dank u. Allereerst, als het gaat over wat wij dan gelezen hebben in de stukken over welke businesscase dan beter of slechter is, daarover verschillen wij van mening. Want wij denken echt dat alle drie de businesscases die op tafel liggen voor openhouden slechter zijn dan sluiten, dus daarover verschillen we van mening, maar u trapt ook in de meritocratische valkuil, mijnheer Ijpelaar, namelijk dat u niet verder kijkt dan uw neus lang is en alleen maar kijkt naar het voorstel dat hier op tafel ligt. Want als je nu gaat kijken naar de banen bij MAA, en ik heb de mensen hartstikke lief, maar als je nu gaat kijken: daar komt de komende jaren geen groei in, daar komt geen vooruitgang in, dat blijft hetzelfde. Dat zal links en rechts wat veranderen, misschien wat meer mensen die iets met duurzaamheid hebben en wat minder mensen die dadelijk bezig zijn met bagageafhandelingen of zo. Dat zal de verandering zijn, maar onder de streep komen er in Limburg geen banen bij. Sterker nog, als we nu investeren in die campussen waar wij het over hebben, dan hebben we geconstateerd dat de afgelopen tien jaar er alleen op de Chemelot Brightlands Campus van 0 naar 3.000 banen is gegaan. Als we dat blijven doen en gaan investeren in zaken die écht goed zijn voor Limburg in plaats van ons blijven blindstaren op het vliegveld dan helpen we Limburg echt vooruit. Dat is ons alternatief, mijnheer Ijpelaar.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u verder met uw betoog.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, kiezen we voor openhouden, dan draait Limburg op als aloud gewingewest voor de overlasten, terwijl de lusten vliegenvlug verdwijnen. In het slechtste geval rijdt de goedheiligman ons Provinciehuis voorbij en zijn we naast vele tientallen miljoenen euro's wederom een illusie armer. En dat laatste is inmiddels duidelijk geworden nu Schiphol en het kabinet niet thuis geven. Kiezen we voor sluiten, dan moeten we investeren in een nieuw verhaal voor de toekomst, en dat laatste is onze keuze. Wij kiezen voor een nieuwe toekomst voor Limburg en niet voor een doodlopende weg. Wij zijn níét gekke Henkie. Nog één vraag aan het College: vindt u het, gelet op de financiële positie van de Provincie Limburg, te verantwoorden dat het vliegveld wordt opengehouden? En nu kan vluchten niet meer, ik zou niet weten hoe u dat gaan doen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Bijnen heeft nog een vraag.

De heer Van Bijnen (PVV): Ja voorzitter, dank u wel. Ik ben toch enigszins verbaasd door de uitspraak van de heer Van Caldenhof, of Caldenberg, wat was het ook alweer, over de werkgelegenheid. Want ik vraag me af of u ook een glazen bol heeft waarin u heeft gekeken. Hoe komt u erbij dat de werkgelegenheid op Maastricht Aachen Airport niet zal toenemen? Waar haalt u die wijsheid vandaan? Met de krapte nu in de luchtvaart, drukte op Schiphol. Hoe komt u daarbij?

De voorzitter: Mijnheer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, in de wetenschap heet dat empirisch bewijs, namelijk datgene wat zich in het verleden al heeft afgespeeld. En we hebben een héle lange geschiedenis met deze luchthaven, een geschiedenis waarin er iedere keer publiek geld in is gegaan, privaat geld het er iedere keer weer uit heeft gehaald, en dat een paar keer op en neer gepingpongd. Maar onder de streep was dat niet beter voor het aantal werknemers, het was ook niet beter voor de arbeidsvoorwaarden, uiteindelijk verdween dat geld en kon de burger weer opnieuw betalen. En dan zeg ik: als ik die centen dan toch maar één keer kan uitgeven dan geef ik dat liever uit aan zaken waar we uiteindelijk wél betere arbeidsvoorwaarden voor elkaar krijgen en waar we uiteindelijk wél ervoor zorgen dat we meer banen voor Limburgers creëren en waar mensen aan het werk komen. Dat is onze opvatting. Heb ik een glazen bol, mijnheer Van Bijnen? Nee, maar wat ik wel heb is de MKBA die er ligt. En niet één MKBA die er ligt, maar er liggen er twee, en die zeggen hetzelfde. Op die tweede is ook nog een second opinion gekomen en die second opinion zegt het óók. Ik bedoel, het is geen glazen bol, ik kijk in dezelfde documenten die u heeft, maar daar staat in: 'Sluiten is de meest verstandige oplossing voor Limburg.' Die feiten ga ik niet ontkennen. Dat is niet een glazen bol die ik bedacht heb, maar het onderzoek en de opdracht die wij aan het College gegeven hebben en die zij hebben uitgevoerd.

De voorzitter: Mijnheer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Ja, toch dan nog een vervolgvraag, want dit is niet echt een antwoord op de vraag die ik stelde. U heeft het nu over de financiën en het blijven bijpompen. U wilt het geld ergens anders naartoe, maar waar haalt u de wijsheid vandaan dat er geen groeimogelijkheid is op de luchthaven? Als er extra vluchten bij gaan komen op de luchthaven, want dat zal een groei met zich meebrengen, levert dat automatisch natuurlijk ook meer werkgelegenheid op. U stelt dat dat niet aan de orde is, dus ik vraag me af: hoe komt u aan die wijsheid?

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja kijk, daar komt de aap uit de mouw, want nu zegt de heer Van Bijnen dat er groei gerealiseerd kan worden als er meer vluchten bijkomen. Ja, en dat is nu net volgens mij datgene waar de heer Jlpelaar voor heeft staan pleiten om dat in ieder geval te beperken, dat we niet nog meer overlast en niet nog meer groei krijgen. Dat is waar het over gaat. En als wij de woorden serieus menen dat we het belang van de omgeving belangrijk vinden, als wij serieus verduurzaming belangrijk vinden, dan is het bijna niet mogelijk om groei te realiseren zoals u dat doet. Dan komen er misschien een paar banen bij, maar dat gaat echt maar over een paar ... Maar een serieuze businesscase waarbij een economisch groeimodel voor deze regio ontstaat is er niet. Ligt niet op tafel. Als u het gezien heeft mag u het aan mij vertellen.

De voorzitter: Tot slot mijnheer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Nee, dat is helder.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Franssen had ook nog een vraag.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Dank u wel voorzitter, een heel korte vraag. De SP ...

De heer Van Caldenberg (SP): Ik ben benieuwd of de heer Franssen dit gaat lukken.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): De SP heeft een sociale gedachte, maar als ik het dan goed beluister dan zegt u: wij willen gaan sluiten. Ik snap dan die gedachtegang niet, want als je ziet hoeveel mensen daar werken, die komen straks zonder werk. Als ik de bedrijven zie die dan straks eventueel of

zeker gaan sluiten, waar afspraken mee gemaakt zijn, hoe komt dat dan overeen met het gedachtegoed van de SP?

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, de heer Franssen vraagt: hoe leg ik dat uit? Dat is een ingewikkelde vraag voor onze partij en daar hebben we mee geworsteld. Maar we hebben bedacht ... Niet alleen bedacht, we hebben het ook gedaan: we hebben deze week uitgelegd waarom we deze keuze maken. In de afgelopen periode hebben we met diverse werknemers gesproken. Eén daarvan is Erwin, en ik zie Erwin daarachter op de tribune zitten. Zijn vrouw heeft hier een paar weken geleden ingesproken en zijn verhaal sprak ons heel erg aan. Het sprak ons zo erg aan dat ik zei: als wij onze beslissing gaan nemen en wij gaan beslissen om te sluiten, dan zijn wij verplicht naar de mensen die het aangaat om dat uit te leggen. En dat hebben we gedaan. We hebben van de week met elkaar gesproken en er was begrip. Er was niet van hoera, er was ook niet: ik ben blij dat je voor de sluiting gaat stemmen, helemaal niet. Maar ik vind dat je als politicus ook het eerlijke verhaal naar mensen moet vertellen om dat te doen en dat hebben we gedaan. Ik ben vanmorgen bij de demonstratie ook naar de medewerkers gegaan die daar stonden en die zeiden: wij willen de luchthaven graag openhouden. En ik heb tegen hen ook verteld: dat gaan wij niet doen en dat doen we hierom. Dat is een moeilijke boodschap die we moeten vertellen. Tegelijkertijd dien ik een motie in, of een amendement in – want ik ken de uitkomst van dit debat nog niet – dat de arbeidsvoorwaarden van de medewerkers niet het sluitstuk mogen zijn van de businesscase als de luchthaven openblijft, want de arbeidsvoorwaarden mogen niet te grabbel worden gegooid om het dan maar financieel sluitend te krijgen. En als het sluit, ben ik het met mevrouw Berghorst van harte eens, dan moeten wij tot de allerlaatste medewerker die er is ons best doen om iedereen van werk naar werk te begeleiden. Ja, dan ga ik toch nog even een woord spreken naar achter: ik zou deze medewerkers in ieder bedrijf aan de slag willen zien, want ze zijn het waard, stuk voor stuk. Allemaal.

De voorzitter: De heer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Ja, ik beluister uw verhaal en het is natuurlijk duidelijk: we respecteren mensen die iedere dag opstaan en die iedere dag hun werk verrichten. Maar u heeft zo net verwoord: ik heb het uitgelegd aan mensen. Het antwoord dat u naar mij toe geeft is niet duidelijk. Wat heeft u dan in feite uitgelegd aan die mensen? Want werk voor werk, maar u moet zich voorstellen dat als je daar jaren gewerkt hebt, je hebt een bepaalde opleiding in die industrie, dan verplicht u die mensen in feite bijna om naar Amsterdam of naar een ander vliegveld te verhuizen. Weet u wat dat voor een sociale ellende gaat betekenen voor die mensen?

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja, de vraag is of ik het weet. Ja, ik heb die gesprekken gehad, ook met andere medewerkers. Ik herinner me het gesprek met medewerkers van Samco waarbij ik meen de heer Verstappen dat toen zei. Ja, dat werd mij duidelijk. Dat doet pijn. En wat heb ik dan uitgelegd? Ik heb het verhaal dat ik hier sta te vertellen aan hen uitgelegd, waarom wij die keuze maken zoals we hem gemaakt hebben. Dat is wat we gedaan hebben. En ik heb vervolgens tegen hen gezegd: ik leg het niet alleen uit, maar als jullie er vragen over hebben stel ze honderduit, we beantwoorden ze allemaal. Ik heb er de tijd voor genomen en ik zal dat ook in de komende periode blijven doen. Want ook na vandaag, en dat heb ik vanmorgen gezegd tegen de mensen die buiten stonden, wat er ook uitkomt, jullie kunnen ons bereiken. Jullie weten ons te vinden, wij zijn er voor jullie. Ook al moeten wij jullie soms teleurstellen.

De voorzitter: Tot slot, mijnheer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Ja, dan zitten we wel op één punt op dezelfde lijn. LOKAAL-LIMBURG is ook altijd goed bereikbaar en staat voor de mensen, dus daar kunnen we ons de handen in geven. Daar wil ik het even bij laten, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie dat u formeel nog één seconde heeft staan voor de afronding. Ik was iets mild naar de anderen, maar doet u uw best om echt tot een afronding te komen.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja voorzitter, ik heb dus zojuist nog één vraag gesteld aan het College: vindt u het, gelet op de financiële positie van de Provincie Limburg, te verantwoorden dat het vliegveld wordt opengehouden? Want vluchten kunt u niet meer, u moet ons vandaag een advies geven, anders zou ik niet weten hoe u verder zou moeten gaan.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan de heer Loomans namens de Partij voor de Dieren.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Voorzitter, vandaag moeten wij een besluit nemen over de toekomst van Maastricht Aachen Airport, misschien wel het meest ingewikkelde en verstrekkende besluit in deze Statenperiode. Een besluit waarbij wij in een ongewenste spagaat zitten, omdat wij als Provincie eigenaar en exploitant zijn van een noodlijdend bedrijf dat in Limburg veel overlast veroorzaakt. Tegelijkertijd zijn wij volksvertegenwoordigers die geacht worden de belangen te behartigen van de Limburgers, ook van de Limburgers die de overlast ervaren. Inmiddels verdrinken wij Statenleden bijna in het aantal rapporten, verslagen, ingezonden brieven en e-mails die richting moeten geven aan ons besluit. Ook hebben we nog nooit zo veel betrokken en bezorgde insprekers gehoord. Maar vandaag moeten we de balans opmaken en conclusies trekken, en helaas moeten we dan concluderen dat de samenhang van de informatie aan alle kanten rammelt. De onderliggende stukken vertellen een ander verhaal dan het Statenvoorstel, zelfs de conclusies vanuit de MKBA lijken ondergeschikt gemaakt aan onwaarschijnlijke groeiscenario's en vage langetermijnverhalen over duurzame luchtfietserij. We waren blij verrast toen het College besloot dat ook het sluitingsscenario van MAA zou worden meegenomen in de besluitvorming, maar helaas blijven we bij de uitwerking van dit scenario met het gevoel zitten dat dit bewust of onbewust dood is gerekend. Het is dan ook triest dat het College niet heeft overwogen om het ontwikkelingsscenario pleinAIR serieus te onderzoeken, een realistisch en kundig uitgewerkt plan dat voor Limburg juist een enorme verrijking zou kunnen zijn, zowel in ruimtegebruik, nieuwe functionaliteiten en zelfs ook financieel. Bij de besprekingen in de commissie is uitvoerig gesproken over de vele bedreigingen die roet zouden kunnen gooien in de veronderstelde groeiscenario's van MAA. Met grote verbazing hebben wij gezien hoe deze consequent zijn weggewimpeld door de Gedeputeerde. Of het nu gaat over het verkrijgen van de voor MAA benodigde stikstofruimte, de Klimaatwet, geluidscontouren, grenzen aan het aantal ernstig gehinderden, toekomstige belastingmaatregelen of het realisme van het aanboren van nieuwe lijnvluchten naar bestemmingen waar nooit vraag naar geweest is: het optimisme kan niet groot genoeg zijn. Voorzitter, in mijn tweede termijn kom ik nog terug op de risico's bij de stikstofruimte, daar is echt sprake van een sprong in het duister. Al deze bedreigingen zijn niet weg en kunnen er wel toe leiden dat een aan MMA versterkte lening nooit wordt terugbetaald. Het is niet voor niets dat marktpartijen hun handen niet willen branden aan dit soort riskante leningen. Wederom mag het risico van deze Limburgse droomvlucht volledig gedragen worden door de Limburgse belastingbetaler. Want voorzitter, het is inmiddels duidelijk dat er geen ridder op een wit paard met een grote zak geld uit Den Haag zal komen. En het is ook duidelijk dat er geen ridder in een wit vliegtuig onze kant op komt schiphollen. Willen we in Limburg per se een eigen vliegveld, dan zullen we daar zelf de kosten en risico's van moeten dragen. De ongemakkelijke waarheid is dat dat pijnlijke offers gaat vragen. Een paar maanden geleden is PS door het College gewaarschuwd dat de provinciale inkomsten in de komende jaren flink zullen gaan dalen. Kiezen wij vandaag voor het openhouden van MAA, dan gaat het de Provincie, afhankelijk van het gekozen scenario, gemiddeld tussen de € 8 miljoen en de € 12 miljoen per jaar kosten. Daardoor zal in de volgende Statenperiode het budget dat beschikbaar is voor nieuw beleid dalen naar om en nabij de € 8 miljoen per jaar en ik verzoek de Gedeputeerde van Financiën of hij deze conclusie

kan bevestigen. Terwijl we nog kampen met de gevolgen van de coronapandemie en terwijl in het Oosten een oorlog aan de gang is die ook voor Limburg gevolgen heeft die we nog lang niet kunnen overzien, hebben we vanaf volgend jaar nog maar een relatief klein bedrag beschikbaar voor klein beleid. Is het avontuur MAA ons dat wel waard? Dat MAA, waarin de afgelopen twintig jaar al vele tientallen miljoenen gepompt zijn, de voorspellingen en de beloften nog nooit waargemaakt heeft. Is het niet eens tijd om in Limburg voorbij de waan van de dag te kijken? Naar het Limburg waar het prettig is om te wonen? Waar wij en de vele toeristen kunnen genieten van de rust en de stilte van het Limburgs landschap? Waar we gezondheid en welzijn belangrijker vinden dan het maximaliseren van de winst van MAA? De winst die, zoals de MKBA laat zien, uiteindelijk wegstroomt naar de Randstad en het buitenland. Aan mijn collega's die later vandaag gaan stemmen over de toekomst van MAA zou ik daarom de volgende overdenkingen mee willen geven. Met één druk op de knop kunt u de jaarlijkse beschikbare financiële ruimte voor nieuw beleid in de komende jaren verdubbelen. Met één druk op de knop kunt u de overlast voor vele duizenden ernstig gehinderde Limburgers wegnemen. Met één druk op de knop kunt u voldoende stikstofruimte vrijmaken om allerlei maatschappelijk relevante projecten, denk aan woningbouw, van het slot te halen. Met één druk op de knop kunt u de rust terug laten keren in het Zuid-Limburgse Heuvelland en de toeristische sector de hand reiken. Met één druk op de knop kunt u de druk op het zwaarbelaste Limburgse milieu, de natuur en de biodiversiteit verlichten. Met één druk op de knop kunt u als u vanavond thuiskomt uw kinderen of kleinkinderen in de ogen kijken als u ze zegt dat u vandaag het besluit voor hun toekomst genomen heeft. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja ik heb een aantal vragen. Ik werd toch getriggerd door de laatste opmerking in de opsomming. De stikstofruimte. We zijn het over veel dingen oneens, maar dat we stikstofruimte kunnen gebruiken in Limburg, daar zijn we het over eens. Alleen, in de commissie heb ik expliciet gevraagd: wat nu als wij MAA sluiten, mogen we die stikstofruimte dan gebruiken om dat ergens anders in te zetten? En dan wordt daar expliciet op geantwoord dat dat niet het geval is, hoe kunt u dan nu in deze Statenzaal pretenderen dat dat wel het geval is?

De voorzitter: De heer Loomans.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): De berekeningen van de stikstofdepositie als gevolg van MAA zijn gemaakt in 2011. Sindsdien hebben we te maken met een totaal ander pakket aan vliegtuigen en bijbehorende motoren die gebruikmaken van MAA. Met andere woorden, om ervan uit te gaan dat de berekeningen uit 2011 nog voldoen of overeenkomen met de huidige depositie die het gevolg is van de vluchten op MAA is onwaarschijnlijk. Wij zullen vandaag dan ook nog een motie indienen waarin we erop aandringen dat die berekeningen zo snel mogelijk opnieuw gedaan worden, met de juiste aantallen vliegtuigen en de juiste aantallen motoren. Betreffende het hergebruik van eventuele stikstofruimte gaat het om de depositie als gevolg van de bron. Dan moet je dus kijken naar de omgeving. Op het moment dat wij dus zeggen we halen een stikstofbelasting weg bij MAA, dan kan ik die moeilijk gaan gebruiken om de regio van de Peel daar in één keer iets te gaan wijzigen. Ik kan wel gaan kijken: wat is het effect op het Bunderbos, het Elsloërbos en een aantal gebieden daaromheen? Als we daar dramatisch de hoeveelheid stikstofdepositie kunnen reduceren, dan geeft dat misschien verlichting om in die regio woningbouw of misschien wel bepaalde boerderijen meer ruimte te geven op dit gebied.

De voorzitter: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ik hoor dat u mij gelijk geeft, dat u zegt 'misschien inderdaad'. Want ja, het is in ieder geval een aantal keren gevraagd en daar is nooit een duidelijk antwoord gekomen. Dus het zal bij 'misschien' moeten blijven. Ik heb nog een vraag: vliegen Statenleden van de Partij voor de Dieren weleens?

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Ik heb geen idee. Ik heb in ieder geval voor de laatste keer in een vliegtuig gezeten in 2009.

De voorzitter: De heer Ijpelaar, dan tot slot.

De heer Ijpelaar (CDA): Oké. De noodzaak voor het vliegen blijft en mijn vraag was: wat vindt u nu beter? Is het nu beter om in één gebied heel veel vliegoverlast te concentreren en milieu-impact en stikstof en allemaal ... Of vindt u het beter om dat te verdelen over verschillende natuurgebieden en plekken in Nederland? Want u vliegt toch ...

De voorzitter: De heer Loomans.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Mijnheer Ijpelaar, u heeft het over de noodzaak van vliegen, maar wie ik ben ik om te bepalen wat iemand noodzaak vindt? Ik zal nooit tegen iemand zeggen dat hij nooit in een vliegtuig mag stappen. Ik vind wel dat op een gegeven moment, als jij die overweging maakt, dat er een verdomd goede reden moet zijn waarom je dat doet. Van die pretvluchten om een weekendje naar Sarajevo te gaan omdat je er nog nooit geweest bent en 'het was zo goedkoop, dat kan ik niet laten lopen,' dat vind ik onzin. Als wij van dat soort dingen het aanbod verminderen om dat soort rare, eigenaardige vluchten nu maar eens een keer op een andere manier ... Weet je, als mensen een weekend weg willen is dat prima, maar het aanbod creëert in dit geval een markt. Aanbod wegnemen gaat gedrag van mensen veranderen. Op het moment dat het vanuit Maastricht makkelijk wordt om in een snelle trein via Brussel naar Parijs te gaan zullen wij zien dat vakantiegangers op een andere manier vakantie gaan vieren.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Ijpelaar (CDA): Dan vliegen ze vanaf Parijs.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Loomans, uw tijd zit erop. Uw betoog was ook klaar?

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Ik heb nog één seconde.

De voorzitter: Eén seconde, daar mag u nog gebruik van maken.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dat was precies binnen één seconde. Complimenten daarvoor, dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan de heer Heldens namens de fractie van de VVD.

De heer Heldens (VVD): Dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Ja.

De heer Heldens (VVD): Dank u wel mijnheer de bode. Mijn naam is Teun Heldens, mensen noemen mij ook wel gekke Henkie. Vijftien jaar geleden begon ik als veertienjarige in de handel en in de handel doe je inkoop en verkoop. Als het om inkoop gaat heb ik één ding geleerd: je krijgt het beste resultaat als mensen denken dat je zo stom bent als het achterwerk van een varken. Dan voorzitter, het voorstel. MAA, de toekomst. Eindelijk. 3 juni. We gaan hier met zijn allen een ei leggen. De afgelopen maanden heb ik ontzettend veel mensen gesproken, heel veel geleerd, heel veel inzichten gekregen van zowel voor- als tegenstanders, waarvoor mijn oprechte dank. Het is mij heel goed duidelijk geworden dat dit wat doet met mensen. Het is je woonomgeving, het is je baan, het is jouw MAA, maar het is misschien ook jouw overlast. En een luchthaven komt altijd met voor- en nadelen, en de ene weegt de voordelen zwaarder dan de ander,

en de nadelen idem dito. In ons verkiezingsprogramma in 2019 had de VVD staan dat we Maastricht Aachen Airport open willen houden en dat er ruimte moet zijn voor beperkte groei mits er aandacht is voor de omgeving. De situatie, voorzitter, is in de tussentijd natuurlijk wel fors veranderd. We zijn de exploitant kwijtgeraakt, we kregen een pandemie te verwerken en de hele luchtvaart is een compleet andere markt geworden. Ook kijken we in de tussentijd anders aan tegen overlast en milieuverontreiniging. Wij zijn dus opnieuw een overweging gaan maken, opnieuw de belangen in kaart gaan brengen, om daar een goed besluit in te kunnen nemen. En er is heel veel veranderd, voorzitter. In het verleden had Schiphol helemaal geen interesse in dat regionale luchthaventje hier, maar vorige week stond de CFO van Schiphol hier bijna te smeken om alsjeblieft die luchthaven open te houden omdat we het nodig hebben voor onze infrastructuur. Het Rijk wilde ook nooit wat weten van onze luchthaven, zeker niet als het om financiën ging. Maar ook daar, blijkens een debat in de Tweede Kamer vorige week, wil de minister nu toch kijken naar een eventuele bijdrage in een Omgevingsfonds om de infrastructuur voor ons land te behouden. Want voorzitter, wij vinden deze luchthaven zeer belangrijk voor de nationale infrastructuur, maar ook voor de regio. Een aantal andere zaken is ook veranderd. De luchtvaart is nu een sector met krapte in plaats van overaanbod in 2013. Er is met minder vluchten meer te verdienen. We hebben toezeggingen gedaan in het verleden aan bedrijven op en rondom de luchthaven en aan de omgeving. Punt.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, hoe groot is het bedrag dat gekke Henkie van Schiphol en het kabinet verwacht dat naar Limburg komt? Hoe groot is dat bedrag?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, ik ga zo meteen een amendement aankondigen en daar staat het een en ander in. Dat kan de heer Van Caldenberg dan misschien even bestuderen. Van Schiphol hebben we te horen gekregen dat wij expertise krijgen, en expertise kan heel veel geld waard zijn. Ja, dat kan. Dan kun je misschien met minder kantoorpersoneel meer bereiken, meer verdienen, dus dat er minder bijdrage nodig is van ons. En wij zien dat wel degelijk als iets van waarde.

De voorzitter: Mevrouw Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Dank u wel voorzitter. Ja, ik ben niet zo heel gauw boos te krijgen, maar het begint mij nu toch echt wel ... Ik heb een heel aantal notulen teruggelezen, u was daar zó stellig in. U was er zó stellig in, mijnheer Heldens. Wij zijn inderdaad niet, ik zeg het nog maar een keer, gekke Henkie, ik wil het eigenlijk niet, maar ... 'En wij niet hier de lasten en daar de lusten. En het moet geld ... En het moet hen wat waard zijn.' Vanwaar nu in één keer deze enorme draai? Want u kleedt het wel heel mooi in, maar als u dan tegelijkertijd in dezelfde adem zegt van er zijn toezeggingen gedaan, daar moeten we ons aan houden. Maar tegelijkertijd zegt u nu ook van ja, ik heb toen ook van alles gezegd, maar daar hoef ik mij nu niet meer aan te houden. Hoe moet ik dat rijmen met elkaar?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, mevrouw Palmen schetst hier een beeld dat heel zwart-wit is. Het is natuurlijk nooit zwart-wit, we hebben gezegd: als je het aan ons vraagt moet een plan aan deze, aan deze, aan deze volwaarden voldoen. Nou, wij constateren dat dat in het huidige voorstel dat er op dit moment ligt niet het geval is, dat wij niet 100% tevreden zijn n... U weet ook: je kunt hier nooit 100% tevreden zijn in deze zaal. Maar wij gaan een amendement indienen om de duimschroeven aan te draaien zodat wij dat een beter scenario vinden dan sluiting. Daar zult u het mee moeten doen, mevrouw Palmen.

De voorzitter: Mevrouw Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Ja, dank u wel voorzitter, maar ik vraag dan in ieder geval van mijnheer Heldens of hij dan toch nog even al die notulen ook even wil nalezen, want dat staat er echt wel in.

De heer Heldens (VVD): Maar u hebt volgens mij ook weleens overeenkomsten getekend, mevrouw Palmen, die u later niet bent nagekomen.

De voorzitter: Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, ik hoor de heer Heldens net spreken over zwart op wit gezet en als ik alle inbreng van de heer Heldens tot dusver goed heb beluisterd waren er altijd twee voorwaarden: Schiphol moest aan boord komen en er moest geld komen vanuit het Rijk, of één van beide tenminste. We hebben een brief van de staatssecretaris dat dat volgens mij niet aan de orde is en we ook een brief van Schiphol liggen dat die toezeggingen niet gestand worden gedaan. Nu heb ik de afgelopen dagen een beetje het gevoel dat ik in een vreemde aflevering van Astro TV zit, want de heer Heldens heeft het telkens over zijn amendement en we hebben het nog steeds niet gezien of liggen. Ik kan dat amendement dus niet beoordelen, maar mijn vraag is: u heeft het over dingen die zwart-op-wit staan of iets wat u heeft doen veranderen, maar ik heb alleen zwart-op-wit staan dat die twee factoren niet komen. We hebben die toezegging niet, en toch besluit de VVD op grond van dat amendement dat ik nog niet ken in ieder geval wel dat ze het vertrouwen hebben dat het gaat komen en daarom vast nu die lening, de financiering en dergelijke willen doen. Wat staat er dan nu zwart-op-wit voor de VVD dat die keuze rechtvaardigt?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, het amendement heeft mevrouw Jenneskens inderdaad nog niet gezien, dat ga ik over één minuut en dertig seconden indienen. Wij hebben een amendement waarin een aantal kaders gegeven wordt voor de goedkeuring van het krediet om de start- en landingsbaan te renoveren. Want we hebben het hier met zijn allen zo ver laten komen dat de baan niet meer veilig is en dat wij niet later kunnen beslissen. Wij gaan daar een risico mee nemen, mevrouw Jenneskens. Wij gaan zeggen: ja, wij tonen goede wil. Wij gaan dat krediet voor die baan vast goedkeuren, maar het College krijgt tot 31 december dit jaar om ons een overeenkomst met een omgevingsbewuste samenwerkingspartner voor te leggen, maar ook om met een plan te komen met een groot pakket, met een Omgevingsfonds dat met publiek en privaat geld gevuld wordt, waarbij proportionele bijdrage van Provincie Limburg, Rijksoverheid, omliggende gemeenten en het bedrijfsleven de inzet zijn en waarbij de Provincie Limburg minimaal € 8,75 miljoen bijdraagt. En wij sturen het College met die opdracht op pad omdat wij inderdaad geconstateerd hebben dat daar niet aan voldaan is, maar wij vinden het belang van die luchthaven te groot om te zeggen: ja, jammer College, u hebt het werk niet op tijd af, dan sluiten we die luchthaven maar. Zo zitten wij niet in de wedstrijd, wij zoeken hier een oplossing.

De voorzitter: Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Ja, Astro TV, met Gilano. Wie heb ik aan de lijn? Maar ik snap het nog steeds niet helemaal, want als ik de heer Heldens goed beluister dan zegt hij we geven het College een strakke opdracht ...

De heer Heldens (VVD): Ja.

Mevrouw Jenneskens (D66): Maar we zijn de aanbestedingsprocedure al gestart. Dus de reden waarom we hier vandaag staan ... Dus mijn vraag is eigenlijk: op het moment dat op 31 december blijkt dat het College niet voldoet aan de opdracht die u hen meegeeft, stopt u dan de aanbestedingsprocedure?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, wij vragen het College om voor 31 december inderdaad een voorstel voor te leggen aan ons. Als dat voorstel als ontoereikend beoordeeld wordt door Provinciale Staten dan kan het inderdaad zijn dat wij alsnog met een overweging komen om de luchthaven te sluiten. Het kan ook zijn dat we zeggen van nou, we take the deal. Dat kan, dat hangt af van de situatie. Wij constateren dat vigerend beleid is dat de luchthaven openblijft. Wij constateren ook dat het meerdere malen in de begroting gestaan heeft dat we de baan gaan renoveren. Mijn partij heeft er niet om gevraagd om dit opnieuw op deze wijze ter discussie te stellen. Maar goed, vorig jaar is hier het een en ander gebeurd in huis, dus wij staan hier vandaag, en ik maak hierin mijn afweging en u maakt hierin uw afweging. En voorzitter, volgens mij is mevrouw Jenneskens ook door de interrupties heen.

Mevrouw Jenneskens (D66): Dat is niet waar, ik mag nog één vraag stellen.

De voorzitter: Nog een laatste.

De heer Heldens (VVD): Oh, nog één. Ook helder.

Mevrouw Jenneskens (D66): Dus ik begrijp het eigenlijk heel goed ...

De voorzitter: Maakt u zich geen zorgen, ik zal er goed op letten dat het allemaal ordentelijk verloopt.

De heer Heldens (VVD): Fijn.

De voorzitter: Ik ben blij dat er heel veel reservevoorzitters zijn. Mevrouw Jenneskens, gaat u ...

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, dus ik begrijp het even heel goed: de afweging van de VVD is ondanks de woorden van de heer Heldens dat er twee strakke voorbehouden waren, dat het geld vast gegeven wordt en dat we daarna wel eventjes kijken of het College kan voldoen aan hun opdracht en dat we dan waarschijnlijk de aanbesteding ook niet stopzetten. Dat begrijp ik goed hè?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Voorzitter, mevrouw Jenneskens mag daaruit opmaken wat ze eruit op wil maken, ik heb gezegd heb gezegd wat ik daarover gezegd heb. Wij constateren dat aan onze wensen in sonderende behandeling van dit voorstel niet 100% voldaan is. We hebben gezegd: er moet geld van het Rijk komen en er moet een samenwerkingspartner gevonden worden die bij voorkeur ook met geld komt. Nou, wij hebben geconstateerd dat dat niet hard genoeg in het voorstel staat, wij gaan het daarom amenderen. Wij gaan het College met een opdracht op pad sturen en wij zeggen ook: nou, als de baan onveilig is dan gaan we die renoveren, want die luchthaven blijft open. Daar zult u het mee moeten doen.

De voorzitter: Dank u wel. Er is nog een vraag van de heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja voorzitter, de heer Heldens heeft moeten constateren dat aan hun voorwaarden, de voorwaarden van de VVD, niet 100% is voldaan. Nee, er is 100% níét aan voldaan. Dat is wat er gebeurt. En mijn vraag is: gaat er ooit een moment komen dat de VVD zegt de voorwaarden die wij stellen betekenen ook iets?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, als de heer Van Caldenberg het amendement dat ik zo meteen ga indienen goed gaat lezen, dat zal hij zien dat wij heel serieus in de wedstrijd zitten en dat wij die voorwaarden niet zomaar overboord gekieperd hebben. Wij zien dat er beweging komt, wij zien dat Schiphol zeer veel interesse heeft in onze luchthaven. Wij hebben Schiphol ook horen zeggen dat ze een participatie onderzoeken. Nou, als er geld op de balans staat dan zal dat ook een aandelentransactie betekenen. Dat doe je meestal met geld. Nou, daar zijn wij heel benieuwd naar of daar een voorstel voor kan komen. Wij hebben ook een vereiste erin zitten voor een royaal Omgevingsfonds. Wat wij mee gaan vullen, maar waar we vanuit het Rijk ook iets verwachten. Dat heb ik ook heel duidelijk laten weten aan diverse fracties in de Tweede Kamer en ook de politiek assistent van de minister. Wij geven ze tot 31 december de tijd om aan die voorwaarden te voldoen, mijnheer Van Caldenberg.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, is de heer Heldens dan bereid om in de komende Nota van Inlichtingen die in de aanbestedingsprocedure loopt de voorwaarden die hij er nu aan verbindt op te nemen in de nota ...

De heer Heldens (VVD): Nee.

De heer Van Caldenberg (SP): Nee.

De voorzitter: Maakt u uw vraag af en daarna het antwoord aan de heer Heldens.

De heer Van Caldenberg (SP): Kijk, want het is belangrijk dat we het daarin opnemen, want als we dat niet opnemen in die voorwaarden dan zijn we het volledige bedrag kwijt van de lening. Als u het nu opneemt dan kunt u op een later moment nog zeggen oké, er is echt niet aan onze voorwaarden voldaan, dit is echt niet gebeurd. Zelfs de VVD vindt dat het nu gesloten moet worden, maar dan bent u in ieder geval niet extra geld kwijt.

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, die Nota van Inlichtingen is aan het dagelijks bestuur, aan het College van GS. Misschien kan zij daar zo meteen op reflecteren wat verstandig is en wat haalbaar is en wat ook financieel verstandig is. Wij geven kaders mee en wij hopen dat het College van GS daar heel verstandig mee omgaat. Ik schrijf die notitie niet, mijnheer Van Caldenberg.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Heldens. Mevrouw Fischer had ook nog een vraag. Neem me niet kwalijk, mevrouw Fischer. Ga uw gang.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Nee hoor, ik meld me wel. Mijnheer Heldens, als ik het goed begrijp dan geeft u ons nu geen duidelijkheid over datgene wat u doet met de aanbestedingen als het geld van die twee plekken niet komt. Maar u zegt dan ook dat Maastricht Aachen Airport groter mag worden ... Als Schiphol actiever wordt, daar kan je vergif op innemen, dan komen er meer vrachtliegtuigen. Dat wil dus zeggen dat er in de eerstkomende tien, vijftien jaar waarschijnlijk meer overlast zal zijn voor de bewoners. Ik zou wel graag willen weten waarom dat niet zo is, want u knikt heel hard nee. Ja, ik vraag me dat af. En bovendien, als je stopt met een aanvraag voor allerlei vergunningen en als je vraagt hoeveel kost mij het werk dat er gedaan moet worden, en je stopt dan halverwege, dan denk ik niet dat daar geen kosten aan verbonden zijn. Dat is dan dus dubbel.

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, ik denk dat mevrouw Fischer nog weleens heel blij zou kunnen zijn met het amendement dat ik zo meteen ga indienen. Daarin staat namelijk een forse reductie van de huidige vergunning. Op dit moment biedt de vergunningsruimte, een beetje afhankelijk van het rekenmodel, ongeveer 13.400 ernstig gehinderden, en wij gaan dat aftoppen op 5.600, conform rapport Van Geel, op 1 januari 2025 in het nieuw aan te vragen luchthavenbesluit. Wij willen dat er een nieuw luchthavenbesluit ligt voor 1 januari 2030 waar dat aantal teruggebracht is naar 5250 conform rapport Van Geel. En daarbovenop doen we nog eens een schepje met 4.200 op 1 januari 2035. Wij zetten in op vlootvernieuwing. Wij willen dat er een plan komt voor het uitfasen van de meest vervuilende en geluid producerende toestellen waarbij bedrijven en inwoners uit de omgeving die de meest ernstige hinder ondervinden de kans krijgen om inspraak te hebben. En zo staan er nog een hele hoop passages in waarvan ik denk dat u best wel blij kunt worden.

De voorzitter: Mevrouw Fischer.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Dank u wel. Ik heb mijnheer Heldens alvast de kans gegeven om zijn amendement alvast aan ons mede te delen.

De heer Heldens (VVD): Dank u.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Ik blijf erbij dat 4.200 mensen die heel veel last hebben van het vliegveld nog altijd 4.200 mensen zijn die er te veel last van hebben. Tenzij je zegt ik veeg al die dorpen van de kaart, ik pak ze op en ik zet ze op een ander plekje neer. Maar waarschijnlijk komen wij daar nooit samen uit.

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, wij zijn zeker niet van plan om dorpen van de kaart te vegen, dat doen wij ook niet bij kernen die dicht langs een drukke weg liggen of in het centrum van een drukke stad. 4.200, 5.250 en 6.500 is een theoretische benadering voor mensen die ernstige hinder hebben volgens theoretische modellen. Ik kan u vertellen dat er ook een hele hoop mensen wonen in dat gebied die als er een vliegtuig overkomt denken: geweldig. Die wonen er ook. Dus het is een theoretische benadering. En er zijn zeker heel veel mensen die er wel last van hebben en daarom willen we het aftoppen, daarom komen wij met een Omgevingsfonds. Daarom willen wij prikkels erin hebben dat de luchthaven de meest geluidsproducerende toestellen gaat weren en dit wordt het beste pakket voor MAA dat er ooit gelegen heeft.

De voorzitter: Voldoende? Geen derde? Dank u wel. Gaat u verder met uw betoog.

De heer Heldens (VVD): Ja, dank u wel voorzitter. Ja, zoals ik al zei: er zijn in het verleden toezeggingen gedaan, wij hechten waarde aan een betrouwbare overheid. Het voorstel van het College van GS dat nu voorligt, daar heeft iedereen volgens mij wel van geconcludeerd dat daar vier voorstellen inzitten waar niemand echt 100% blij van wordt, dus we hebben dat voorstel middels een amendement voor GS herschreven met een wat scherpere koers en met een volledige aanpassing van het dictum. Ik zal even kijken hoever ik binnen de tijd nog kom om het voor te lezen, maar iedereen krijgt het zo uitgereikt. Wij gaan instemmen met het openhouden van de luchthaven. Wij gaan een lening verstrekken voor dertig jaar van € 35.200.000. Wij gaan een incidentele NEDAB-inhaalbijdrage leveren van € 10.900.000. Wij hebben geen wensen en bedenkingen betreffende de lening. Wij kiezen niet uit een van de opties in het Statenvoorstel, maar wij vragen om uiterlijk 31 december in de geest van scenario 2 en 3 een uitgewerkte businesscase voor te leggen aan Provinciale Staten waarin een aantal elementen zitten, zoals een overeenkomst met een omgevingsbewuste samenwerkingspartner, een beschrijving van de inzet op verduurzaming, een royaal Omgevingsfonds, een visie op vastgoedontwikkeling, een plan voor het uitfasen van de meest vervuilende

en geluidsproducerende toestellen, het terugbrengen van het aantal ernstig gehinderden in het luchthavenbesluit, een governancestructuur met een duidelijke roldefinitie waarbij het uitgangspunt is dat MAA BV niet meer de enige aandeelhouder is, die was voor de VVD heel belangrijk. Een investeringsplan tot 2035 met daarbij ook alle begrote bijdragen van de Provincie Limburg inclusief dekkingsvoorstel, een investeringsplan en een financieringsbehoefte, waaronder de lening voor de baanrenovatie. En ik denk dat dat de kern van het amendement samenvat, ik heb nog één seconde. Ik dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Er is nog een aantal vragen. Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Ja, klopt. En ik haak in op het laatste punt dat heer Heldens zei: het dekkingsvoorstel. Daar was ik eigenlijk wel heel erg benieuwd naar.

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Voorzitter, wij ook.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Heeft u daar zelf ook ideeën over?

De heer Heldens (VVD): Zeker.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Kunt u die dan nu met ons delen? Dat is toch wel zo fair naar de inwoners van Limburg, waar de VVD voor staat, als u zegt wij willen het vliegveld openhouden? Wat gaat er dan nog geschrapt moeten worden? Want u weet ook hoe we ervoor staan de komende vier jaren.

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, wij hebben geconstateerd dat er heel veel ontwikkelingen hebben plaatsgevonden het afgelopen jaar en wij hebben geconstateerd dat er zich diverse exploitanten gemeld hebben bij het College van GS. Het College mag gaan kijken wie het beste is, wie het beste is voor de businesscase en wie het beste voor de omgeving is en daar een afweging in maken. Dan kan men door gaan rekenen met de actuele cijfers uit de luchtvaart. In de afgelopen jaren heeft MAA een heel mooie winst gedraaid, dat zou in een businesscase verwerkt kunnen worden met dividenduitkeringen voor de komende jaren die je eventueel weg zou kunnen strepen tegen een NEDAB. Wij verwachten nog een bijdrage van externe partijen voor een Omgevingsfonds en wij verwachten ook dat er een meer haalbare of een beter businessmodel uit kan komen, zeker in deze tijden met krapte waarin het Rijk ons bijna smeekt om alsjeblieft extra vluchten over te nemen. Je ziet dat Groningen Airport Eelde duizenden vluchten over gaat nemen van Schiphol deze zomer. Dat wil niet zeggen dat er duizenden naar MAA moeten komen, maar als je het voor het kiezen hebt dan kun je er misschien een paar honderd uitpikken waarmee je een goede boterham verdient waardoor je geluidsproducerende toestellen weer kunt weren, en dat verwachten wij – en dat gaat een hele hoop werk worden – in een uitgewerkte businesscase voorgelegd te krijgen van het dagelijks bestuur, inclusief de ambtelijke organisatie die heel hard werkt hier voor onze mooie provincie.

De voorzitter: Tot slot, mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Ja, ik hoor dat het dekkingsvoorstel van de heer Heldens gebaseerd is op een luchtkasteel, op onzekerheden. Dat kunt u niet uitleggen aan de belastingbetaler, dat wij de komende jaren tussen de € 8 miljoen en de € 12 miljoen zullen gaan betalen aan dat vliegveld. En we weten niet wat het ons gaat opleveren, we weten niet wat het gaat brengen. Is allemaal nog veel te onzeker. De manier waarop u ook omgaat met uw amendement, ik ben benieuwd hoe het eruitziet, maar het feit dat u zegt wij willen ook gewoon graag die landingsbaan gaan aanleggen en dan nemen we er het risico mee, dat vind ik eerlijk gezegd schandalig.

De voorzitter: De heer Heldens, kunt u daarop reageren? Het was niet echt een vraag.

De heer Heldens (VVD): Ja. Nou, ik wil wel even reageren, want ik word aangesproken. Mevrouw Mertens vindt dat schandalig, ik wil mevrouw Mertens eraan herinneren dat niets in het leven zeker is, dat mevrouw Mertens in het verleden ook weleens voor projecten, infraprojecten, maar ook voor railprojecten gestemd heeft waarbij de toekomst ook onzeker was en ook onzeker gebleken is en waar we ook een hele hoop geld aan uitgegeven hebben, waar ook geen positieve MKBA voor was. Voor de treinverbinding Heerlen-Herzogenrath, ik breng het u even in herinnering, hebt u ook gestemd, en dat is ook allemaal maar de vraag of dat binnen budget wordt uitgevoerd. Als je bij alles wat onzeker is zegt we stoppen ermee, dan kunnen we een heleboel dingen sluiten en dan kunnen wij ook net zo goed naar huis gaan hier.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berghorst had ook nog een vraag.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Ja, met dat de heer Heldens aan het praten is, voorzitter, ontstaan er alleen maar meer vragen in mijn hoofd. Ik zal proberen in de chaos nu te komen tot een aantal vragen. De eerste vraag die ik wil stellen is: u heeft het over een omgevingsbewuste samenwerkingspartner, wie bedoelt u daarmee?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, ik benoem daar niemand specifiek mee. We hebben gepraat over een amendement met een aantal partijen die onder het amendement staan. Dat zijn het CDA, de PVV, Samen voor Limburg en LOKAAL-LIMBURG. Wij hebben over een formulering nagedacht. Nou, een samenwerkingspartner, wij zien graag een goede, want er kunnen zich ook bedrijven melden, zoals in het verleden een bedrijf uit Azerbeidzjan, waar we achteraf niet zulke goede ervaringen mee hadden. Dus wij willen dat het College ook toetst op de omgevingsbewustheid van de partij die zich meldt en wij sluiten daarin niemand uit zoals wij nooit iemand uitsluiten.

De voorzitter: Mevrouw Berghorst.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Nou, dat is in ieder geval alvast fijn om te weten. De volgende vraag die ik heb is: u heeft het over een aandeelhouder. Nu heeft u, net als ik, bij die technische briefing met Schiphol gezeten waarin er onder een heleboel strikte voorwaarden met een maximaal vol vliegen ... Nou, noem maar op. U heeft de brief ook gelezen. En Schiphol zegt: dan willen we wel een belang. En dan hoor ik u in uw bijdrage zeggen: daar moeten ze dan ook maar voor betalen. Maar de waarde Schiphol eraan toekent is € 1, is dat voor u genoeg?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Voorzitter, ik moet het geheugen van mevrouw Berghorst toch een klein beetje oppoetsen. Schiphol heeft niet gezegd dat de luchthaven € 1 waard is. Schiphol heeft gezegd: we gaan daarnaar kijken. Zoals hij er nu bijligt zal hij misschien niet meer waard zijn dan € 1, maar wij gaan voor € 47 miljoen investeren in de start- en landingsbaan, waarvan € 35 miljoen een lening is en € 10,9 miljoen in activa wordt ingebracht. Die komt op de balans. Je hebt een mooie luchthaven met een gloednieuwe start- en landingsbaan. Daar staat wat ons betreft € 10,9 miljoen op de balans en wij verwachten van het College dat zij dat financieel voor onze Provincie goed gaat uitonderhandelen. En als de ene partner niet bereid is om te betalen, is er misschien wel een andere partner. Maar dat is activa die op de balans staat en dat gaan wij wat ons betreft niet zomaar voor een euro verkopen, dan moeten het wel heel goede argumenten zijn. Maar Schiphol heeft niet gezegd die luchthaven is hoe dan ook € 1 euro waard.

De voorzitter: Mevrouw Berghorst, tot slot.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Voorzitter, dank u wel. Maar Schiphol heeft wel gezegd: wij komen niet met een grote zak met geld. En u schetst hier nu een scenario waarin Schiphol dat wel zou doen.

De heer Heldens (VVD): Nee hoor.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Nou, dat is mijn vraag hè.

De voorzitter: Maak uw vraag af.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Ja, dat is mijn vraag hè. Hoe ziet u dat dan?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, ik heb volgens mij geen scenario geschetst waarin Schiphol met een grote zak met geld komt. Als je kijkt wat er ieder jaar in de Royal Schiphol Group wordt uitgegeven dan is € 5 miljoen klein bier voor een stuk infrastructuur dat we in Nederland met zijn allen keihard nodig hebben. Dat is even een bedrag uit de lucht gegrepen, maar dat is klein bier. Een grote zak met geld in de context van Schiphol, zou ik zeggen, is € 100 miljoen. Maar de bedragen vliegen ons hier om de oren, ik kijk nergens meer van op.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Loomans heeft ook nog een vraag voor u.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Dank u wel, voorzitter. Ja, de heer Heldens zegt het al: de bedragen vliegen hier ons om de oren. Het Statenvoorstel spreekt over een kostenplaatje voor de vervanging van de start- en landingsbaan van € 35,2 miljoen en daarvoor zou dan een lening verstrekt worden. Ik zie nu dat ook het amendement van de heer Heldens datzelfde bedrag overneemt. Maar als ik het even goed onthouden heb was dat een schatting van afgelopen december en wordt in hetzelfde Statenvoorstel ook al aangegeven dat het heel reëel is dat de start- en landingsbaan volgend jaar ongeveer € 41 à 42 miljoen gaat kosten, of misschien zelfs wel € 47 miljoen, dat zou ook nog kunnen.

De heer Heldens (VVD): Ja.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): En mevrouw Berghorst heeft het er ook al over gehad dat er na die vervanging van de start- en landingsbaan ook nog allerlei platformen en andere dingen allemaal vervangen moeten worden waar dan waarschijnlijk ook leningen voor verstrekt worden, dat staat verder nergens vermeld, dat is buiten het Statenvoorstel gehouden. Hoe moet ik dit nu lezen? Vindt de heer Heldens dat die € 35,2 miljoen het maximumbedrag is? Of krijgt MAA een carte blanche? Roep maar wat u wilt lenen, u kunt het bij ons gratis uit het potje krijgen?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, gratis uit het potje, dan heeft de heer Loomans het voorstel niet goed gelezen, want die lening wordt voor ergens tussen de 3% en de 4% marktconform weggezet naar MAABI BV De bovenkant van de bandbreedte die u inderdaad noemt, die 46 komma nog wat miljoen, daar gaan wij van uit in het voorstel. U ziet € 35.200.000 plus € 10.900.000, tel dat bij elkaar op en dan ziet u dat wij aan de bovenkant van de bandbreedte zitten. Maar u hebt wellicht ook niet de gelegenheid gekregen om het amendement te bestuderen, want ik heb het zojuist ingediend. U mag in de tweede termijn nog heel veel vragen stellen als u nog ruimte hebt.

De voorzitter: Maar dat mag nu ook nog even, want u heeft nog een vervolgvraag.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Maar die vervolginvesteringen die dan voor de komende jaren op de planning staan, die mogen wat u betreft ook allemaal in de vorm van leningen door de Provincie verstrekt worden?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Voorzitter, nee hoor. Wij hebben bij puntje h. in het besluitpunt gevraagd om een investeringsplan om inzichtelijk te maken wat er allemaal nodig is de komende jaren. Wie wat gaat betalen, hoe we dat gaan doen, wat we uit de exploitatie dekken en wat niet en daar met een voorstel voor te komen. Dat is echt geen carte blanche aan de voorkant van u vraagt en wij draaien. Zo gaat we dat niet doen.

De voorzitter: Tot slot.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): En u zegt wie dat dan gaat betalen.

De heer Heldens (VVD): Ja.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Dus als Schiphol niet betaalt en de Rijksoverheid niet betaalt, wat dan?

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, ik wil eerst weleens weten wat er precies nodig is. Want ik hoor u over allerlei platforms praten, maar normaal gesproken haal je dat ook uit de exploitatie. Het onderhoud voor een platform schrijf je in zoveel jaren af en dat zal net als de aflossing van de dertigjarige annuïtaire lening van € 35.200.000 voor het grootste deel wat ons betreft uit de exploitatie moeten komen en daarvoor willen wij graag een goed plan krijgen voor 31 december dit jaar. Dus misschien dat wij het debat dan verder kunnen voeren als we weten waar we het over hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Had ik goed begrepen dat u ook klaar was met uw betoog?

De heer Heldens (VVD): Ja, ik had nog één seconde. Dank u wel, wilde ik nog zeggen.

De voorzitter: Uitstekend, dank u wel mijnheer Heldens. Dan geef ik nu het woord aan de heer Franssen namens LOKAAL-LIMBURG.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Dank u wel, voorzitter. Vandaag neemt Provinciale Staten een besluit over de toekomst van Maastricht Aachen Airport, een besluit waarbij, als het aan de fractie van LOKAAL-LIMBURG ligt, een integrale belangenafweging waarbij op economisch gebied naast de directe belangen van het vliegveld ook de bredere economische belangen van de regio op bijvoorbeeld het gebied van toerisme en recreatie worden meegenomen en waarnaast ook de belangen van bewoners en gasten op het gebied van leef- en woonomgeving, landschappelijke waarden alsook sociale en ecologische belangen meegewogen zijn. In het verkiezingsprogramma van LOKAAL-LIMBURG uit 2019 schreven wij onder meer dat LOKAAL-LIMBURG voortdurend op zoek is naar kleinschaligheid waar de mogelijkheid ertoe doet. Als wij dan kijken naar de huidige positie en positionering van MAA, dan is de kracht van de luchthaven gelegen in de snelle doorlooptijden door haar kleinschaligheid en de goede verbindingen met de rest van Europa. MAA richt zich voornamelijk op de food and fresh, medische componenten, electronica, automotiv en dierenvervoer, onder meer de paarden. Dan de openingstijden, voorzitter. LOKAAL-LIMBURG is voorstander van een openingstijd van 07.00 uur en de sluitingstijd van 23.00 uur. Over de

werkgelegenheidscijfers is er veel onduidelijkheid, dit komt veelal door het gebruik in de definitie van werkgelegenheid. LOKAAL-LIMBURG staat ongeacht de vorm van die keuze van de definitie voor behoud van de werkgelegenheid en zekerheid voor ondernemers voor hun al gedane investeringen, maar wil duidelijkheid scheppen voor toekomstige investeringen. Tevens blijkt uit onderzoek dat een grote meerderheid van de Limburgers het belang van MAA voor de regio Zuid-Limburg erkent. In de optiek van LOKAAL-LIMBURG hoort een kleinschalig vliegveld bij de infrastructuur van Limburg. Uit onderzoek blijkt dat 10% van de mensen die in de straal van 30 kilometer om MAA wonen het geluid als hinderlijk ervaart, maar de meeste overlast wordt ervaren in de kernen Schietecoven en Geverik. Daarom, voorzitter, is LOKAAL-LIMBURG een voorstander van een Omgevingsfonds, een royaal Omgevingsfonds dat met publiek en privaat geld gevuld wordt. De Provincie Limburg draagt hier minimaal € 8.750.000 aan bij. Wij begrijpen heel goed de bezorgdheid ...

De voorzitter: Dit is misschien een moment om even een vraag te stellen. De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja voorzitter, de vraag aan de heer Franssen is heel concreet: waarom is LOKAAL-LIMBURG gedraaid ten opzichte van hun verkiezingsprogramma?

De voorzitter: De heer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Ik denk dat wij helemaal niet gedraaid zijn. Wij zijn altijd een voorstander van een klein, regionaal vliegveld geweest en dat heb ik zo net verwoord.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja voorzitter, dat staat inderdaad in uw verkiezingsprogramma, alleen dat staat niet in het amendement wat u net hier indient. Want daar staat namelijk scenario 2 en 3, en scenario 2 en 3 zijn niet dat kleine, regionale vliegveld. Dat is namelijk gewoon dat grote vliegveld waar meer gevlogen wordt en meer overlast komt. Dus mijn vraag aan LOKAAL-LIMBURG is: waarom bent u gedraaid? Waarom bent u niet principieel op uw punt blijven staan?

De voorzitter: De heer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Nou, zoals ik het net verwoordde, mijnheer Van Caldenberg: wij zijn absoluut niet gedraaid. Wij blijven bij onze mening, dat ben ik ook net aan het verwoorden. Alleen, het amendement geeft niet alleen hetgeen u verwoordt aan, maar daar staat ook een aantal voorwaarden in en die voorwaarden minimaliseren bijvoorbeeld de overlast. Maar die voorwaarden geven ook aan dat er een klein vliegveld blijft bestaan. U suggereert dat het vliegveld op een gegeven moment groter gaat worden. Dat suggereert u. Wij weten dat niet, dat is een suggestie uwerzijds. Wij blijven dus bij ons standpunt: een klein, regionaal vliegveld met zo min mogelijk overlast en dat is de uitgangspositie mijnheer Van Caldenberg.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, ik baseer me puur op het amendement dat hier staat. Want in dat amendement staat: '... op basis van het scenario Van Geel.' En Van Geel zei: 'Je mag meer gaan vliegen op het moment dat je iets aan die gehinderden doet.' Maar dat is een rekenkundige exercitie, die gehinderden. Er wordt in de praktijk meer gevlogen. Waarom staat LOKAAL-LIMBURG dat toe terwijl ze in hun verkiezingsprogramma zeiden dat doen we niet?

De voorzitter: De heer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Net zoals ik zonet verwoordde, voorzitter: onze afweging is nog steeds een klein en regionaal vliegveld. Natuurlijk moet je ook kijken naar de maatschappelijke impact die er aan de hand is op dit moment. Nou, wij zijn onder meer ook voor minder overlast voor het Heuvelland, maar natuurlijk ook voor de omgeving, en vanuit die gedachtegang en de kleinschaligheid blijven we bij ons standpunt.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u verder met uw betoog.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Uit onderzoek blijkt dat 10% van de mensen die in die straal van 30 kilometer om MAA wonen ... Even kijken, ik moet even kijken waar ik was gebleven, voorzitter. Het kan zijn dat ik even een of twee zinnen herhaal. Die in die straal van 30 kilometer om MAA wonen het geluid als hinderlijk ervaart, maar de meeste overlast wordt ervaren in de kernen Schietecoven en Geverik. Daarom, voorzitter, is LOKAAL-LIMBURG een voorstander van een Omgevingsfonds. Dat had ik gehad, zie ik. Wij begrijpen heel goed de bezorgdheid om overlast van die gehinderde inwoners en ondernemers. Zo noemt het rapport Van Geel een gefaseerde verlaging van het aantal ernstig gehinderden. Die dient in de optiek van LOKAAL-LIMBURG geen streefwaarde te zijn, ook geen gestreefd maximum moet zijn, maar het sturingsplafond c.q. streven dient veel lager te liggen dan nu wordt voorgesteld. De toekomstscenario's. 1: groei ruimte benut. 2: omgevingsbewuste luchthaven. 3: innovatief en duurzaam vliegen. 4: alternatieve gebiedsontwikkeling. Zoals reeds eerder verwoord, is LOKAAL-LIMBURG een voorstander van een kleinschalig vliegveld met behoud van de werkgelegenheid en zo min mogelijk hinder. Daardoor vallen de scenario's 1 en 4 voor ons af. Wij willen wel een omgevingsbewuste luchthaven die innovatief en met duurzaam vliegen rekening houdt met de toeristische sector die volgens LOKAAL-LIMBURG beter betrokken diende te worden in het vooroverleg met het College en bij de scenario's die nu voorliggen. In de nieuwe ontwikkelingen constateren wij dat het onzes inziens een beleving zou worden van twee werelden: nieuwe ontwikkelingen zouden oude ontwikkelingen verdringen in de toekomst. Resumerend, voorzitter, LOKAAL-LIMBURG ziet MAA als onderdeel van de infrastructuur van Zuid-Limburg, een luchthaven ten dienste van de Limburgers. Laten wij de luchthaven functioneel houden. Wij geloven in kansen en in een mooie toekomst voor onze jongeren. Omdat wij bijvoorbeeld geen hogesnelheidstreinverbinding hebben, willen wij ons niet isoleren. Dan behoort een kleine luchthaven in stand te worden gehouden. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Franssen. Dan geef ik nu het woord aan de heer Thewissen namens de fractie van SVL.

De heer Thewissen (SVL): Dank u wel, voorzitter. Vrijdag 3 juni 2022, de dag die je wist dat zou komen: besluitvorming over MAA. Een dossier waarbij meningen en oordelen als feiten werden gepresenteerd. Een dossier waarbij individuele meningen als enige en absolute waarheid geponeerd werden en nog steeds worden. Een dossier waarin de nuance al snel verloren ging. Een dossier waarbij afwijkende meningen per definitie, en vaak als doel op zich, onderuitgehaald werden en als onzin werden afgedaan. Een dossier waarbij een middenweg, andere mogelijkheden en zienswijzen niet leken en lijken te mogen bestaan. Ik moest dan ook veelvuldig denken aan het verhaal van de blinde en de olifant, dat zal ik eerst met u delen. Zes mannetjes uit India hielden veel van leren. Ze kwamen bij een olifant en wilden die observeren, maar ze waren allemaal blind. Hoe zouden zij zich weren? De eerste stapte eropaf, maar was al snel gevallen tegen zijn brede en stevige flank, en begon meteen de brallen. 'Die olifant lijkt op een muur! Au, het is mij niet bevallen.' De tweede greep het grote dier en voelde hem aan de tand. Hij zei: 'Verrek, wat is dit nu? Wat is er aan de hand? Die olifant lijkt op een speer, de grootste van het land!' De derde kwam wat dichterbij en zat toevallig aan de slurf van de kalme olifant, die hing helemaal vooraan. 'Die olifant lijkt wel een slang,' zei hij toen heel voldaan. De vierde stak zijn hand toen uit en voelde aan de knie: 'Het is me volkomen duidelijk nu, wis en waarachtig potverdrie. Die olifant lijkt op een boom, en dat is wat ik zie.' De vijfde greep het dier bij zijn oren en zei: 'Zelfs een blinde moet toch zien waar dit het meest op lijkt, maar ik weet er het meeste van. Die olifant lijkt op een waaier waarmee ik het vuur aanwakkeren kan.' En de zesde vond het allemaal niks, totdat de staart hem sloeg in het gezicht. Hij werd eerst kwaad, daarna verbaasd, en toen was hij gezwicht.

‘Die olifant lijkt op een touw, en nu is het uit met dit gedicht.’ En zo riepen de mannen uit India allemaal door elkaar heen en ieder bleef erbij dat hij het goed zag, heel alleen. Maar hoewel ieder een stukje zag, gelijk had er geen een. Wat is nu de moraal van dit verhaal? Zoals zo vaak in dit soort strijd schreeuwt iedereen voor tien, maar niemand ziet het punt van de ander. Omdat iedereen een ander deel van de olifant onderzoekt hebben ze een totaal ander beeld van de olifant, met alle gevolgen van dien, en dus hebben ze het over een olifant die ze nooit hebben gezien. Voorzitter, wij hebben onze oren te luisteren gelegd bij vele betrokkenen, zowel voorstanders als tegenstanders, bij neutrale en onpartijdige burgers. Die gesprekken zijn we met een open vizier ingegaan en de vele e-mails hebben we onbevooroordeeld gelezen. En met al de informatie die we zowel gevraagd en ook ongevraagd tot ons hebben genomen, moesten ook wij tot een standpunt komen. Want iedere betrokkene, iedere Limburger, of je nu voor, tegen, neutraal of onverschillig bent, heeft nu eindelijk recht op duidelijkheid, hoe ongemakkelijk die ook ervaren kan worden. Die duidelijkheid is nodig om naar de toekomst te kunnen kijken en deze vorm te kunnen geven. En ik wil hier namens SVL nog wel een keer benadrukken dat wij het absoluut geen beste beurt vinden, misschien wel een brevet van onvermogen, dat het College geen standpunt in heeft willen nemen en geen voorkeur heeft willen uitspreken. U kunt niet alleen met één mond spreken als het u uitkomt en daar waar u onderling van mening verschilt en het moeilijk wordt de beslissing over de schutting kieperen en u achter PS verschuilen. Hiermee doet u ook geen recht aan de aanwezige kennis en kunde in het ambtelijk apparaat aangaande het vliegveld. In dit dossier zou gezegd kunnen worden dat het College de zwakste schakel is. Dat gezegd hebbende, lopen wij niet weg voor onze verantwoordelijkheid. We hebben als gekozen volksvertegenwoordigers moeilijke keuzes te maken, ook als we weten dat er altijd mensen het hiermee oneens zullen zijn. Wij kiezen voor het openhouden van MAA. Wij kiezen voor het openhouden van het vliegveld waarbij we met klem afraden, zoals meerdere malen aangegeven, om over één van de daarbij genoemd scenario's te besluiten. Want ik herhaal: we moeten niet op de stoel van de directie gaan zitten. We dienen mogelijk andere, nog niet bekende scenario's om te komen tot een positieve businesscase, niet voor de voeten gaan lopen. Wat we bij onze keuze ook doen, met het mede door ons ingediende amendement, is door middel van voorwaarden aan het College richting geven aan hoe het vliegveld zich dient te ontwikkelen. En essentieel als afronding hierbij is onder meer dat op de eerste plaats er zichtbare en merkbare acties ondernomen worden die de hinder en vervuiling voor de omwonenden aanzienlijk doen afnemen. Wat we ook essentieel vinden is dat er een goedgevuld Omgevingsfonds komt waarmee mensen die daarvoor in aanmerking komen gecompenseerd gaan worden. Dank.

De voorzitter: Dank u wel. Er is een vraag voor u van mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, ik hoor de heer Thewissen zeggen dat ze het betreuen hoe het College heeft gehandeld dat ze zich niet uitspreken. U heeft daarom zelf mede een amendement ondertekend. Heeft u het vertrouwen dat het College dat amendement volgens uw wil zal uitvoeren, nu wel?

De voorzitter: De heer Thewissen.

De heer Thewissen (SVL): Of ik het vertrouwen heb dat ze het uitvoeren? Als het amendement een meerderheid krijgt hebben ze het volgens mij uit te voeren. Dus het antwoord is ja.

De voorzitter: Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, en als nu blijkt dat de zaken die de heer Thewissen net benoemde, dat omgevingsbewuste, die hinder, dat Omgevingsfonds, als die er niet uitkomen, wat doet de heer Thewissen of wat doet Samen voor Limburg dan?

De voorzitter: De heer Thewissen.

De heer Thewissen (SVL): Dank u wel voorzitter. Nou, ik heb geleerd om geen antwoord te geven op als-danvragen. Als mijn vader koning was, was ik prins. Als zich dat dan voordoet, beoordelen we het dan op dat moment naar aanleiding van de omstandigheden op dat moment.

De voorzitter: Tot slot, mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Ja voorzitter, dat klinkt heel logisch, maar dat is het niet. Want u neemt vandaag de verantwoordelijkheid om ontzettend veel belastinggeld te investeren in een baanrenovatie. Dan kunt u wel zeggen ik ga niet antwoorden op als-danvragen ... Maar u creëert nu een nieuwe werkelijkheid met het amendement dat voorligt, en u benoemt dan dat u de verantwoordelijkheid wat dan ook neemt. En dat is mijn vraag namens al die Limburgers vandaag: op welke verantwoordelijkheid mogen we u dan aanspreken? Want op het moment dat het College opnieuw niet doet wat u graag had gewild, onderneemt u dan actie of laat u het gewoon gebeuren?

De voorzitter: De heer Thewissen.

De heer Thewissen (SVL): Dank u wel, voorzitter. Op die laatste vraag kan ik heel duidelijk zijn: wij laten niets zomaar gebeuren.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berghorst.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Ik heb een vraag over het Omgevingsfonds dat in het amendement genoemd is. Is dat een Omgevingsfonds waar alleen inwoners van Schietecoven en Geverik gebruik van kunnen maken? Of wil dat Omgevingsfonds ook compensatie en preventieve maatregelen voor alle omwonenden die er last van hebben?

De voorzitter: De heer Thewissen.

De heer Thewissen (SVL): Dank u wel, voorzitter. Een heel mooie vraag, het antwoord is het laatste. Daar gaat absoluut onze voorkeur naar uit. Ja, absoluut.

De voorzitter: Mevrouw Berghorst.

Mevrouw Berghorst (PvdA): U zegt: daar gaat onze voorkeur naar uit. Het Statenvoorstel beperkt het tot Geverik en Schietecoven, zou dat dan niet wat explicieter in dat amendement moeten staan?

De voorzitter: De heer Thewissen.

De heer Thewissen (SVL): Dat zou kunnen, maar wij willen dat op dit moment niet beperken.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Mevrouw Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Dank u wel, voorzitter. Ja, ook ik sprak in mijn bijdrage over verantwoordelijkheid nemen. Ik voel dan met name de verantwoordelijkheid naar de andere grote dossiers: de natuurontwikkelingsopgave, rentmeesterschap, de toekomst van de volgende generaties, sociale agenda, noem het allemaal maar op. U zegt van ja, wij nemen verantwoordelijkheid, dat doen we door MAA open te houden. Op welke verantwoordelijkheid duidt u dan?

De voorzitter: De heer Thewissen.

De heer Thewissen (SVL): Volgens mij nemen wij allemaal verantwoordelijkheid door hier vandaag een keuze te maken. Dat is een verantwoordelijkheid en daarmee neem je verantwoordelijkheid voor mensen die

het met je eens zijn en mensen die het met je oneens zijn. Dus ja, iets anders kan ik vooralsnog niet bedenken op de vraag van mevrouw Palmen, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Dank u wel voorzitter. Ja, ik heb net aangegeven waar voor mij de verantwoordelijkheid ligt. Ik vind dit een beetje een uitwijkend antwoord, want als u zegt we houden MAA open, die verantwoordelijkheid neem ik, dan voelt u zich dus ergens verantwoordelijk voor. Mijn vraag is van waarvoor dan? Voor wat? En u hoe ziet u dat dan in relatie tot de verantwoordelijkheden die ik net noemde, met de andere grote dossiers die er liggen.

De voorzitter: De heer Thewissen.

De heer Thewissen (SVL): Ja sorry, ik kan daar verder niets mee, voorzitter. Het enige ... Wij hebben ook vragen gesteld aan het College destijds van wat is nu de visie op alle genoemde basisinfrastructuur? Daar hebben wij vooralsnog geen antwoord op gekregen. Nou, en als wij geen antwoord krijgen dan moeten we zelf keuzes maken. Dat is wat ik echt met de beste wil van de wereld als antwoord op uw vraag kan teruggeven, mevrouw Palmen.

De voorzitter: Mevrouw Palmen, tot slot.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Ja, dank u wel voorzitter. Nee, ik heb verder geen vragen meer. Ik vind het een onbevredigend antwoord. Maar goed, ik zal het wel meenemen inderdaad. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Als ik het goed zie heeft de heer Driessen ook behoefte aan een vraag. Ja, dat is zo. Gaat uw gang.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb de heren van SVL leren kennen als daadkrachtige mensen die niet wegschuwen om moeilijke keuzes te maken. En het amendement van de heer Heldens te hebben gelezen, heb ik dan ook de vraag: mocht nu dat voorstel waar GS ultimo 31 december 2022 mee moet komen ontoereikend zijn en wij dienen een motie in om dan te beslissen dat we GS verzoeken om direct sluiting van MAA weer in stemming te brengen gezien de veranderde situatie, vind ik SVL dan aan mijn zijde?

De voorzitter: De heer Thewissen.

De heer Thewissen (SVL): Dat is een heel terechte vraag, ik ben blij dat u die stelt. Afhankelijk van de inhoud van de motie zou het zomaar kunnen dat u ons aan uw zijde vindt, maar dan zou ik eerst de inhoud van de motie moeten vinden. Want nogmaals, wij geven geen blanco cheque. En terechte vraag: wat als het College niet levert? Terecht.

De voorzitter: De heer Driessen.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Dank u wel, voorzitter. Die is rondgedeeld of wordt zo spoedig mogelijk rondgedeeld, dus dan hebben we het daar nog snel over.

De voorzitter: Dank u wel. U was klaar? Dan dank ik u voor uw bijdrage en geef ik het woord aan mevrouw Jenneskens namens de fractie van D66.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, D66 wil wat het beste is voor Limburg. En dat willen we niet alleen hier of vandaag, dat willen we altijd. We zijn zuinig op Limburg en we willen verantwoord omgaan met het

kapitaal dat de Limburgers ons hebben toevertrouwd. Buiten en binnen, op de bank en in het landschap, vandaag en voor de volgende generaties. Politiek is uiteindelijk het maken van keuzes en dat kunnen we telkens maar één keer doen. En dus moet het goed. Ook deze keuze maken we dan ook niet lichtzinnig, want dit gaat ergens over. We hebben het veel over impact en economie, werknemers en gehinderden, maar dat zijn niet alleen cijfers. Dat zijn mensen die trots zijn op hun baan en houden van hun werk of zich zorgen maken om hun camping of hun leefomgeving. Vandaag dank ik dan ook allereerst eenieder van hen die heeft ingesproken, aangesproken en uitgesproken. We hebben geluisterd, gelezen en gewogen en onze keuze gemaakt en daar leggen we vandaag in deze zaal rekenschap over af. Dat brengt mij meteen bij het eerste punt waar ik heel veel moeite mee heb. We hebben een halfjaar met elkaar gependend aan het toewerken naar besluitvorming hier en er ligt vandaag een fundamenteel ander voorstel met een amendement dat ingrijpt. Dat is bijna een initiatiefvoorstel, dat kunnen we amper overzien. Alle waarden gewogen, zoals deze in het voorstel lagen, komt D66 tot de conclusie dat sluiting van Maastricht Aachen Airport het beste is voor Limburg, omdat de maatschappelijke baten bij sluiting groter zijn dan te maken kosten, omdat het beter is voor de omgeving en omdat het beter is voor ons klimaat, voor onze economie en de begroting van de Provincie. Het is de keuze voor de toekomst en D66 gaat daarvoor en staat daarvoor. Voor die toekomst. En voorzitter, de beste manier om de toekomst te voorspellen is om te kijken naar het verleden. Toen de Provincie in 2013 de luchthaven overnam, nadat de particuliere eigenaar faalde, dachten we: we kunnen er een positieve businesscase van maken. Dat is niet uitgekomen. We dachten het te redden met een nieuwe exploitant, ook dat is er ondanks veel subsidie niet uitgekomen. We dachten dat de luchthaven zou bijdragen aan de bereikbaarheid van Zuid-Limburg, ook dat is niet gelukt. De Provincie dacht in 2013 ten slotte: als het dan misgaat met MAA, dan houden we een interessant terrein op een gewilde locatie over. Welnu, het is misgegaan. En wat D66 betreft is nu het moment gekomen om de echte keuze te maken en die optie werkelijkheid te maken. Wij hebben niet het vertrouwen dat het beter wordt zo. We kunnen alleen Schiphol of een investeerder aan ons binden nadat we zelf met het geld van alle Limburgers nu alvast de baan opknappen zonder enige garantie. En daar kunnen we wel een amendement op indienen, maar daarmee hebben we dat nog niet gerealiseerd. We trekken alleen vracht- en vakantievluchten aan tegen de slechtste voorwaarden met veel overlast van dien. We investeren al jaren, en in 2022 alleen al € 10 miljoen. Er is geen reden om aan te nemen dat dat in de toekomst beter wordt. Er is geen garantie dat de leefbaarheid en aantallen gehinderden niet nog verder onder druk komen te staan. Investeren in groei van het vliegveld staat de transitie naar de toekomst en duurzaamheid daarmee in de weg. Waarom zouden we dat willen, collega's? D66 heeft de afgelopen maanden veel goede pogingen gedaan om de scenario's anders of beter uit te werken. Het spijt ons dat dat niet is gelukt. Niet alleen omdat de variant met de kleinste mogelijke luchthaven inmiddels een wenselijke variant lijkt voor een heel aantal partijen, maar ook omdat we het gevoel hebben een besluit te nemen dat onvoldoende onderbouwd is. Voorzitter, de Volkskrant noemde het vliegveld het zorgenkindje van de Provincie, D66 heeft het gevoel dat het vliegveld meer het lievelingskind van de Provincie is. Want waar we elders streng zijn op financiële regels, risico's, ramingen en besluitvorming, geldt dat hier simpelweg niet. We vinden het allemaal zo belangrijk dat alle regels die we normaal toepassen opeens niet meer lijken te gelden. En waar mijn rechtse collega's normaliter uren delibereren over prudent begrotingsbeleid, plegen we in het geval van het vliegveld met hun amendement vandaag een vrolijke harakiri op de begroting. En zo eindigen wij uiteindelijk als de vader van dat gezin met in de portemonnee of begroting op de plek waar vroeger het geld zat een foto van ons kind, een Boeing 777. Waar iedere lening en investering van de Provincie normaliter moet voldoen aan Sturing in Samenwerking 3.0 wijken we daar hier van af. En hoe wij ons hoofd ook breken, wij begrijpen dat niet. We dienen daarom een amendement in en onze vraag aan het College is: welk maatschappelijk belang is er in dit geval zo groot dat we onze eigen regels niet meer kunnen volgen? Voorzitter, volgens SIS en onze financiële spelregels krijgen we normaal een risicoanalyse. Die krijgen we nu niet. D66 wil graag een volgende Maaslijn, Buitenrijn of een ander infrastructureel en budgettair drama voorkomen. We zijn niet bang dat we op een glijdende schaal terechtkomen, we hebben het gevoel dat we aan de rand van een brug staan en dat we zonder ook maar te kijken of er überhaupt een touw bevestigd is er vast afspringen. We beginnen met de baanrenovatie, we verstrekken de leningen en subsidies en we starten de aanbestedingen zonder te weten of het touw überhaupt terugveert.

De voorzitter: Komt u tot een afronding?

Mevrouw Jenneskens (D66): Ja. Daar maken wij ons zorgen om, onder meer door de oorlog in Oekraïne en de stijgende materiaalprijzen die nu al nopen tot het stopzetten van aanbestedingen. We dienen daarom ook een motie in. Vooruitlopend daarop heb ik nog drie vragen aan het College. Wat is de verwachte waarde van het project baanrenovatie op dit moment? Klopt het dat we nu al meerdere miljoenen meer kwijt zijn dan in de ramingen waar we tot nu toe over spreken? En zo ja, heeft u dan een actuele raming? Heeft u het gevoel dat Provinciale Staten op deze manier weten waar ze ja tegen zeggen? En kunnen we conform ons normale provinciale beleid afspreken dat zodra er sprake is van dat budgettekort, dat u naar ons terugkomt om te vragen voor meer krediet? Voorzitter, D66 wil dat Limburg durft te kiezen voor de toekomst. Sluiting van het vliegveld maakt daar de ruimte en middelen voor vrij. Om een deur open te kunnen doen moet deze dicht, we hebben hem lang genoeg op een kiertje laten staan. Laten we vandaag kiezen voor de toekomst, laten we werken aan echt perspectief. Dat verdient Limburg en dat verdient ook onze luchthaven.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Jenneskens. Dan geef ik nu het woord aan de heer Driessen namens Forum voor Democratie.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Voorzitter, blind een vliegveld openhouden ongeacht de kosten is waanzin. Met oogkleppen op een vliegveld sluiten getuigt van eenzelfde waanzin. In deze zijde van de discussie hebben wij als partij dan ook totaal geen interesse. We zijn echter niet doof voor de commentaren van de redelijke voor- en tegenstanders van een vliegveld in de provincie. Een vliegveld geeft immers overlast, maar u wilt ook allemaal vliegen. Een vliegveld zorgt voor banen, maar voor wie zijn die banen? En is het dan een eerlijk verhaal dat we allemaal opdraaien voor de kosten van dat vliegveld? Als we het allemaal opnieuw kunnen doen, hadden we wellicht moeten zeggen dat het overnemen van een vliegveld een slecht idee is, evenals het exploiteren daarvan. Op dit moment zit er echter veel kapitaal verzonken in het project MAA, kapitaal dat met een sluiting zondermeer verloren gaat. Toch ziet Forum voor Democratie kansen voor een eventuele sluiting, maar dan wel onder de juiste voorwaarden. Een vliegveld vervangen door een uitgestrekte zonneakker of een ander transitiefiel project is voor ons dan ook totaal geen oplossing. Het vernietigt niet alleen de omgeving, maar ook de waarde van de grond waarop het gebouwd wordt: het prime real estate van de Provincie aan een snelweg, bij de bedrijvigheid en in een regio die bekend staat om haar innovatie. Forum doet daarom een alternatief voorstel, eentje dat voorziet in het sluiten van MAA, maar daarvoor in de plaats onze zeldzaam wordende natuur teruggeeft, banen creëert en de benodigde ademruimte biedt voor de krapte die bedrijven ervaren op de vastgoedmarkt. Een voorstel waarin beoogd wordt 50% van het perceel te ontwikkelen voor bedrijvigheid, bij voorkeur in lijn met de visie van Brightlands Campus. Hiermee worden inkomsten gegenereerd die een begin kunnen maken met het dekken van de kosten van sluiting. De andere helft van het gebied zien we in dit amendement graag ingericht als natuurgebied, aangezien de natuur in Zuid-Limburg al geruime tijd onder druk staat door uitbreiding van bedrijvigheid. Deze oplossing geeft onzes inziens lucht aan twee nijpende concurrenten in de strijd om oppervlakte in onze kleine provincie. Hiermee komen we tevens tegemoet aan beide belangen in deze discussie. Mocht het echter zo zijn dat dit amendement het niet haalt, dan kan Forum niet anders dan stemmen voor het openhouden van MAA. Niet omdat dit de beste keuze is, maar omdat het alternatief vele malen erger is. Tevens poogt het amendement van de VVD onder andere de fysieke overlast zo veel mogelijk te beperken en de financiële kosten van de burger te drukken. Beide zijn voor ons van belang bij onze besluitvorming. Tevens willen we hierbij aangeven dat wij ons momenteel in deze spagaat bevinden door de manier hoe dit Statenvoorstel is vormgegeven. De scenario's zijn nauwelijks deugdelijk uitgewerkt en de gevolgen zijn moeilijk te overzien. Aan de ambtenarij zal het echter niet gelegen hebben, die hebben ons uitermate goed ondersteund, waarvoor onze diepe dank. Het getuigt echter niet van een deugdelijke voorbereiding dat partijen met enorme amendementen moeten komen, waaronder ondergetekende, om het voorstel nog enigszins behandelrijp te maken. De complexiteit van dit dossier maakt dat het niet eenvoudig en eenduidig in stemming te brengen is. Immers, probeert u thuis maar eens uit te leggen hoe deze

stemming gaat, mij is het in ieder geval nog niet gelukt zodat iedereen het begrijpt. Ik ga daarom nu nog een poging wagen om de keuze van FvD te duiden. In het kort: Forum is niet blind voor de problemen die het vliegveld oplevert, we zien namelijk ook kansen voor een alternatief. Daarom komen we met een amendement dat voorziet in deze preferabele alternatieven. Aangezien sluiten of openhouden voor ons geen heilig huisje is, maar het compleet afhankelijk is van hoe men dit gebied invult, zullen wij dan ook voor openhouden stemmen als het alternatief erger is of totaal in het ongewis. Daarnaast komen wij met een motie, en dat is motienummer 2851, om ervoor te zorgen dat GS daadwerkelijk de urgentie voelt om met een goed plan te komen voor 31 december. En mocht dat niet zo zijn, dat wij dan alsnog met zijn allen moeten toegeven dat er misschien helemaal geen rendabele businesscase voor het vliegveld te vinden is.

De voorzitter: De heer Heldens heeft een vraag aan u.

De heer Heldens (VVD): Ja, dank u wel voorzitter. Voorzitter, een vraag aan de heer Driessen van Forum voor Democratie aangaande motie 2851. Begrijp ik het dictum goed als ik het zo lees: als het College een voorstel voorlegt aan Provinciale Staten dat moet voldoen aan de kaders die meegegeven worden in het amendement 145 ... Dat u voorstelt om sluiting alsnog in stemming te brengen als Provinciale Staten zegt van ja, maar dat is echt een waardeloze businesscase, daar gaan we niet mee akkoord? Is dat de goede volgorde?

De voorzitter: De heer Driessen.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Dank u wel, voorzitter. Ja, dat is zeker de goede volgorde, en dan vinden wij ook dat u moet onderkennen: als we nu wéér GS de tijd geven tot 31 december 2022 en er komt inderdaad geen gedegen voorstel voor een goede businesscase, die niet rendabel is of die niet voldoet aan de voorwaarden van het amendement, dat we dan moeten concluderen dat er geen rendabele businesscase te vinden is. En dat we dan als Provinciale Staten onze keuzes moeten maken, onze conclusies moeten trekken en daarnaar moeten handelen.

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, dan denk ik dat ik het goed begrijp, maar misschien kan de heer Driessen dat bevestigen, dat deze motie de stok achter de deur is van amendement 145.

De voorzitter: De heer Driessen.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Dank u wel voorzitter. Als de heer Heldens die zo wil interpreteren, heel graag.

De heer Heldens (VVD): Dan denk ik dat ik het begrijp, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. U was klaar met uw betoog?

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Ik was klaar, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Oké, dank u wel mijnheer Driessen. Dan geef ik nu het woord aan de heer Van Bijnen namens de fractie van PVV.

De heer Van Bijnen (PVV): Ja voorzitter, dank u wel. Ook wederom dank aan alle sprekers en betrokkenen bij dit dossier. U heeft van zich laten horen, en dat was goed merkbaar. We hebben in de afgelopen tijd dan ook als PVV-fractie met zowel voor- en tegenstand gesproken. Ook de bergen dossiers die daar voor een gedeelte op het bureau liggen hebben we doorgenomen. De stukken die we voor ons

krijgen, die elkaar tegenspreken en waar wij dan maar iets van moeten maken. Vandaag is het inderdaad dan zover, 3 juni. We staan voor een belangrijke keuze: welke kant vliegen we op met Maastricht Aachen Airport? Vandaag is ook een dag om te laten zien dat we als Provinciale Staten in Limburg goed kunnen samenwerken in het algemeen belang voor de Limburger. Ik sta hier vandaag namens de PVV-fractie en dus namens 61.000 personen die in 2019 op ons hebben gestemd. We hebben er als PVV nooit een geheim van gemaakt: wij hebben aangegeven door te willen met Maastricht Aachen Airport. En waarom willen we dan door? Wat zijn dan die belangen? Ze zijn natuurlijk al voorbijgekomen, maar ik som ze toch nog een keer op. De economische waarde, de werkgelegenheid, de maatschappelijke waarde, want vele Limburgers vinden vanaf Maastricht Aachen Airport elk jaar, of misschien wel meermaals per jaar, hun vakantiebestemming. 78% van de Limburger erkent het algemene belang van MAA voor de regio Zuid-Limburg. Tevens hebben we een unieke bedrijfstak in Limburg, de onderhoudsbedrijven natuurlijk op het gebied van luchtvaart. Wij hechten ook waarde aan Airfield Yankee 44, want als we teruggaan is deze luchthaven ooit gebouwd voor onze vrijheid. De positionering landelijk, de luchthaven van nationale betekenis die nu met de motie van ons partijlid, Graus ook erkend wordt. Er moet echter wel veel veranderen in de toekomst om een sluitende businesscase te krijgen en de omgeving te ontlasten. Deze opdracht geven we het College dan ook mee. We hebben als PVV hieraan een aantal voorwaarden gesteld. De voorwaarden zijn als eerste: de rol van de Provincie, die moet natuurlijk anders. De Provincie zou prima kunnen functioneren als aandeelhouder, maar niet als 100% aandeelhouder. De exploitatie zou dus in handen moeten komen van een andere partij. Een samenwerking met de Schiphol Group of een andere partij zou hierbij uitkomst kunnen bieden. Dan het tweede gedeelte, het Omgevingsfonds. Over het Omgevingsfonds is natuurlijk al veel gesproken, alleen moet dit duidelijk uitgewerkt worden. De middelen vanuit de Provincie die we hier aan het Omgevingsfonds willen uitgeven moeten in ieder geval aangevuld worden door bijdragen vanuit het Rijk, gemeenten en bedrijven. Het is ook van belang in het Omgevingsfonds dat de omwonenden ondersteuning krijgen in het traject om gebruik te maken van zo'n Omgevingsfonds. Ik heb daar laatst een opmerking over gemaakt, daar is destijds een toezegging op gedaan door het College. Er wordt hier geknikt. Deze toezegging staat, dus de ondersteuning in dat fonds zal er ook komen. Dan het stukje voor de proefdraaiplaats, Provinciaal Inpassingsplan Proefdraaiplaats Maastricht Aachen Airport. Het staat vandaag uiteraard niet op de agenda, maar we vinden het toch van belang om hierbij te benoemen. Want in dat plan straks moet wel duidelijk zichtbaar zijn welke maatregelen er genomen worden ter afscherming van de dorpskernen. Er moet dus een deugdelijke afscherming komen om de geluidshinder te beperken. En dan, voorzitter, de samenwerking met Aachen, of Duitsland. Want waar komt die naam nu eigenlijk vandaan, Maastricht Aachen Airport? In 1994 werd er 50.000 gulden betaald door de KvK van Aachen met als doel meer Duitsers vanaf Beek te laten vliegen. Nu op dit moment, in 2022, is er geen zichtbare samenwerking met Aachen. We verzoeken het College dan ook om te onderzoeken welke mogelijkheden er liggen in een toekomstige samenwerking met Aachen of Duitsland en de resultaten mee te nemen in de uitgewerkte businesscase. We hadden in dit dossier ook als wens dat het College zich zou uitspreken over een visie van de toekomst voor Maastricht Aachen Airport. Maar goed, iets met wensen van de PVV en de cursus omgaan met teleurstellingen. Over de financiële dekking is reeds veel discussie ontstaan. Mijn tijd zit erop, hoor ik. Ik zal afronden, voorzitter. Over welke constructie hebben we het nu? Is dit wel allemaal binnen de regels? Voor ons, voor onze fractie, PVV, is de dekking van de NEDAB-inhaalkosten vanuit de immunisatiereserve in ieder geval geen optie. Veel te vaak lijken we te willen grijpen in de pot, terwijl de immunisatiereserve juist op peil gehouden dient te worden. Om toch met een dekkingsvoorstel te komen en een realistische, langdurige toekomststrategie voor Maastricht Aachen Airport neer te zetten, is er samenwerking met diverse partijen. Het resultaat is het amendement dat u allen heeft kunnen zien en dus wordt ingediend. Tot zover mijn eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Bijnen. Er is nog een vraag van mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, ik kwam al naar voren omdat de PVV een van de partijen is die altijd heel streng is op die immunisatiereserve en die wil indexeren. Ik weet nog tijdens de eerste coronagolf, toen wilde u zelfs de opcenten verhogen om dat te bereiken. En nu hoor ik u zeggen dat dat voor u heel erg

belangrijk is, maar het staat op geen enkele plek in dat amendement. Dus ik vroeg me af: wat doet dan de PVV als die grote wens van u niet bewerkstelligd wordt?

De heer Van Bijnen (PVV): Nou, ik zal even citeren.

De voorzitter: De heer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Dank u wel, voorzitter. Excuus. Ik zal even citeren uit het amendement. Als u kijkt onder Besluiten, en dan punt 1, daar ziet u dat de incidentele inhaal-NEDAB-bijdrage van € 10,9 miljoen ten laste van de equalisatiereserve renteopbrengsten wordt genomen.

Mevrouw Jenneskens (D66): Dus dat is voor de PVV voldoende? Het maakt dus niet uit wat het voor de rest dan allemaal doet met die immunisatiereserve of we die ooit nog gaan indexeren of wat dan ook. Wat de gevolgen hiervan ook zijn, het is genoeg voor de PVV om te zeggen hou maar open? Dat vindt de PVV verstandig financieel beleid?

De voorzitter: De heer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Dank u wel, voorzitter. Dit is in ieder geval niet uit de immunisatiereserve, dit zijn de equalisatiereserves, dus de renteopbrengsten. Daar zit 41 komma nog iets miljoen in, als ik me niet vergis. Daar wordt dan die € 10,9 miljoen uitgehaald. En daar moet ik wel heel eerlijk bij zeggen voor iedereen: dat kost inderdaad wat op de begroting voor de komende jaren. En dat gaat inderdaad – dat is mijn antwoord op de vraag, niet mijn betoog – snijden in de begroting voor de komende jaren, en wij hopen dat er in ieder geval minder wordt uitgegeven aan de klimaatwaanzen of linkse hobby's. Dat zou mooi zijn.

De voorzitter: Tot slot, mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, dus ik begrijp het goed: de PVV kiest voor een lening, de NEDAB-kosten et cetera, en u zegt eigenlijk dat in de nieuwe financiële realiteit waarin we terecht komen vinden wij dat we dit grote besluit vast kunnen nemen zonder enige garantie op instappen op geld vanuit Den Haag, want dat zit in die motie van dingen natuurlijk niet. Dus het is voldoende om hiermee af te zegenen dat dit gebeurt en dat vindt u verstandig financieel beleid?

De voorzitter: De heer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Dank u wel, voorzitter. Nou, als u goed het amendement heeft gelezen leggen wij de opdracht terug bij het College – waar we in beginsel natuurlijk al meer van hadden verwacht, dat heb ik net aangegeven – om met een goede businesscase te komen. We weten nu inderdaad dat er geen geld komt vanuit de Schiphol Group, dat werd duidelijk op de 25^e: wij nemen geen zak geld mee. Wat mijn collega van de VVD ook heeft aangegeven: de expertise die ze meenemen kan ook een hoop geld opleveren. De contacten en de connecties die ze dus hebben kunnen ook een hoop geld opleveren in een sluitende businesscase en daar gaan wij dus absoluut niet over. Wij toetsen hier wat het maatschappelijke draagvlak is. Wij spreken dit nu uit, leggen hem duidelijk terug bij het College, zij komen met een plan zoals het amendement voorschrijft en dan zullen we zien wat er in dat plan staat en hoe het verder gaat.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik het woord aan de heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, ik had een vraag aan u, een vraag van orde. Kunt u even met ons delen wie hoeveel interrupties gehad heeft? Want ik denk dat wij misschien een andere telling hanteren. Misschien kunt u even uw telling kenbaar maken

De voorzitter: Zeker, dat houdt de griffier netjes voor mij bij, dus ik geef hem graag even het woord. Hij kan het voorlezen.

Griffier Pregled: Ik heb CDA 2, GroenLinks 3, PvdA 3, Fractie Palmen 4, SP 4, Partij voor de Dieren 2, VVD 2, LOKAAL-LIMBURG 2, D66 4, Forum voor Democratie 1, PVV 1, en 50PLUS 3.

De voorzitter. Voor de helderheid, als u het hierbij laat zie ik dit niet als een interruptie. U was ermee klaar? Dank u wel, mijnheer Van Bijnen. Dan geef ik tot slot in de eerste termijn het woord aan mevrouw Fischer namens de fractie van 50PLUS.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Dank u wel. Nou, last but not least. Deze keer hier vanuit het spreekgestoelte omdat ik zowel de voor- als tegenstemmers recht in het gezicht aan wil kijken en hen ook van mijn grote bewondering en respect wil laten merken, voor zowel de voor- en tegenstanders. Want het gaat ergens om. Dat hebben jullie mij heel erg duidelijk gemaakt en ook niet zo gemakkelijk gemaakt voor vandaag. Voorzitter, wat je ook beslist, je kunt het voor niemand echt goed doen. Daarom nu maar naar de voorliggende vraag van vandaag: het voortbestaan van Maastricht Aachen Airport. Ons toenmalig burgercommissielid Jo Paas heeft namens 50PLUS in de commissievergadering ... Zelf Cookie wordt het te veel, jongens. Hij weet het ook niet meer. In ieder geval heeft Jo Paas namens 50PLUS in de commissievergaderingen aangegeven dat onze voorkeur uitgaat naar een uit te werken scenario 2 met 3 waarin de vrachtluchten in een periode van drie jaar afgebouwd zouden worden, en pas de omdoping van Maastricht Aachen Airport van passagiersvliegveld naar een met vracht in 2017 heeft de problemen met de omwonenden veroorzaakt. Uit de gesprekken die we gevoerd hebben valt op te maken dat de omwonenden met de situatie van voor 2017 best wel konden leven. Nu voorzitter, een paar kerngetallen op een rij. Het aantal vrachtvliegtuigen van voor 2017 en dat van daarna, dat gaat van voor 2017 1,4 gemiddeld per dag en 2,3 gemiddeld per dag in 2018. Ik kan me voorstellen dat er de ene dag meer overlast is geweest dan de andere. En dat verschil lijkt niet zo groot, die nog geen één vliegtuig, maar het verschilt wel in vliegbewegingen, en opgaan en starten zijn twee vliegbewegingen. 1.044 in 2015, en steeg naar 1.711 in 2018, en over die vliegbewegingen gaat het dus nu net. Wat verder voor mij duidelijk werd, is dat de vliegbewegingen in het coronajaar heel anders ingevuld werden dan daarvoor. Er waren namelijk veel minder passagiersvliegtuigen, maar er waren in het coronajaar 2020 4.303 vliegbewegingen, en in 2021 waren het er 4.194. Ligt dat aan corona of ligt het aan iets dat mij net onrustig maakt? Want daar ligt namelijk het grote gevaar. Ik begrijp hierdoor dat als er geen vakantievluchten zijn, dan zullen ze toch ingevuld mogen worden door vrachtvliegtuigen, en dat zou wel heel erg moeilijk zijn. Ik vraag me af of er een bepaald maximum aan vervuilende vliegtuigen gebonden is. En als dat niet zo is, zou dat wel zo moeten zijn. Wij hebben van de directeur van de VVV de plannen van architect Francine Houben vernomen, en er blijken mogelijkheden te zijn om met het vliegveld in zijn oude, huidige vorm, een 2.050 meterbaan met een uitloop van 250 meter, maar alleen voor calamiteiten, en niet voor andere doeleinden, een vliegveld te laten bestaan met een alternatieve gebiedsontwikkeling. Nieuwe verdienmodellen zijn mogelijk en daar zijn voorbeelden van in de wereld. Ons gaf dat een warm gevoel, en bij ons is hier ook draagvlak voor. Ik snap echter ook dat de vrachtvliegtuigen moeten vliegen, landen en dalen, want daar wordt aan verdiend. Zeg maar heel veel zwart geven, om uit de zwarte cijfers te komen. Echter, in der Beschränkung zeigt sich der Meister. Dat is een gezegde dat klopt als een bus. En hier liggen kansen. Wij kunnen en willen niet inzien dat al het vrachtverkeer naar Schiphol of Maastricht Aachen Airport moet, we hebben legio andere vliegvelden op Nederlandse bodem die ook nog verder weg liggen van de bewoonde wereld, maar dichterbij het afzetgebied. Waarom wordt er geen collegiale hand toegestoken om het vliegverkeer van Schiphol over te nemen? Een opgeknapte landingsbaan van 2.500 meter, een uitloop van 250 meter voor calamiteiten en een alternatieve gebiedsontwikkeling, zoals eerder genoemd. Het uitfasen van zware vrachtluchten, het weren van oude, vervuilende vrachtvliegtuigen en een maximumaantal vliegbewegingen zou ons ideaalbeeld zijn. Die landingsbaan van 2.500 meter is voor 50PLUS een heel hard punt, dat is ook de reden waarom ik daar straks een amendement voor indien. Het ideaalbeeld is niet altijd helemaal tot uitvoer gebracht, maar wat ons betreft mag hij in ieder geval niet de landingsbaan van 2.500 meter overschrijden. De Schiphol

Group heeft laten weten dat eerst het achterstallige onderhoud, en met name een nieuwe start- en landingsbaan, geregeld moet zijn voor ze eventueel wil gaan deelnemen aan Maastricht Aachen Airport. Dus wij betalen eerst de opknapbeurt, daarna is het misschien de vraag of ze meehelpen. En ook, ik wilde Henkie niet noemen, maar toch zijn we dat ook in dezen: gekke Henkie. En dan nog dit, voorzitter. Waardoor de zorgen van overlast niet afnemen maar toenemen. In de Tweede Kamercommissie hebben VVD, PVV en CDA er bij de minister onlangs op aangedrongen om honderden vluchten over te hevelen naar Maastricht Aachen Airport en Vliegveld Eelde in Groningen. De minister heeft daarop geantwoord dat daar serieus naar wordt gekeken door Schiphol. Dit maakt een gewogen besluit voor 50PLUS nog moeilijker, maar jullie kunnen erop rekenen dat wij het besluit vandaag wel nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Fischer. Daarmee komen wij aan het einde van de eerste termijn van uw Staten. Ik ga nu over tot een schorsing voor een lunchpauze, en ook dat het College zich kan voorbereiden voor de beantwoording. Ik schors de vergadering tot 14.50 uur.

[SCHORSING]

Gedeputeerde Satijn: Voorzitter, dank u wel. Het geluid doet het in ieder geval goed zo te horen, dat was bij de commissievergadering natuurlijk even anders. Ik zie dat de klok ook al op 32 minuten staat, voorzitter. Dan gaan we ons best doen. Dank u wel. Ja voorzitter, alvorens te reageren op de vragen van uw Staten, maar ook de appreciatie van de moties en amendementen zoals die zijn aangekondigd en ingediend in de eerste termijn, wil ook het College graag een oprecht dankwoord richten aan uiteraard allereerst de Statenleden, maar vooral ook de sprekers in navolging van mevrouw Jenneskens en mevrouw Berghorst. Maar ook aan alle mensen die ons de afgelopen maanden in onze Limburgse samenleving hebben voorzien van informatie. Naar deze dag is door heel veel mensen uitgekeken, dat is ook al door een aantal van uw Statenfracties uitgesproken. Die maatschappelijke betrokkenheid bij dit zeer omvangrijke dossier is groot en het is onmogelijk om een keuze te maken die alle betrokkenen tevreden zal stellen, dat heeft u ook al herkend. En duidelijkheid is wel een belangrijk goed, ongeacht de positie of het standpunt van eenieder. Ik heb het al een aantal keren eerder gezegd: het gaat niet alleen om de duidelijkheid voor de luchthaven zelf en haar personeel, de betrokken of de verontruste omwonenden, de bedrijven die daar gevestigd zijn en haar werknemers, direct of indirect verbonden aan de luchthaven, overheden, maar ook voor de provinciale politiek zelf, en dat zijn we hier allemaal bij elkaar vandaag. Het College heeft er sinds afgelopen najaar dan ook alles aan gedaan om alle opties uitgebreid en goed onderbouwd op tafel te leggen. Door elk scenario af te zetten tegen de zeer bekend zijnde acht publieke waarden is een onderlinge vergelijking in ieder langs die lijnen beter te maken. Maar laten we ook eerlijk zijn, en laat ik ook vooral eerlijk zijn: elk scenario kent – hoe zorgvuldig voorbereid ook door ons terecht door u geapprecieerde ambtelijke team en de betrokken experts – risico's en onzekerheden. Prognoses en verwachtingen, bandbreedtes en gevoeligheidsanalyses blijven bestaan, maar dat hebben we wel zo goed als het kon geprobeerd inzichtelijk te maken. Maar in de kern gaat het vandaag om de weging van die publieke waarden die u ook belangrijk vindt. Dat is de kern van onze politiek en dat is, voorzitter, wat vandaag hier aan de orde is. De vragen die zijn gesteld door uw Staten, en ik wil graag in volgorde van indiening erdoorheen lopen ... De eerste vraag was van mevrouw Mertens: het structurele bedrag van € 8 à 10 miljoen dat genoemd is, is een gemiddeld bedrag en bestaat uit zowel incidentele, dat zijn bijvoorbeeld investeringen, als structureel benodigde middelen. En die financiële beslipunten per scenario inclusief de beoogde dekking zijn opgenomen in het Statenvoorstel en te lezen vanaf pagina 29 en verder. Ja, mevrouw Berghorst gaf ook aan ... We hebben het natuurlijk ook met elkaar gehad over de appreciatie van de staatssteun, een paragraaf die stond opgenomen in het Statenvoorstel. U heeft toen ook gevraagd om een second opinion van de landsadvocaat. We hebben u ook laten weten dat dat niet kon, omdat landsadvocaat Pels Rijcken ook als raadsheer dient voor het ministerie, hetzelfde ministerie dat ook de vergunning moet verstrekken. We hebben dat dus via AKD gedaan. We hebben toen ook in dat gesprek met elkaar aangegeven van is het dan niet mogelijk dat u ook contact opneemt met Brussel om te bezien of we daar een verklaring kunnen krijgen? Nou ja, dat hebben we wel geprobeerd en dat bleek niet mogelijk te zijn, want het ging alleen als je een officiële melding zou doen tot het vermoeden

van staatssteun, dan zou de Europese Commissie iets van zich kunnen laten horen. En dat paste natuurlijk niet in de opmaat naar dit Statenvoorstel, maar zeker niet in het tijdsbestek. Dat is de reden waarom de Europese Commissie als zodanig geen uitspraak heeft gedaan waarvan wij u op de hoogte hadden kunnen stellen. Mevrouw Palmen stelde de vraag van hoe ziet het College de samenhang met al die andere dossiers? Nou ja, goed, daar is ook al een andere vraag over gesteld, maar dat heeft u ook kunnen zien in de Voorjaarsnota. We hebben natuurlijk met elkaar besloten dat we vandaag hier spreken over MAA en dat u op een later moment de Voorjaarsnota tot u neemt, en volgens mij heeft u al kennis kunnen nemen van die Voorjaarsnota en ook de weging die u zult moeten maken. Het is natuurlijk aan u hoe u dat weegt in het totale perspectief. U had ook een vraag gesteld, mevrouw Palmen, over, ja, waarom is het financiële plaatje rondom het omgevingsfonds niet geborgd? Dat is wél geborgd, in het Statenvoorstel wordt voorgesteld om een pakket dat is uitgewerkt ten laste te brengen van de begrotingsruimte 2023-2026. Ja, de heer Van Caldenberg. Is het verantwoord om de luchthaven open te houden? Ja, dan toch ook weer: in die Voorjaarsnota is natuurlijk duidelijk inzichtelijk gemaakt wat de budgettaire consequenties zijn bij een aantal grote trajecten in relatie tot de totale begrotingsruimte. Dat is feitelijk hetzelfde antwoord, dus het is aan u als Staten om daar ook een duidelijke weging aan te geven. De Partij voor de Dieren. De heer Loomans stelde ook nog de vraag aan Gedeputeerde Roest, alleen zal ik die vraag namens hem beantwoorden. Alle voorgestelde scenario's zijn financieel haalbaar, dat is ook wel een voorwaarde voordat wij zulke stukken aan u voorleggen. Dat is in die zin dus getoetst en geborgd. Dan kom ik bij de vragen van mevrouw Jenneskens, dat was de vraag ... Ik wacht even, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Loomans.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Ja voorzitter, dank u wel. Ja, de heer Satijn zegt dat alle bedragen geborgd zijn. Dat was niet mijn vraag. Wij hebben gevraagd, wij zien dat het tussen de € 8 miljoen en de € 12 miljoen zou kosten als MAA openblijft, afhankelijk van het scenario, en dat zijn gemiddelde kosten. Volgens de begroting zou dat betekenen dat wij om en nabij de € 8 miljoen per jaar in de komende jaren nog maar overhebben als vrij beschikbaar voor nieuw beleid. En ik heb gevraagd of die constatering klopt.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Dat is een correcte constatering.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Dat is een terechte constatering. Dank u wel.

Gedeputeerde Satijn: Mijn excuses dat ik uw vraag anders geïnterpreteerd heb dan u die gesteld heeft. Mevrouw Jenneskens. Mevrouw Van Bijnen, heb ik begrepen. Waar een discussie over MAA al niet goed voor is. Ja, het maatschappelijke belang, is dat zo groot dat we SIS 3.0 niet volgen? Dat was uw vraag. Ja, het is natuurlijk niet zozeer een maatschappelijk belang, maar met name een verplichting om te voldoen aan de geldende wet- en regelgeving. Indien u als Staten dus kiest voor de scenario's 1, 2 en 3 die nu nog voorliggen in het Statenvoorstel dan betekent dit dat SIS 3.0 niet van toepassing wordt verklaard, omdat hier als primair uitgangspunt is opgenomen dat de financiële beslispunten absoluut in lijn zouden zijn met de huidige Europese staatssteunregels. Dat hebben we ook geprobeerd in die commissievergadering duidelijk te maken, omdat ook niet aan alle voorwaarden wordt voldaan en dat is die 50% cofinanciering die u heeft vastgesteld in het beleid rondom SIS 3.0. Dan heeft u ook een vraag gesteld over de aanbesteding. Gelet op de stijgende materiaalkosten, klopt het dat er nu al meerdere miljoenen meer kwijt zijn? Dat was uw actuele vraag. Ik zie de heer Van Wageningen bewegen, betekent ... We gaan door. Oké. Ja, op dit moment hebben we alleen kosten gemaakt ten behoeve van de voorbereiding en de aanbestedingsprocedure die op dit moment loopt. De inschrijvingen ontvangen wij binnenkort en dan weten we ook of die inschrijvingen binnen het budget vallen. En na gunning van het project worden er pas kosten gemaakt met betrekking tot de realisatie van de aanbesteding. U ook stelt ook de vraag: hebben we dan ook als Staten wel een gevoel

waar we een keuze bij maken? En belooft u dan ook bij veranderende kosten terug te komen in het College? Indien die kosten hoger uitvallen dan de raming van € 47,95 miljoen die we hebben gemaakt en die we ook hebben besproken vandaag dan zullen we dit aan uw Staten moeten voorleggen. Dat is zoals het in dit huis werkt, want u heeft het budgetrecht. En dan wijken wij uiteraard ook af van hetgeen we met elkaar hebben besproken hier.

De voorzitter: Daarover heeft mevrouw Berghorst een vraag.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Ja, we hebben inderdaad het budgetrecht, en ik blij om te horen dat u naar ons terugkomt als de kosten van de baan boven de € 47 miljoen uitkomen. Maar hoe zit dat nu met al die andere investeringen waarnaar ik al een paar keer heb verwezen, op pagina 114 van het voorstel? Die investeringen waar u een overzichtje voor zou geven met een kostenindicatie, waarvan u zegt dat het allemaal gedekt in het voorstel, maar wij kunnen niet ontdekken wat dat dan is, komt u daarvoor ook terug?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ik heb daar even in de pauze naar gekeken. Ik kon er nog niet een eenduidig antwoord op geven, dus ik kom daar in het tweede termijn even op terug, voorzitter, met instemming van mevrouw Berghorst.

De voorzitter: Mevrouw Berghorst.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Ik heb nu al, denk ik, twee keer gevraagd om dit overzicht. Ik heb nu al twee keer gehoord 'daar kom ik terug, daar kom ik in de tweede termijn op terug, dat zeg ik u toe, mevrouw.' Het komt niet. Kunt mij nu zeggen wat die taxibaan gaat kosten die wij in 2024 moeten aanleggen?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Nee, dat kan ik u zo niet zeggen.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Waarom kunt u dat niet zeggen? Dat moet u toch weten?

Gedeputeerde Satijn: Nou, het is een vrij complex dossier, en ik zou willen dat ik alles kon weten, maar ik weet het niet.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Dan wil ik graag ... Tot slot, voorzitter. Ik wil graag vóór het einde van deze termijn van deze Gedeputeerde een overzicht hebben. En anders, voorzitter, net zolang totdat ik het heb. Want ik kan mijn tweede termijn echt niet doen als ik dit niet weet.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, ik heb nog 21 minuten. Ik kijk even naar het ambtelijke team of dat gaat lukken.

De voorzitter: Ik vermoed dat daar nu hard aan gewerkt wordt. Gaat u verder met de beantwoording, en dan hopen we dat we dat kunnen waarmaken.

Gedeputeerde Satijn: Ja. En dan kom ik bij de appreciatie van de amendementen, voorzitter en de moties die zijn ingediend. Allereerst amendement 140, het was goed gebruik volgens mij om de amendementnummers te noemen. Dat wordt ontraden, omdat ieder scenario dat voorligt voldoet en wet- en regelgeving ook in relatie tot staatssteun juist doordat onderdelen zoals opgenomen in de Mededeling

Portefeuillehouder afwijken van SIS 3.0, zojuist ook al even toegelicht. Amendement 141 ontraden wij ook, omdat dit amendement een definitieve invulling geeft van het terrein dat mogelijk dan ter beschikking komt naar aanleiding van het besluit dat genomen wordt. Dat is geen provinciale bevoegdheid, maar gemeente Beek heeft daarover het bevoegd gezag. Dan amendement 142 D66, dat geven wij oordeel Staten, dat is aan u. Dan kom ik bij amendement 143 van GroenLinks en Partij voor de Dieren, schat ik in, dat laten wij in oordeel Staten. Wat we wel belangrijk vinden om te melden bij dit amendement is dat het te vroeg is om te besluiten of een tender het juiste instrument zou zijn om te komen tot een zo goed mogelijke invulling voor de Limburgers. We zien dat als een van de opties, maar we adviseren wel om ons hier nu met elkaar niet al te zeer op vast te pinnen. Voor het overige is het oordeel Staten. Amendement van de SP ontraden wij, en dat heeft een juridisch-technische reden, want u stelt dat de geldende arbeidsvoorwaarden voor de medewerkers van MAA gehandhaafd zouden moeten blijven. Ja, dat is reeds in bestaande arbeidswetgeving verankerd, en daarom ontraden wij dit amendement. Het amendement 145, VVD cum suis, is oordeel Staten, dat is ambtelijk gecontroleerd en uitvoerbaar geacht. De moties, voorzitter, kom ik aan toe. Motie 2846 ontraden wij, want met uw besluit op hoofdlijnen kunt u ook kaders meegeven gericht op terugdringen van de impact van de luchthaven, en daar ook KPI's voor formuleren zoals het aantal ernstig gehinderden dat acceptabel wordt geacht. Motie 2847, Partij van de Arbeid, GroenLinks en Fractie Palmen, die moeten wij ontraden wegens onuitvoerbaarheid. Een verplichtende bijdrage van het bedrijfsleven zal onderzocht moeten worden qua uitvoerbaarheid en in relatie tot de statuten. We moeten als aandeelhouder echter niet op de stoel van de directeur c.q. de bedrijfsvoerder willen gaan zitten, en dus ook met de bedrijfsvoering.

De voorzitter: Mevrouw Berghorst.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Ja, dit oordeel verbaast mij toch wel een beetje, want in het Statenvoorstel in het kadertje over het Omgevingsfonds staat dat het College, MAA en MAABI BV zich gaan inspannen om dat Omgevingsfonds te vullen. Het enige wat ik hier doe met deze motie is dat even iets strakker omlijnen en ik hang er natuurlijk een prijskaartje aan, daar kunnen we best over praten, maar het antwoord van de Gedeputeerde verbaast mij echt. Hoe rijmt u dat antwoord nu met uw eigen verhaal in het Statenvoorstel dat u ons voorgelegd heeft?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, dat zit denk ik in de verstrakking van uw motie.

De voorzitter: Mevrouw Berghorst.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Mag ik dan concluderen dat dit hele verhaal van dat Omgevingsfonds boter-, boter-, boterzacht is, Gedeputeerde?

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, volgens mij is dat niet de conclusie die wij zouden trekken, dus nee. Het antwoord is nee.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, ik begrijp het niet helemaal. Want de collega's van de VVD, van de PVV, van CDA, SVL en ook LOKAAL-LIMBURG dienen een amendement in over een Omgevingsfonds, waarbij zij verwachten dat er een brede bijdrage komt van de samenleving, die samenleving staat daar zelfs in gedefinieerd, alsook vanuit het bedrijfsleven. Nu dient mevrouw Berghorst een motie in die precies dat zegt en die motie ontraadt u en het amendement van de heer Heldens apprecieert u. Beide kan niet waar zijn.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, ik zei dat dat lag in die verstrakking, maar ik begrijp dat dat toch tot wat verontwaardiging aan uw kant leidt, dus ik ga dit nog even, ook vanuit zorgvuldigheid, een keer na en kom daar bij u op terug in de tweede termijn.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja voorzitter, verstrakking is natuurlijk één ding, maar het zegt precies datgene hoe boterzacht het amendement is dat er ligt. Want als u namelijk zegt dat het niet mogelijk is dat het bedrijfsleven mee gaat betalen, als u zegt dat het niet mogelijk is dat er een breed maatschappelijk akkoord is, als u dat zegt in de richting van mevrouw Berghorst, dan moet u dat ook zeggen in de richting van de collega's die een amendement hebben ingediend, en niet dat appreciëren, anders dan klopt er hier iets niet.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Voorzitter, ik heb de toezegging gedaan. Ik heb gedaan ... Dat was geen vraag van de heer Van Caldenberg, maar ik wil daar uit zorgvuldigheid nog even naar kijken en op terugkomen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is er nog een vraag van mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Ja voorzitter, ik sluit even aan bij de woorden van de heer Van Caldenberg. Er ligt een verzoek, of eigenlijk een amendement, met de opdracht aan het College om uiterlijk dan een voorstel terug te brengen naar de Staten. U heeft vandaag ook wat feedback gekregen op het feit dat het huidige niet voldoet. Hoe kan het dan dat u geen enkele ... U vertelde ons dat er ambtelijk naar is gekeken en dat het uitvoerbaar wordt geacht, maar u bent bestuurlijk verantwoordelijk en u krijgt een opdracht. Dan heb ik toch wel een aantal vragen, en dan heel specifiek rondom het aantrekken van een omgevingsbewuste samenwerkingspartner. De mogelijkheden van het vullen van het Omgevingsfonds met publiek-, privaat- én geld vanuit de Rijksoverheid en het feit dat wij op het einde niet meer de enige aandeelhouder van MAA zijn. En ik vraag me ernstig af: waarom kan de Gedeputeerde, want het is zijn opdracht waar hij verantwoordelijk voor is, geen enkele reactie geven op die uitvoerbaarheid? Waarom laat u dat aan de Staten?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, wij zijn natuurlijk vrij uitgebreid met het proces begonnen, daar hebben we elkaar gevonden in een aanpak die heeft geleid tot dat Statenvoorstel. Daar is in het proces dat we met elkaar hebben doorlopen op heel veel punten overleg gevoerd. Dat heeft te maken gehad met de omgeving, dat heeft te maken gehad met de financiën. En uiteindelijk constateer ik hier in deze vergadering dat er door een aantal partijen een amendement wordt ingediend, dat hebben we zojuist geapprecieerd, dat uitgevoerd kan worden, en dat is ook datgene dat aan de bestuurder gevraagd wordt. Dat geldt ook zo goed voor de motie van mevrouw Berghorst waar ik nog eens even goed naar ga kijken, dat is feitelijk dezelfde appreciatie. En in dat amendement staan – en u concludeert dat als zijnde de opdracht, dat is ook zo, als dat wordt aangenomen met een meerderheid is dat een opdracht aan het College ... Ja, dan is dat de opdracht die wij met elkaar zullen moeten gaan uitvoeren waarin een aantal elementen zit dat u zojuist heeft opgesomd en dat wij bekeken hebben en dat wij dus ook uitvoerbaar achten. Wat niet betekent dat het een garantie op succes, laat ik vooropstellen dat dat een open opdracht is waarin wij zo goed mogelijk invulling zullen doen, dat is ook in het amendement aangegeven dat wij op enig moment terug moeten komen bij uw Staten met een voorstel waarin we zullen uitleggen wat die opbrengst is van het hele pakket, en dat is volgens mij dan ook het moment dat we met elkaar kunnen constateren of het al dan niet gelukt is.

De voorzitter: Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Ja voorzitter, dat klinkt helder, maar we nemen ondertussen een besluit over de lening, over de aanbesteding, en die trein dendert door. Op het moment dat blijkt dat de opdracht die u heeft gekregen niet uitvoerbaar is ligt er ook een motie van de heer Driessen om alsnog over te gaan tot sluiting. Dus ik vraag me dan heel erg af ... Of eigenlijk, ik vraag me af of ik het goed begrijp, want ik hoor u dus nu zeggen dat de opdracht die u krijgt vanuit de Staten uitvoerbaar is voor u. Dat is de opvatting van het College. Oké, dan is mijn andere vraag: u benoemde het amendement 140 en dat dat niet uitvoerbaar was. Wij hebben daar ontzettend mee zitten puzzelen, want in de antwoorden op onze vragen zegt u: daarbij wordt opgemerkt dat is aangegeven dat dit geen lening is in het kader van SIS 3.0, maar instrumenteel om een bijdrage aan de luchthaven in lijn te brengen met staatssteunrichtlijnen. En u zegt net eigenlijk: als u aan uw eigen financiële spelregels wilt voldoen moet u wel voldoen aan staatssteunrichtlijnen. Dat kunnen we niet, daarom doen we een lening en gaan we langs SIS 3.0 af om te voorkomen dat we niet voldoen aan onze eigen financiële spelregels. Ik begrijp daar eigenlijk helemaal niks van. Zegt u dus eigenlijk dat het College vindt dat het onuitvoerbaar is om dit besluit te nemen met inachtneming van onze eigen financiële spelregels? Een Sturing in Samenwerking 3.0?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, daar ging het natuurlijk ook over in de commissievergadering, onder andere in het gesprek met mevrouw Berghorst, van hoe moeten we dat nu precies duiden? Dat hebben we ook proberen te verscherpen in de aanpassing van het Statenvoorstel. Kijk, het is aan uw Staten ook toegedicht dat zij gemotiveerd kunnen afwijken van het SIS 3.0, en dat is feitelijk wat hier wordt voorgesteld. Want wij zien ook dat, omdat die 50% participatie níét geleverd kan worden door MAABI BV, SIS 3.0 sowieso niet kan worden afgeroepen, want daar voldoet deze niet aan, dus feitelijk is dat het verzoek aan u, wetende de beleidsregels die we in dit huis met elkaar hebben afgesproken, maar geschetst deze bijzondere situatie om te kunnen voldoen aan de staatssteunregels die door Brussel zijn opgesteld: wijk af van SIS 3.0. Dus als u stelt we wijken daarvan af, en is dat uw voorstel, dat is dat correct, alleen door dus juist te voldoen aan een ander zwaarder argument ... Of zwaar argument, dat is aan u om dat te wegen, dat is namelijk om te kunnen voldoen aan de staatssteunregels.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Driessen had ook nog een vraag aan u.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Ja voorzitter, allereerst excuses dat ik wat later ben, maar ik was eerst aan het overwegen om mijn vraag te verwerken in mijn tweede termijn, maar ik heb me toch bedacht om daar mijn kostbare tijd niet aan te spenderen. Ik ben nogal verbaasd en ook geïrriteerd dat de Gedeputeerde in dit geval amendement 141 ontraadt, want ik constateer hier dat op het moment dat er gedagdroomd mag worden over klimaatfile projecten als zonnepanelen en een Wells Meer et cetera, dat bevoegdheid niet heel vaak een probleem is, maar, dat was mijn vraag, een simpel bos en een stukje Chemelot, is dan in één keer niet meer de bevoegdheid van de Provincie. Kan de Gedeputeerde dat duiden?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter ... Ik krijg een hele hoop spullen aangereikt. Waar het hierom gaat is dat u feitelijk vooruitloopt op de invulling van het terrein. Daar zit de technische complexiteit. Daarvan hebben wij ook al eerder met elkaar vastgesteld en uitgewisseld: dat is echt de bevoegdheid van de gemeente Beek in dit geval, dus het bevoegd gezag, en dat is de reden waarom we het amendement ontraden.

De voorzitter: De heer Driessen.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Ja voorzitter, dat zou ik kunnen begrijpen als ik ergens in het amendement dan ook stel dat u dat moet gaan doen, maar ik vraag in het amendement of u die optie kunt

gaan uitwerken. Desnoods aan een tafel gaat zitten, of u gaat met iemand praten, of u gaat erover dagdromen zoals over die zonnepanelen. U moet die optie uitwerken. Ik zeg niet dat u met die optie daadwerkelijk meteen daar een bos aan moet gaan planten of dat Chemelot daar neergeplant wordt.

De voorzitter: De Gedeputeerde?

Gedeputeerde Satijn: Nee, ik snap de nadere invulling van de heer Driessen. Kijk, waar het om gaat is dat daar geen provinciale bevoegdheid ligt. En nogmaals, dat weerhoudt je dan niet om gesprekken te voeren met elkaar. Maar dan zou het eerst goed zijn om dan te vernemen van de gemeente Beek of zij die invulling ook zo zouden zien. Als dat het geval is dan kunnen we daar met elkaar over praten.

De voorzitter: Ja. Dank u wel. Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Dank u wel voorzitter. Ik had toch nog een vraag over de dekking, want ik kan het voorstel namelijk niet vinden. Kunt u toch nog eens even uitleggen, want dat beaamde u naar de heer Loomans toe, welk effect het openhouden gaat hebben op de begroting? Kunt u mij schetsen ten koste van welk beleid dat dan gaat zijn?

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, dat is natuurlijk de afweging die ook feitelijk voorligt in de Voorjaarsnota, waar ik het zojuist ook al over had in mijn antwoord op mevrouw Palmen. Daar staan zes laten we zeggen majeure ontwikkelingen in geschetst, naast nog een hele hoop ander beleid dat we in dit huis met elkaar uitvoeren, en in die balans moet u bij de behandeling van de Voorjaarsnota richting en duiding geven, als ik het zo mag vragen, aan het College om uiteindelijk in de begroting, en die gaat in november voorliggen, daar een duidelijk en eenduidig besluit over te nemen. En dan zal die afweging gemaakt moeten worden. En wat we zien is natuurlijk krapte in financiële ruimte, dat is hartstikke helder. Zes majeure projecten die daarin staan, waaronder ook MAA. We vonden het ook goed als College om ook in die Voorjaarsnota te schetsen wat op u afkomt, en dan is het natuurlijk aan uw Staten uiteindelijk om die weging te maken: wat vindt u voor Provincie Limburg het beste beleid, gelet op de financiële krapte en de keuzes die voorliggen?

De voorzitter: Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Ja, ik was even aan het nadenken of ik het antwoord helder genoeg vond. Maar ja, inderdaad, dus wat u zegt is ja, als u nu het vliegveld openhoudt dan realiseren we wat de consequenties daarvoor zijn voor de begroting en dat we dus gaan moeten bezuinigen op bepaalde beleidstermijnen. Toch?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Ik bedoel, schets het even voor de mensen thuis hè? Die zijn geen Gedeputeerde en ook geen Statenlid.

Gedeputeerde Satijn: Nee, dan hadden ze op onze plaats gestaan en dat had op zich ook gekund. Dat is een oproep voor de PS-verkiezingen in 2023. Nee, maar het gaat er natuurlijk om dat ... U noemt de term bezuinigen, maar u moet een afweging met elkaar maken bij de Voorjaarsnota, daar geeft u duiding aan het College hoe u als Staten de begroting ingevuld wilt zien. Of dat leidt tot bezuinigen, ja, dat zal op dat moment duidelijk worden. Of dat dat leidt tot gebruikmaken van bepaalde reserves die we hebben om alsnog het beleid te kunnen uitvoeren dat u als gehele Staten zou wensen, ja, dat is voor dat moment. Als Gedeputeerde past het mij niet om u een richting te geven waar u mogelijk zou moeten bezuinigen of welke keuze u zou moeten maken. Dat is echt aan u. Op een later moment in die Voorjaarsnota waar al die grote

projecten van Provincie Limburg en alle beleidsterreinen verzameld zijn, en ook de effecten van de keuzes die u mogelijk gaat maken, helder worden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Loomans had ook nog een vraag.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Ja dank u wel, voorzitter. Ja, ik zou toch nog even terug willen komen op die financiën. Want mevrouw Mertens had het er ook al over: als u nu als College met voor mijn gevoel denk ik toch een fatsoenlijk overzicht van alle verplichtingen van de Provincie en alles wat er verder nog op tafel ligt naar de toestand in de wereld kijkt, en u kijkt met welke onzekerheden wij allemaal te maken hebben, zou u dan in de tweede termijn kunnen terugkomen met een reflectie op het feit dat wij dadelijk misschien inderdaad nog maar pak hem beet een € 8 miljoen per jaar voor vrij beleid over hebben, of u dat verstandig vindt, of dat u vindt dat wij misschien de opdracht moeten krijgen, als u zegt wij gaan daar niet over, om daar misschien een ander besluit over te nemen. En de vervolgvraag is misschien: moet het verhaal waarover wij nu vandaag spreken, de toekomst van MAA, dan niet gekoppeld worden aan het besluit van de Voorjaarsnota? Want dit gaat om bedragen die toch majeur zijn en dadelijk heel grote impact gaan hebben.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja, op zich hele duidelijke vragen van de heer Loomans en ook voor de kijkers thuis. We hebben natuurlijk met elkaar afgesproken dat we hier vandaag spreken over dit onderwerp, dat is helder. Op een later moment deze maand spreken we met elkaar over de Voorjaarsnota. We hebben het ook functioneel gevonden voor u om in die Voorjaarsnota heel duidelijk te stellen: waar zijn we op dit moment als Provincie mee bezig qua beleid? Welke grote besluiten liggen nog aan uw Staten voor om uiteindelijk een besluit te nemen die financiële consequenties hebben voor Provincie Limburg? En het pas ons denk ik op dit moment niet om daar een voorschot op te nemen, want dan ga ik op uw stoel zitten, en dat zou toch echt niet de positie zijn waar ik graag in zou willen zitten. Dat is echt aan u. Het is aan u om te bepalen, ook in het licht van datgene wat vandaag voorligt en wat we gewoon in de tijd zo met elkaar hebben afgesproken, wat uiteindelijk in juni belangrijk is. Kijk, daar liggen zes majeure projecten voor. Alle beleidsterreinen die op dit moment worden bediend door Provincie Limburg komen daar aan de orde. Daar heeft u ook volgens mij voldoende mogelijkheden als Staten om te bezien waar u extra beleidsmiddelen of projectmiddelen vandaan wilt halen. Dat kan zijn op belastinggebied, dat kan zijn op reservegebied. Ja, dat moet u dan met elkaar gaan verhandelen en dat zullen wij dan serieus uiteraard meenemen, want u gaat een advies geven aan ons om die begroting samen te stellen en in november neemt u daar dan een besluit over.

De voorzitter: Ja, de heer Loomans.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Volgens mij is dat precies het tegenovergestelde, want u zegt nu eigenlijk van dat heeft u dadelijk besloten wat we met MAA doen, en dan zit dit bedrag nog maar in onze spaarpot. Of in onze portemonnee is misschien een betere omschrijving. Dat is mijn vraag nog steeds: denkt u dat wij alle dingen die wij dadelijk zouden moeten doen of die we misschien nog over ons heen krijgen, dat wij die volgend jaar en de komende jaren uit die portemonnee kunnen betalen? Of moeten wij ons heel ernstig zorgen gaan maken en ons af gaan vragen waar wij anders nieuw geld vandaan gaan halen?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, dat laatste is denk ik een jaarlijks terugkomende exercitie die we natuurlijk met elkaar altijd doen hè, maken we de goede keuzes in onze begroting? En feitelijk het beleid dat we willen vaststellen, hebben we daar ook de juiste en de middelen onder zitten? Dus ik snap uw vraag heel goed, alleen in de tijd gezien hebben we natuurlijk vandaag afgesproken dat we dat besluit nemen, en in juni heeft u het hele palet waarin u, laten we zeggen, gelden kunt vrijmaken door op belastinggebied

maatregelen te nemen of op reservegebied besluiten te nemen. Dat heeft u dan tot uw beschikking om het totale breedteveld dat u, met uw fractie en de Staten in totaal, voor zich ziet om dat bij ons neer te leggen.

De voorzitter: Tot slot.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Ja, dat was niet een antwoord op mijn vraag. Ik vroeg: als u kijkt naar de toestand in de wereld en u kijkt wat wij allemaal op ons bord gaan krijgen, hebben wij dan genoeg geld in onze portemonnee zitten? Ik heb niet gevraagd wat de relatie was met het besluit dat we vandaag nemen, ik vraag of het College zich dan zorgen maakt en of het College denkt van oh, dat is geen probleem, komt allemaal goed. We regelen wel wat.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, dat is een houding die u bij mij niet zult aantreffen, dat het allemaal goed komt. Kijk, die Voorjaarsnota spreekt voor zich, daar is natuurlijk sprake van een duidelijke financiële krapte als het aankomt op een aantal grote projecten die we met elkaar hebben. Alleen het is natuurlijk aan u om uiteindelijk die keuze te maken wat u belangrijk vindt voor deze Provincie wat moet gaan plaatsvinden. En als u het heeft over van als we zo'n reflectie doen op wat gebeurt er allemaal op dit moment in de wereld ... Ja, er gebeurt helaas een hele hoop, ook goed dat er een aantal andere dingen gebeurt. Daar hebben wij direct of indirect consequenties van te ervaren met elkaar, maar we hebben ook geen kristallen bol, dus wat dat betreft moeten we het wel doen met de informatiepositie op dit moment, ook voor u op dit moment als we met elkaar hier vandaag dit dossier behandelen en u daar uiteindelijk een besluit over neemt, net zo goed als dat u ook – volgens mij was het 24 juni voorzitter – een besluit neemt over in ieder geval richting geeft aan de Voorjaarsnota, en in die drie, vier weken die daartussen zitten kan ook een hele hoop gebeuren. Dus zijn we ons sensitief van hetgeen dat om ons heen gebeurt? Ja. Toen wij de Voorjaarsnota aan het opstellen waren voor u om uiteindelijk naar uw Staten toe te sturen hebben we het ook zo actueel mogelijk gemaakt. Maar laat helder zijn: binnen een paar weken tijd kan er een hele hoop gebeuren in de wereld en dat kan zomaar hele grote invloed hebben op diverse beleidsterreinen. Dat ben ik met de heer Loomans eens.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u verder met de beantwoording.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, ik kom bij motie 2848. Die willen wij ontraden omdat die motie overbodig is. In het kader van de lopende aanvraag wordt al met de nieuwste rekenregels van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit gewerkt, dus die motie is overbodig. Motie 2849 ontraden wij ook. Het voorstel Omgevingsfonds ziet op het terugdringen van hinder voor de direct omwonenden, Schietecoven en Geverik, omdat de bewoners daar overlast ervaren die niet door de generieke maatregelen in het luchthavenbesluit zijn terug te dringen. Motie 2850, Partij voor de Dieren ontraden wij ook, want die achten wij niet uitvoerbaar. Wij hebben in het voorstel dat we hebben voorgelegd op basis waarvan u door de keuze van het scenario, in dit geval bij openhouden, direct kaders meegeeft voor wat betreft het aantal ernstig gehinderden gekoppeld aan een per scenario genoemde termijn, en de doelstelling om iedere vijf jaar het aantal ernstig gehinderden met 25% te reduceren achten wij daarin niet uitvoerbaar. Dan kom ik bij de motie van de heer Driessen, motie 2851. Ja, die motie kan wat ons betreft ingepast worden in het amendement, zoals ook al eerder gesuggereerd werd hier in de beraadslaging, en dat laten we dus aan het oordeel van uw Staten, voorzitter. Ja, dat geldt ook voor de motie 2852 van D66. Uw Staten tijdig en juist informeren is onze gebruikelijke werkwijze. Ik realiseer me ook dat ik met mevrouw Berghorst daar nu iets op gespannen voet sta, en het dictumstreepje van die motie wordt onlangs al uitgevoerd, voorzitter. Daar wou ik het graag bij laten, dank u wel.

De voorzitter: Er is nog een aantal vragen, dus blijft u vooral nog heel even staan. Het was een aardige wedren wie het eerste was, maar dat was toch duidelijk de heer Ijpelaar. Aan u het woord.

De heer Ijpelaar (CDA): Net als bij de inbreng, kijk. Ik heb een suggestie gedaan, maar het was eigenlijk een vraag, besef ik nu, en wellicht dat de Gedeputeerde daar toch nog heel even op terug wil komen, want ik heb de Gedeputeerde en het voltallige College gevraagd dat op het moment dat we hier een besluit nemen of ze dan individueel, maar zeker ook in het collectief, volledig achter het besluit kunnen staan en ook als zodanig richting onze inwoners, richting ons en richting alle andere externen kunnen opereren, en dat zou ik graag nog van de Gedeputeerde horen en of dat ook in het College nog expliciet besproken is.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Het antwoord is ja.

De voorzitter: De heer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Ja, dank u wel voorzitter. Ik had nog iets gevraagd over de samenwerking met onze oosterburen, natuurlijk in verband met de naam Maastricht Aachen Airport, en daar heb ik nog geen reactie op ontvangen. Dus graag daarop een reactie.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, dat zullen wij gaan verkennen, en daar komen we dan bij u op terug.

De voorzitter: De heer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Ja, oké. Dat klinkt oké, maar kunnen we daar een toezegging op krijgen en wordt dat dan meegenomen in de uitgewerkte businesscase? Kan het College daarop toezeggen?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ik denk zo snel wij daar natuurlijk duidelijkheid over hebben. **We zullen dat gesprek aangaan met onze oosterburen.** Overigens lopen er al gesprekken in dit kader met de RWTA in Aachen, ook om een bijdrage te leveren op het gebied van technologie. Maar het lijkt mij verstandig gezien uw oproep en ook het belang dat u daaraan hecht dat zodra we daar duidelijkheid over hebben dat we dat terug rapporteren aan u als Staten, en dan kunnen we daar tussentijds wellicht nog over spreken hoe we daarvoor een inhoud aan gaan geven en wat daarvan ook de uitkomst moge zijn.

De voorzitter: De heer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Dat is de laatste vraag dan, hoe en wanneer krijgen we daar terugkoppeling op dan?

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, dan gaan we ervan uit dat vandaag een besluit genomen wordt. Ik zou zeggen dat we dat binnen zes maanden wel helder moeten hebben, dan zitten we ook ruim voor het moment dat mogelijk een besluit dat hier genomen wordt ook gerapporteerd wordt aan de Staten.

De heer Van Bijnen (PVV): Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Dank u wel voorzitter. Een vraag aan de Gedeputeerde, gaat over de appreciatie van motie 2852, motie Jenneskens. Heb ik de Gedeputeerde goed horen zeggen dat die motie in die zin uitvoerbaar is maar ook niets anders is dan het huidige beleid, dan de huidige werkwijze?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja, het eerste dictumstreepje wordt al uitgevoerd, dus dat is wat ik daarop heb geantwoord.

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Voorzitter, dus dan zal ik de vraag herformuleren: op welke punten wijkt deze af van hoe de Gedeputeerde op dit moment zou handelen in het geval van een tekort? Want ik probeer even het verschil te vinden, en ik probeer even ook de meerwaarde van de motie dan te vinden.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

De heer Heldens (VVD): Want als de Gedeputeerde alles precies zo uit zou voeren zoals hier staat dan is de motie overbodig, denk ik. En anders hoor ik graag het verschil.

De voorzitter: U kunt er altijd nog in de tweede termijn op terugkomen Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja, ik denk dat dat vanuit zorgvuldigheid wel goed is, voorzitter. Ik was geneigd antwoord te geven, maar ik wil daar toch even... Ik neem uw aanbod even aan, dank u wel.

De voorzitter: Ja? Akkoord?

De heer Heldens (VVD): Dank u wel. Een zorgvuldig antwoord boven alles.

De voorzitter: Zo is dat.

De heer Heldens (VVD): Nog een huishoudelijke mededeling: iemand is zijn potlood vergeten.

De voorzitter: Mevrouw Fischer had ook nog een vraag.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Nee, ik had geen vraag. Of althans, ik heb ook een amendement ingediend, en daar heb ik nog niks over gehoord. Dat zou kunnen, want u hebt het pas, maar volgens mij hebt u er wel een mening over.

De voorzitter: We pakken hem er even bij, een ogenblikje alstublieft.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Amendement 146.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, het amendement is net uitgedeeld. Daar wil ik toch even ambtelijk een scherp oog op hebben, dus daar kom ik in de tweede termijn ook op terug, voorzitter.

De voorzitter: Is dat akkoord voor u, mevrouw Fischer? Ook hier geldt weer: beter zorgvuldig dan een half antwoord. Dank u wel, Gedeputeerde. Daarmee zijn we aan het eind van de eerste termijn van het College. Ik kijk even rond of er behoefte is om wat ruimte of dat wij ... Er stond nog een vraag van mevrouw Berghorst open. Ik kijken eventjes voordat u er zelf om vraagt of er al een antwoord gevonden, want u gaf duidelijk aan dat u daar voor uw tweede termijn antwoord op wilt hebben. Ik kijk even, en ik denk ... Ik schors even voor een kort moment zodat de Gedeputeerde dat even uit kan zoeken.

[SCHORSING]

De voorzitter: De Gedeputeerde heeft nog een laatste mededeling, en dat is naar aanleiding van de vraag van mevrouw Berghorst. Gaat uw gang.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, ik heb net even kort overlegd met mevrouw Berghorst. Ik heb haar twee documenten laten zien die ook bekend zijn bij de Statenleden en wellicht ook bij degenen die technische briefings gevolgd hebben, daar waren twee investeringsoverzichten. Mevrouw Berghorst heeft aan mij aangegeven dat die nog niet volledig zijn, dus dat gaan we nu even uitzoeken in de hoop dat we in ieder geval de compleetheid voor mevrouw Berghorst op redelijk korte termijn kunnen organiseren.

De voorzitter: Dank u wel, daarmee... Mevrouw Fischer had daar nog een vraag over.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Nou, als ik in de tweede termijn antwoord krijg op mijn amendement dan zou dat op zich prima zijn, ware het niet dat we een schorsing hebben afgesproken na de eerste termijn waarin we de volgorde van de amendementen zouden ...

De voorzitter: Daar heeft u een punt. Dan schors ik even om de Gedeputeerde de gelegenheid te geven om te kijken of hij tóch iets over dat amendement kan zeggen na eventueel intern beraad. Als hij daar de tijd voor nodig heeft dan schorsen we daarvoor even, en als hij zegt dat kan ik nu wel meteen dan ...

Gedeputeerde Satijn: Nee voorzitter, ik kwam even antwoorden op de vraag van mevrouw Berghorst, om hier te duiden dat het overzicht nog niet compleet is. Ik heb nog elf minuten, dus ik hoop dat we binnen die tijd een antwoord kunnen geven op het amendement van mevrouw Fischer.

De voorzitter: Dan schors ik even zodat de Gedeputeerde antwoord kan geven op uw vraag. Want dat is terecht, dadelijk gaat het presidium de volgorde bepalen. Ik schors even totdat de Gedeputeerde een reactie kan geven op uw amendement.

[SCHORSING]

De voorzitter: Als de heer Westhoff ook even meehelpt. Dank u wel. Als de leden van de pers even de zaal ... tenminste, dit gedeelte. Er zijn grenzen. Ik heropen de vergadering en de Gedeputeerde Satijn is in staat om een reactie te geven op het amendement van 50PLUS, ingediend door mevrouw Fischer. Gedeputeerde, aan u het woord.

Gedeputeerde Satijn: Voorzitter, ik constateer dat ik nog steeds elf minuten en veertien seconden heb, dus we kunnen in ieder geval het amendement van mevrouw Fischer cum suis appreciëren. Wat we wel meegeven is: in de overweging staan een aantal zaken die niet helemaal correct zijn. Maar goed, het gaat natuurlijk om het besluit. Dat is oordeel State. Dat kan, maar u moet zich wel realiseren, in het Statenvoorstel wat voorligt, als u kiest voor die tweeduizend vijfhonderd (2500) meter, dat het effect heeft op scenario's 1 en 2. Maar het is aan uw State ter oordeel. Voorzitter, als u mij toestaat, wou ik toch ook wel even terugkomen op het punt van mevrouw Berghorst, want ik snap haar frustratie nu toch goed, laat ik het maar even zo zeggen, want ze heeft natuurlijk gevraagd om een overzicht van alle investeringen. Die staan geëxpliciteerd in bijdrage 3 van het online stuk, maar staan gecompriemd in het Statenvoorstel. En toen ze mij zojuist erover aansprak en ik het zelf ook met ondersteuning van mijn ambtenaar aan het lezen was ... Dat had anders gekund in het Statenvoorstel. Dus mijn excuses aan mevrouw Berghorst dat in de expliciete onderbouwing zoals we dat in bijlage 3 online hebben staan, het ook had gekund in de bijlage van het Statenvoorstel. Tot zover voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee zijn we nu, ik kijk even rond of ik dat nu juist concludeer, ja, dat ik concludeer ik dus goed, aan het eind van de eerste termijn van de zijde van het College. Met het Presidium hebben we afgesproken om dit moment te gebruiken om te schorsen zodat het Presidium ook bij elkaar kan

komen, mede ook om een volgorde aan te brengen rondom het stemmen en de ingediende amendementen. Want het komt natuurlijk nogal nauw welk amendement als eerste in stemming wordt gebracht. Menigeen heeft zich daar ook al over uitgesproken dat het nogal nauw is. Wat is nou het meest verstrekkende? Het Presidium gaat zich daar nu over beraden en komt daarna met een voorstel. Ik durf niet te zeggen hoe lang we daar precies voor nodig hebben, maar we beginnen maar eens met een schorsing van twintig minuten. Leden van het Presidium nodig ik uit in de Collegekamer.

[SCHORSING]

De voorzitter: Mag ik u verzoeken uw plaatsen in te nemen. Ik heropen de vergadering. Aan de orde is de tweede termijn van de zijde van uw Staten. En ik geef als eerste daarvoor het woord aan de heer Ijpelaar. Spreektijd in de tweede termijn is drie minuten.

De heer Ijpelaar (CDA): Beste collega Statenleden, wij van het CDA zijn blij dat we vandaag een stip op de horizon hebben kunnen zetten met een amendement dat erop lijkt dat er een meerderheid voor is om te werken naar een duurzame luchthaven. We willen wel nog één kanttekening plaatsen bij alle moties en amendementen, en dat gaat over motie 2851. We hebben gezegd dat alle partijen, de omwonenden, iedereen, wij, behoefte hebben aan duidelijkheid. En duidelijkheid is niet een 'what if'-scenario. We hebben net van de Gedeputeerde gehoord dat ons amendement 145 uitvoerbaar is, dat dat realistisch is. En om dan nu te zeggen dat we opnieuw in twijfel trekken of we een luchthaven moeten hebben in december, dat gaat ons te ver. Het was een lastige keuze tot nu toe, maar we hebben nu een keuze gemaakt. En ik wil de partijen en de collega's die voor sluiting waren, graag uitnodigen om met ons samen op pad te gaan de komende periode om te kijken hoe wij nu de meest omgevingsbewuste en duurzame luchthaven kunnen worden van Nederland. Daar wou ik het graag bij laten.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Ijpelaar. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Mertens namens de fractie van GroenLinks.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Dank u wel voorzitter. Ja, er is vandaag een heleboel gezegd. Er zijn veel argumenten gewisseld en het is duidelijk dat de behoefte om in een sprookje te geloven hier heel erg groot is. Ik had gehoopt dat vandaag de rede zou zegevieren, maar helaas. We gaan vandaag weer een historisch onjuist besluit nemen. Voorzitter, we hebben nog een paar moties die wij gaan indienen. Wij willen namelijk niet dat het openhouden van het vliegveld ervoor zal zorgen dat de stikstofopgave voor de landbouw vergroot gaat worden. Daarvoor dienen wij een motie in. Wij hebben ook in de commissievergadering duidelijk horen zeggen, door meerdere collega's, dat de huidige governancestructuur onwenselijk is en dat het eigenlijk heel bizar is dat wij aandeelhouder/exploitant zijn. Daarom dienen wij ook een motie in die zegt dat wij geen exploitant meer willen zijn in de toekomst. We dienen ook een motie Bodemloze Put in. Wij willen namelijk dat dit de laatste financiële injectie is in het vliegveld. En tot slot nemen wij toch al een voorschot op de toekomstige begrotingsdiscussie. En wij zeggen met onze laatste motie dat het openhouden van het vliegveld niet ten koste mag gaan van de landbouwtransitie, sociaal domein en de natuurriscrisis, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Mertens. De heer Franssen had een vraag.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Ja, dank u wel. U had het zonet over stikstofruimte in de landbouw. Nu is mijn concrete vraag: waar gaat u die ruimte dan uithalen, de ruimte voor stikstof?

De voorzitter: Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Excuseer voorzitter. Dat is een heel goede vraag. Ja, denkt u daar goed over na voordat u het besluit neemt om het vliegveld open te houden zou ik zeggen.

De voorzitter: De heer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Nou, ik wil het even omdraaien. Hetgeen hoe u het verwoordt, het gaat u niet om het vliegveld. U zei in feite ook de landbouw en dergelijke. Daar zoek ik de ruimte. Kunt u mij dat uitleggen?

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Kijk, als wij op de ene plek zorgen dat de stikstofdepositie gaat toenemen, bijvoorbeeld op het Bunderbos en op het Elsloërbos, door een bepaalde activiteit, dan zullen we ervoor moeten zorgen, want er is een kritische depositiewaarde voor die natuurgebieden. Dat betekent dat de depositie er niet bovenuit mag komen. Als wij dan de stikstofdepositie laten toenemen, dan komen we niet aan dat streefgetal. Dan moeten we ergens activiteiten schrappen. En als u zegt we houden het vliegveld open, dan weten we allemaal dat er extra stikstofdepositie mee gemoeid gaat zijn. Dat betekent dat we andere activiteiten, dus zoals bijvoorbeeld boerenbedrijven die ook stikstof uitstoten, dat daar een grotere opgave ligt. En daarom zeggen wij: nee, dat vinden wij onacceptabel. Wij steken liever een hart onder de riem van de boeren dan van het vliegveld.

De voorzitter: Tot slot de heer Franssen. Niet nodig? Dank u wel. Dank u wel mevrouw Mertens. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Berghorst namens de fractie van de Partij van de Arbeid.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Voorzitter, er is nog niet gestemd, maar ik kan wel koppen tellen en ik zie dat er een meerderheid is in dit huis die het vliegveld wil behouden. Dat is democratie en daar moeten we ons bij neerleggen. Wat ik nog wel heel graag zou willen van de Gedeputeerde is een toezegging. En dat is namelijk dat hij het lijstje, waar hij mij zojuist in een bijlage op wees, in een addendum toevoegt aan de Voorjaarsnota. Met daarin ook een indexatie naar het huidige prijspeil, zodat wij in ieder geval afwegingen gaan maken voor de toekomst in de Voorjaarsnota en in de begroting, weten welke mogelijke toekomstige investeringen nog op ons afkomen. En verder heb ik misschien een oplossing bedacht voor de langlopende discussie rondom het corpusbeeld in deze zaal. Laten wij een kapelletje inrichten waar we het corpusbeeld ophangen, zodat we permanent een kaarsje kunnen branden voor alle risicovolle projecten die we hier met elkaar ondernemen.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Berghorst. Ik geloof dat er een vraag onderweg is en inmiddels gearriveerd bij de interruptiemicrofoon. De heer Heldens, ga uw gang.

De heer Heldens (VVD): Voorzitter, Steun voor alle voorstellen die het corpusbeeld uit deze zaal halen. Misschien dat we elkaar kunnen vinden, dank u.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Ja, dat dacht ik in het verleden ook op het vliegveldossier. Dat is toch niet gelukt.

De voorzitter: Nou, nog eentje dan.

De heer Heldens (VVD): Hier scheiden onze wegen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we over naar mevrouw Palmen, namens de Fractie Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Dank u wel voorzitter. Dank uiteraard voor de beantwoording van het College. Voorzitter, ik ben bitter teleurgesteld. Niet omdat er een democratisch besluit zich lijkt af te tekenen, want zover zijn we nog niet. Ik respecteer ieders mening, maar ik ben vooral teleurgesteld omdat ik toch heel expliciet en indringend een aantal vragen gesteld heb, ook aan mijn collega-Statenvolledigheidsleden, en die onderbouwing komt er niet. Er wordt niet naar feiten gekeken. Het voortbestaan van de MAA is gebouwd op

drijfzand. Ik vind het bijzonder teleurstellend en jammer dat dit besluit zo vandaag genomen gaat worden, maar het is wat het is en dat heb ik te respecteren. Dat doe ik ook. Er rest mij niets anders dan iedereen die zich zo ontzettend voor dit dossier heeft ingezet, want daar ben ik in de eerste termijn niet aan toegekomen, alle sprekers, alle mensen die op de achtergrond, ook voor- en tegenstanders, zo hard gewerkt hebben, wil ik heel hartelijk danken. Daar zou ik het graag bij willen laten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Palmen. Dan geef ik nu het woord aan de heer Van Caldenberg namens de SP.

De heer Van Caldenberg (SP): Voorzitter, dank u wel. Drie minuten. Wij gaan straks een besluit nemen en het ziet ernaar uit dat een meerderheid van deze State een buitengewoon onverantwoordelijk besluit gaat nemen, gestoeld op een buitengewoon en ontstellend zwakke beantwoording en onderbouwing vanuit het College. Echt een besluit waar we nog jaren aan vasthangen en waar we nog jaren de vruchten van plukken, maar niet in positieve zin. Een besluit dat in ieder geval niet vandaag de gevraagde duidelijkheid oplevert voor medewerkers, want het komende halfjaar moeten zij nog afwachten of er daadwerkelijk gekomen kan worden tot een sluitende businesscase. Datzelfde geldt voor alle partners en investeerders op de luchthaven die nu ook niet weten waar ze aan toe zijn. En met alle kaders die nu worden voorzien, is het maar de vraag of we aan het einde van het jaar die sluitende businesscase op tafel hebben en is het daarbij in de zaal een kwestie van geloof je erin of geloof je er niet in? En ik begrijp dat het corpusbeeld in ieder geval gaat verdwijnen. Ik stel voor dat we hem hangen in de kapel van gekke Henkie. Voorzitter, wat gaat er gebeuren. Er gaat blijken dat niet alle randvoorwaarden, zoals ze nu zijn opgenomen in het amendement Heldens, worden ingevuld. En dat dat dan toevallig de randvoorwaarden zijn die voor personeel en omgeving belangrijk zijn. Maar dat alles wat er voor economie in moet blijven staan, gaat gebeuren en dat wij die businesscase ook aan de achterkant sluitend gaan maken. Dan komt het College straks naar ons terug met het voorstel: ja, we kunnen het niet uitvoeren zoals u dat heeft gezegd in uw amendement Heldens. Maar dan vallen alle dingen eruit die wij nu aan burgers hebben beloofd. Beste mensen, dan zou het de partijen die hier in de zaal zitten die nu het amendement Heldens steunen, sieren dat ze dan zeggen: oké, maar dan trekken we daar de grens. Dan is het voor ons hard, maar daar heb ik tot nu toe geen van de partijen over gehoord.

De voorzitter: De heer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Ja voorzitter, dank u wel. Blijkbaar heeft de heer Van Caldenberg toch een glazen bol, want u bent nu alweer in de toekomst aan het kijken en aan het voorstellen hoe het zal gaan. Vind ik heel knap van u overigens. Als nu blijkt dat straks die sluitende businesscase komt, ondanks dat u eigenlijk tegen het vliegveld bent, bent u dan bereid om mee te werken aan het vliegveld, aan die businesscase, om dan mee te denken? De oproep werd net ook al gedaan. Neemt u die dan aan of zegt u van: nee, mijn glazen bol is waarheid en daar blijft het bij?

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Nee, ik doe een voorspelling, dat klopt. Maar mijnheer Van Bijnen, als er hier een meerderheid een besluit neemt, dan is dat zo. Maar de voorspelling die ik doe is dat die uiteindelijk in de praktijk niet gaat leiden tot de voorwaarden die u gesteld heeft. Als dat wel zo is, dan is er een democratische meerderheid en dan is er een businesscase. Volgens mij hoeft het College dan nog niet eens terug te komen naar deze Staten. Maar ik geloof er niet in dat die gaat voldoen aan alle voorwaarden die u gesteld heeft. En dan krijgen we weer de ronde discussie: moeten we dan weer onze principes laten varen en er nog meer geld in stoppen? Ja, dat is iets waarvan wij denken dat dat nog in de lengte van jaren om onze nek blijft hangen ten koste van heel veel. Dan heb ik nog dertien seconden staat hier op mijn klokje. Beste collega's, als in die volgende periode blijkt dat we moeten gaan bezuinigen op het sociaal domein, denk u hier nog eens een keer aan terug.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Van Caldenberg. Dan geef ik nu het woord aan de heer Loomans namens de Partij voor de Dieren.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Voorzitter, in de eerste termijn heb ik gezegd dat ik nog zou terugkomen op stikstof. Belangrijk om mee te beginnen: de geruststellend geformuleerde mededeling portefeuillehouder van deze week, met de second opinion van AKD Advocaten, slaat alleen op legalisering van de bestaande exploitatie op basis van de historische rechten. Legalisering omdat er nu geen natuurvergunning is en dus nog niet op groei, daar kom ik nog op terug. Maar daar geeft AKD aan af te gaan op inschattingen van het ministerie van LNV, namelijk dat de emissies, met de nieuwe activiteit Samco erbij, binnen de historische rechten blijven. Maar dat is dan wel volgens de berekeningswijze van het ministerie, die onderuit is gehaald bij Lelystad Airport. De heer Adegeest, voormalig directeur van een succesvol ingenieursbureau, heeft vorige week woensdag, de presentatie is u toegestuurd, laten zien dat die berekeningswijze niet klopt omdat op een onjuiste manier wordt omgegaan met de warmte-inhoud van de motor. Die kritiek is overgenomen door de commissie m.e.r. en toen moesten de berekeningen bij Lelystad allemaal over. Kortom, de heer Adegeest heeft recht van spreken. Dat leidt tot de conclusie: het is riskant om zonder meer af te gaan op de inschattingen van het ministerie. Maar zelfs als je met het ministerie gelooft in die historische rechten, het gewijzigd Statenvoorstel zelf geeft aan dat er voor toekomstscenario's waarin groei van het aantal vliegbewegingen optreedt, en ik citeer vanaf pagina 39, geen zekerheid te geven is of de vereiste natuurvergunning verleend zal kunnen worden. Voor alle toekomstscenario's geldt dat de stikstofdepositie binnen de verleende rechten moet blijven en/of dat een vernieuwde vergunning onder de Wet natuurbescherming moet worden aangevraagd. Het is aan het bevoegd gezag, LNV, om te bepalen of dit ook het geval is met betrekking tot de luchtvaartscenario's. En er is nu niet exact aan te geven tot welk emissieplafond de luchthaven op basis van het overgangsrecht NOx kan uitstoten. Kortom, doorgaan met MAA is een blinde gok. Stikstof kan een absolute grens stellen. En lees daar even over wat er vandaag in de media verschenen is over de percentages die de stikstofsepositie zal moeten afnemen in alle gebieden in Nederland. We hebben nog gezien dat het bij de Peel rond de 80% is. Ik heb nog niets gelezen over wat in de omgeving van MAA is, maar houd er maar rekening mee dat dat ook wel enigszins in de papieren zal lopen. Mede op basis van dit hele stikstofverhaal, hebben wij er dan ook geen enkel vertrouwen in dat het amendement 145 tot een resultaat zal gaan leiden en het lijkt ons dus alleen maar geldverspilling. Daardoor hebben wij ook grote zorgen over hoe dat dadelijk moet met de bespreking van de Voorjaarsnota. Zoals we het er al eerder over gehad hebben in de discussie met de heer Satijn of het in deze situatie, waarin wij zoveel problemen om ons heen hebben, wenselijk is om het beschikbare budget voor nieuw beleid tot zo'n laag niveau uit te kleden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Loomans. Dan geef ik nu het woord aan de heer Heldens namens de fractie van de VVD.

De heer Heldens (VVD): Dank u wel voorzitter. Voorzitter, wij hebben in de eerste termijn een zeer uitgebreid amendement aangekondigd, amendement 145. Dat staats nog steeds als een huis. Maar omdat ik merk dat er een beetje onduidelijkheid over is, wil ik het graag nog iets nader toelichten. Het amendement dwingt GS om voor 31-12 langs PS te komen, omdat het amendement vooralsnog alleen financiering goedkeurt voor de start- en landingsbaan en de NEDAB-bijdrage in 2024 vervalt. Dus er zal een nieuw krediet voor aangevraagd moeten worden voor de meerjarige begroting. Dat hebben wij eruit geamendeerd. Dat zat wel in het oorspronkelijke voorstel. Dus GS moet altijd langs PS. Daar gaan wij die businesscase beoordelen. En als die businesscase niet aan ons amendement voldoet, dan hebben we een probleem. En dan gaan we kijken: hoe groot is dat probleem? En gaan we kijken: kunnen we dat oplossen? Want, zoals u weet, onze partij leeft niet bij de existentie van problemen. Onze partij leeft bij het oplossen van problemen, daarvoor zijn wij de politiek ingegaan. Maar als GS nu zo'n waardeloos werk aflevert waarvan wij zeggen daar hebben wij geen vertrouwen in, en Provinciale Staten stemt tegen de businesscase, dan betekent dat wat ons betreft onvermijdelijk dat we opnieuw gaan stemmen over het voortbestaan van de luchthaven,

zoals motie 2851 van Forum voor Democratie voorschrijft. Wat ons betreft een evidente motie, redelijk overbodig, maar we zullen die wel steunen om dat signaal nog kracht bij te zetten en om GS te motiveren om toch absoluut met een heel goed voorstel te komen. En wij hebben GS horen zeggen: het is allemaal ambtelijk gecheckt op uitvoerbaarheid, op juridische haalbaarheid, voor zover we nu in kunnen schatten, eigenlijk net als het Statenvoorstel. Het is een aanscherping van het Statenvoorstel met een aanvullende opdracht. We hebben nog één vraag aan het College van GS. Het College van GS is een collegiaal bestuur, geen ministeriële verantwoordelijkheid maar collegiaal bestuur. En omdat het College van GS niet in staat is geweest om met een Collegestandpunt te komen, met een Collegevoorstel, wil ik zo meteen ieder lid van het College van GS vragen om hier antwoord te geven: als dit amendement wordt aangenomen, gaat u 100% meewerken aan de uitvoering daarvan? Dan hebben we dat zwart-op-wit. Dan hebben we dat vastgelegd en dan is het voor ons duidelijk.

De voorzitter: Daar kan ik gelijk op reageren mijnheer Heldens. Dat sta ik niet toe. Collegiaal bestuur betekent dat als wij als één mond spreken namens het College, En de heer Satijn zal antwoord geven namens het College.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, volgens mij mogen wij ieder individueel Collegelid, omdat een portefeuillevereiding slechts een onderlinge afspraak is volgens de Provinciewet, ter verantwoording roepen in onze vergadering hier vandaag. En als u dat niet toestaat, zou ik even willen schorsen om te kijken of dit inderdaad zo is.

De voorzitter: Ik sta dat inderdaad niet toe want diezelfde wet bepaalt dat ik ook moet waken voor de eenheid van Collegebesluiten. Wij spreken met één mond en u kunt het College niet dwingen individuele zaken hier wel of niet aan de orde te stellen. Dat betekent dat het College zelf bepaalt wie de beantwoording doet namens het voltallige unanieme College. Daar blijft het bij en dat verander ik ook niet.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, dan sluit ik af met de woorden dat ik het een bijzonder zwakke vertoning vind van GS die zich hier heeft voltrokken met dit Statenvoorstel en dat wij dit, net als dit amendement, repareren.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja, ik moet dan toch even een kleine opmerking maken. Ik vind het niet helemaal netjes hoe dit gaat. Mijnheer Heldens heeft ook mijn vraag kunnen horen aan het College. Het College heeft geantwoord, met weliswaar een zeer kort antwoord, met ja. Maar wij weten dat we die zorg aan de voorkant hadden. Daar hebben we het allemaal uitgebreid over gehad. Die vraag is gesteld en dan moet u nu nog een keer het punt maken, terwijl we aan de voorkant ook hebben afgesproken, via de voorzitter in het Presidium, dat de heer Satijn hier zal antwoorden namens het College. U weet vanuit de Provinciewet, u weet dondersgoed hoe het hier allemaal werkt. Dus om dit punt dan nog een keer te maken en dan zo af te sluiten, zou ik jammer vinden. Pak de zege dat u een heel mooi amendement heeft gehad dat wij allemaal ondersteund hebben en ga nu op een positieve manier op pad. Dit doet daar een klein beetje afbreuk aan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Heldens wil er nog op reageren.

De heer Heldens (VVD): Ja, ik wil nog heel even kort reageren. Ja voorzitter, ik had graag gehoord van iedere Gedeputeerde van: ja, als u dat zegt, dan gaan wij dat doen. Want ik heb op dit moment eigenlijk van het voltallige College nog steeds geen enkele kleur bekend zien worden. Dat had ik fijn gevonden maar de voorzitter staat het niet toe, dus wij leggen ons daarbij neer en we gaan het amendement zo in stemming brengen.

De voorzitter: Tot en met nu spreekt het College met één mond en de woorden van Gedeputeerde Satijn zijn uitgesproken namens het voltallige College en niet anders. Dus u kunt het ook zo vertalen. Dank u wel.

De heer Heldens (VVD): Laat ik dan gezegd hebben dat dit de laatste keer is wat ons betreft dat we op zo'n manier met een voorstel naar de Staten gaan komen zonder advies van het College, want ik vind het onwerkbaar.

De voorzitter: Het is sowieso nooit verkeerd om te leren van ervaringen, maar dit is in ieder geval wat uw Staten zelf destijds heeft afgesproken. Dat geef ik er nog even aan toe. En leren, dat is altijd goed. De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja voorzitter, ik wil de heer Heldens vragen waarom hij daar zo op gefixeerd is, want het zijn nogal wat woorden die hij daaraan wijdt. En ik zou willen vragen welke aanwijzingen hij daarvoor heeft dat het College niet met één mond zou hebben gesproken. Ik denk, als dat zo is, dat hij ze dan hier op tafel legt, want dit soort loze beschuldigingen hier de zaal in gooien lijkt me niet verstandig.

De voorzitter: Ik denk overigens dat het dit debat geen goed doet als we het op deze manier gaan afsluiten. Een terechte vraag mag gesteld worden. De heer Heldens heeft een vraag aan het College gesteld. Ik heb daar antwoord op gegeven dat het College te allen tijde met één mond spreekt, en daar heeft de heer Heldens zich bij neergelegd. Of hij er blij mee is, dat is vers twee. Dus ik denk niet dat het verstandig is om hier een uitvoerige discussie over te gaan voeren. Mevrouw Palmen, ik neem aan dat u een andere vraag heeft?

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Ja zeker, maar heb ik nog een interruptie eigenlijk?

De voorzitter: Ik sta hem in ieder geval toe.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Hartstikke mooi. Dank u wel. Ja, ik hoor mijnheer Heldens zeggen van: we hebben nu dat soort van uitstel, of in ieder geval de tijd tot het einde van het jaar, en als het dan allemaal niet gelukt is, dan gaan we nog een keer kijken want wij willen problemen oplossen. Mijn vraag aan mijnheer Heldens is: komt er ook een moment waarop u durft te zeggen van nu is het goed geweest en we doen het gewoon niet meer en we stoppen ermee of blijft u continu maar zoeken naar argumenten omdat u heel graag wil dat dat vliegveld openblijft? En als u dat punt wel ergens bereikt, waar ligt dat punt dan?

De voorzitter: Mijnheer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Voorzitter, dat punt ligt er op het moment dat wij zeggen: dit is een waardeloze businesscase en hier gaan wij niet mee akkoord.

De voorzitter: Dank u wel. Dank u wel mijnheer Heldens voor uw bijdrage. Dan geef ik nu het woord aan de heer Franssen namens de fractie van LOKAAL-LIMBURG.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Ja, dank u wel voorzitter. Nou LOKAAL-LIMBURG zit positief in dit debat voorzitter. En we hopen ook dat de positiviteit in deze zaal en op de publieke tribune blijft. Dan even inhoudelijk voorzitter. Als we het amendement van de heer Heldens inhoudelijk bekijken, wat wij ondersteunen, dan hebben we van het College gehoord dat het uitvoerbaar is. Dat is wel voor ons ook een belangrijke eis dat het uitvoerbaar is. Maar ook een aantal zaken waar onze partij als LOKAAL-LIMBURG voor staat, zien wij terug in dit amendement. Dat je alles eventueel niet kunt krijgen, dat wisten we, maar de meeste zaken hebben we in het amendement, namens onze partij en in overleg, ook kunnen verwezenlijken. Dat vinden wij belangrijk voorzitter. En als ik daar een paar punten nog uit mag benoemen. Wij vonden de openingstijden van 07:00 tot 23:00 uur belangrijk voor de omgeving, voor de mens achter dit vliegveld. Een

kleinschalig vliegveld maar ook de bezorgdheid bij de werknemers en de bedrijven. Dat vonden we ook belangrijk voorzitter. En sowieso, natuurlijk hebben we ook met veel mensen gesproken, en ook hun bezorgdheid horen uitspreken over het spektakel, als ik het zo mag noemen, wat zij ervaren als een vliegtuig landt of opstijgt. En dat hebben we in onze optiek ook in dit voorstel met dit amendement. Er is ruimte voor dat het minder wordt, dat de overlast afneemt. Dat vinden we belangrijk voorzitter. Dat we toch proberen het zo goed mogelijk natuurlijk en alle belangen wegende ... Dat we daar rekening mee houden. Dus, per saldo, wij geloven in kansen voorzitter, kansen voor de Limburger, voor de Limburgse economie, maar in de breedste zin van het woord. Daar wil ik bij afsluiten. En als laatste wil ik dan nog, ja toch zeer zeker die oproep doen aan het College, waar wij alle vertrouwen in hebben. Op een positieve manier, ga aan het werk. En als u zegt dat het amendement uitvoerbaar is, we vertrouwen erop, en hopen dat u in december met iets heel positiefs terugkomt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Franssen. Dan geef ik nu het woord aan de heer Thewissen namens SVL.

De heer Thewissen (SVL): Dank u wel voorzitter. Nou, we hebben geen behoefte om het zevende mannetje uit India te worden, dus we gaan niet alle stokpaardjes opnieuw berijden. We houden het kort. Wij zijn blij dat het College aangeeft dat het ook door ons ingediende amendement 145 uitvoerbaar is. Daar zijn we heel blij mee. Wij vertrouwen er dan ook op dat het College als een eenheid dat democratisch genomen besluit, waar we over gaan stemmen, uitvoert, en dus met een uitstekende businesscase komt. In die zin zou motie 2851 overbodig zijn. Echter, het is een terechte motie in de zin van als je vraagt: wat als het niet gebeurt? Dus wij zullen daar ook voorstemmen met de intentie als extra aansporing naar het College. Daarbij wil ik wel opgemerkt hebben dat we liever gezien hadden dat MAA niet opnieuw in stemming gebracht zou moeten worden. Maar als het College hier heeft aangegeven: het amendement is uitvoerbaar en er komt een waardeloze businesscase, zouden wij liever gezien hebben dat het vertrouwen in het College opnieuw aan de orde komt. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Thewissen. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Jenneskens namens de fractie van D66.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, mijn aanstaande echtgenoot, en dat wil ik voor de notulen toch even gezegd hebben, die heet Giel, niet collega Van Bijnen, zei bij het zien van ons debat via de livestream: wat ik nou zo jammer vind aan de politiek bij jullie Marlou, is dat soms niemand elkaars vragen echt beantwoordt. Je kunt gewoon zeggen wat je wil zonder gevolgen en dan is het goed. Dat is waarom ik vandaag onze collega's zo kritisch bevraagd heb, omdat het juist bij dit soort grote besluiten hoort dat we rekenschap afleggen. Want het is nogal een besluit, nogal een financiële consequentie en nogal een verantwoordelijkheid die de mede-indieners van het amendement van de heer Heldens hier vandaag meemaken. Voorzitter, D66 is voor sluiting. We hebben er al een heleboel over gezegd. We hebben naar aanleiding van de eerste termijn nog wel een aantal vragen aan het College die onbeantwoord zijn gebleven. De eerste is: in alle scherpste, wat is nu die meest actuele verwachte waarde van het project baanrenovatie op dit moment? Klopt het dat we daar inmiddels meer geld aan kwijt zijn dan waar rekening mee is gehouden? Wat is dan de meest actuele raming? Daar willen we graag een reactie op van het College. Dan voorzitter, ik hoorde net collega Thewissen van SVL al bijna een soort motie van wantrouwen aankondigen op het moment dat u niet voldoet aan amendement 145. Ik vind uw appreciatie van amendement 145 veel te vaag. U zegt met tegenzin dat hij uitvoerbaar is, maar dat succes niet verzekerd is. Is hij dan uitvoerbaar en welk succes is dan verzekerd en welk niet? Is de omgevingsbewuste samenwerkingspartner uitvoerbaar? Is het Omgevingsfonds met publiek-private financiering en een bijdrage van de Rijksoverheid uitvoerbaar? Is het uitvoerbaar dat de Provincie niet meer de enige aandeelhouder van MAA BV is, of van alle punten in het dictum is het succes niet verzekerd? Voorzitter, ik vraag expliciet een reactie op de uitvoerbaarheid van ieder punt van het dictum van het amendement van de heer Heldens vanuit de zijde van het College dat vanzelfsprekend met één mond spreekt. Want, collega's, als al die successen niet verzekerd zijn, dan stemt

u vandaag voor ongebreidelde groei en economie boven welvaart, het sluiten van één businesscase boven de last van omwonenden. Dan tot slot voorzitter, waar wij het wel over eens zijn, volgens mij allemaal, al deze Statenleden, is dat er nog veel onduidelijk is. En ik roep u daarom echt vanuit de grond van mijn hart op: wees ook juist bij dit besluit consequent. Neem uzelf en dit parlement serieus. Volg onze eigen regels. Steun het amendement 140 en stort ons asjeblijft niet in de volgende Buitenring of Maaslijn. Daarom heb ik motie 2852 aangepast, omdat ik collega Heldens ken als een buitengewoon consequent man met een voorliefde voor de Provinciewet en regels. Daarom heb ik het dictum aangepast. De tweede bullet dictum wordt: Provinciale Staten, al dan niet vertrouwelijk, in het vroegst mogelijke stadium op de hoogte te stellen van meerkosten, ook al is dit binnen een bandbreedte. Want, collega, dat is precies zoals de heer Heldens zelf in motie 2477 de risico's rondom de Maaslijn wilde zien. Dat zou ik ook graag willen bij dit besluit. En ik hoop dat de heer Ijpelaar, Claassen van de PVV, LOKAAL-LIMBURG, de heer Reuser was er toen nog vanuit FVD, allemaal mede-indieners van die motie toen, ook hier consequent in willen zijn. Voorzitter, D66 is teleurgesteld in het besluit dat vandaag is genomen. Voor ons wegen andere waarden zwaarder en telt de toekomst meer, maar ook dat is democratie. Ik dank iedereen die met ons dit proces doorlopen heeft, in het bijzonder de ambtelijke organisatie. En ik wens het College ontzettend veel succes met het vinden van de sluitende businesscase en mijn collega's, op het moment dat dat niet zo is, ook met hun antwoord, want reken er maar op dat we u dan kritisch zullen bevragen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, dank allereerst aan mevrouw Jenneskens voor het gebruiken van inderdaad mijn tekst van de eerste motie die ik hier heb ingediend, die toen unaniem is aangenomen. Beter goed gejat dan slecht verzonnen zal ik maar zeggen. Dus met dat deel kan ik leven. Deel drie van de motie, want ik heb hem nog niet uitgedeeld gekregen, blijft die in stand?

De voorzitter: Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Zoals die er nu uit ziet wel. Als de heer Heldens daar een perfecte suggestie voor heeft, dan ben ik erg benieuwd.

De voorzitter: Ga uw gang.

De heer Heldens (VVD): Voorzitter, met uw toestemming. Puntje 3 uit het dictum: indien op het moment van overgaan tot gunning het vandaag besloten krediet ontoereikend is of lijkt te worden om welke reden dan ook conform clausule 6 van de aanbestedingsregels Provincie Limburg, de waarde van een opdracht, de aanbesteding te pauzeren en/of af te breken, en hiervoor een voorstel ter besluitvorming voor te leggen aan PS. Daar zou ik wel even een appreciatie op willen van het College. Of dat verantwoord is en of dat dat zou kunnen betekenen dat als iets overschreden wordt, dat de luchthaven daardoor zolang dichtblijft dat wij daar ernstige financiële schade van ondervinden? Als dat een gevolg zou kunnen zijn, steunen we hem niet. Als dat geen gevolg kan zijn, dan overweeg ik zeker om hem te steunen. En als hij eruit kan, dan wordt het een stuk gemakkelijker.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, daar wil ik heel even kort op reageren. Waar het om gaat is dat er onzekerheden zijn. En de heer Heldens heeft net aangegeven dat hij de motie van Forum voor Democratie, die eigenlijk zegt op het moment dat niet voldaan wordt aan de businesscase, komt er een besluit tot sluiting hierheen, wel steunt. Wat het doel van deze motie, en ook de geest ervan is, is dat op het moment dat duidelijk wordt dat het krediet overschreden wordt en we overzien dat het gigantisch uit de klauwen gaat lopen, dat dat het moment is om een aanbesteding kort te pauzeren. Anders geef je het geld wel uit, gooi je er extra geld bij en ga je dan een besluit nemen over sluiting. Dat noemen wij weggegooid geld.

De voorzitter: De heer Heldens tot slot.

De heer Heldens (VVD): Ja voorzitter, ik denk dat we elkaar wel begrijpen, maar ik zou graag een ambtelijk advies of een advies via het College willen. Wat betekent het nu als we, stel € 500.000, over het krediet heengaan? Lopen we daarmee het risico dat we daarmee € 10.000.000 bedrijfsschade voor de luchthaven oplopen? Daar ben ik even bang voor, voor dat scenario, dat we dat veel te hard vastleggen in deze motie. Maar misschien dat die zorg met een bestuurlijke reactie weggenomen kan worden en dat wij deze motie kunnen steunen. Want u weet: ik kan dit soort moties over het algemeen wel waarderen.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Jenneskens (D66): Blijkt u toch nog een consequent man. Ik zou dan in aanvulling op de heer Heldens wel even vragen wat de consequenties zijn van motie ..., volgens mij is dat 2851, waarin we op het moment dat de businesscase er niet is, en we hebben aanbesteed of wat dan ook, de aanbesteding door laten lopen en uiteindelijk misschien toch overgaan tot sluiting? Dus ik zou dan ook daar graag een reactie van het College op willen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we over naar de heer Driessen namens Forum voor Democratie.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Voorzitter, horende de beraadslaging van de tweede termijn, lijkt het wel of ik ben beland in een nabeschouwing van een slechte voetbalwedstrijd en een nog slechtere nabeschouwing. Terwijl GS bezig was verstoppertje te spelen, was PS bezig haar werk te doen, namelijk dit voorstel veranderen en behandelrijp maken. Dat is niet zoals het hoort te zijn. Dat getuige het ordevoorstel van vanochtend om te besluiten of dit voorstel wel behandelrijp is en de amendementenregen die we tijdens dit debat ook weer zien. Bij de poging om een amendement in te dienen, komt echter de aap uit de mouw. Als GS fantaseert over een zonneakker, is dit geen probleem, zoals benoemd in dit stuk. Echter, als een partij vraagt om een serieuze alternatieve invulling, sterker nog, alleen het uitzoeken van die alternatieve invulling, is dit plots niet de bevoegdheid van de Provincie. Zulke inconsistentie kan slechts duiden op twee mogelijke zaken: enerzijds enorme, diepgewortelde incompetentie of anderzijds een doorschemerende mening omtrent het vliegveld. In dat kartelspel heeft Forum absoluut geen trek. Niet alleen wij hebben daar geen trek in, maar ik kan me zo voorstellen dat het zeer doet bij die gevulde tribunes die vrezen voor hun baan vandaag en ook zeer bij die mensen die op de tribunes zitten en beneden in de zaal, wiens woongenot bedorven wordt, vandaag, en die willen dat dat opgelost wordt. En voorzitter, Forum maakt een keuze, ja, en legt dat vervolgens uit. Dat is niet leuk, want die mensen willen graag hun mening horen of hun standpunt vervuld hebben. Wij hebben dan ook maar één vraag aan de Gedeputeerde: geef uw mening over dit vliegveld, want het druipt inmiddels van uw kromme logica af. Dat verdient dat recordaantal bezoekers en kijkers ongeacht hun standpunt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik nu het woord aan de heer Van Bijnen namens de fractie van de PVV.

De heer Van Bijnen (PVV): Ja voorzitter, dank u wel. Allereerst om even terug te komen inderdaad op het amendement 145. Er ontstaat wat discussie over. En inderdaad, wij hebben in ieder geval wel vertrouwen in dit amendement, maar er zitten natuurlijk nog een aantal externe factoren in die niet geheel natuurlijk voor het College zijn. Dat is natuurlijk het vinden van die exploitant, die samenwerkingspartner. Maar goed, voor nu hebben wij zoiets: het amendement ligt er. Er ligt ook een motie van Forum over duidelijkheid in plaats van doormodderen, de clausule eigenlijk van: ja lukt het dan niet, komt er geen fatsoenlijke businesscase, wat dan? We vinden het wel een faire motie, maar het dictum gaat erg ver. Want eigenlijk wat we dan zeggen: het amendement wordt niet behaald en dan zeggen we per direct om de sluiting van MAA of in stemming te brengen. Terwijl ik dan ook denk aan de ene kant van: moeten we dan richting het College kijken of de externe factoren? Waarom is dit niet gelukt? Is er nog een oplossing? Ligt misschien de termijn

wel te strak? Is er binnen een aantal maanden na 31 december dan wel een sluitende businesscase? Hoe zit het met de financiële middelen om dan te gaan kijken wat er nog aan te doen is? Dus wij zullen de motie, in ieder geval 2851, daarom niet steunen. We vinden hem wel sympathiek, maar we zullen eerder dan een debat ..., want die business case wordt gepresenteerd hier, mocht dan blijken dat er geen deugdelijke businesscase ligt, dat in feite of de externe factoren of het College heeft gefaald, dan zullen we dan zien wat de consequentie kan zijn en dan zal het College dan merken wat de consequenties op dat moment zijn. En dat gaan we niet nu op dit moment vandaag vastleggen, terwijl we nu eindelijk duidelijkheid willen geven aan de mensen. Of je nu voor- of tegenstander bent, we nemen vandaag een besluit over open of dicht en de verdere uitwerking komt dan nog. Dan motie 2854. Ik ga ze niet allemaal opnoemen hoor voorzitter, dat is een afspraak in het Presidium natuurlijk. Maar motie 2854: Provincie Limburg mag nooit meer exploitant van MAA worden. In feite komt dat al terug in het amendement, is eerder ook geroepen. Het is toen al niet gelukt en heeft gefaald, maar we zullen die niet steunen. Dan de motie Minder Hinder natuurlijk, 2846. Nou daar krijgen we problemen van. Die moeten we ook maar niet doen. Die steunen we ook niet. Dan tot slot het woord nog richting het College, want het amendement geeft aan het is uitvoerbaar. Zet u ervoor in om het uitvoerbaar te maken. Maak er wat moois van en stel ons hier allemaal niet teleur, ondanks dat er een hoop mensen nu al denken dat we gaan falen. Dus heel veel succes. En dan het laatste slotwoord wil ik richten aan alle mensen, of u nu voor- of tegenstander bent, maar vooral richting de voorstanders, want dat zijn wij, die nu kijken, ook u. Straks komt er een businesscase. De luchthaven gaat groeien. Maak er wat moois van. Ook de mensen die zitten te kijken bij de brandweer nu op Maastricht Aachen Airport: heel veel succes.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Van Bijnen. Geef ik tot slot het woord aan mevrouw Fischer namens de fractie van 50PLUS.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Ik blijf zitten voorzitter. Ik heb heel veel gehoord vandaag. De mensen op de tribune hebben heel veel gehoord vandaag. Maar die mensen op de tribune, die vroegen eigenlijk voor een uitspraak: willen wij open of willen wij dicht? Krijgen wij eindelijk te horen of wij voor een nieuwe baan moeten gaan of kunnen blijven werken en of we moeten verhuizen? Ik had de hoop dat dat ergens op de een of andere manier toch positief uit zou kunnen lopen, maar ik kan eigenlijk niet leven met geld uitgeven voordat je een businesscase hebt waar je dat eigenlijk mee kunt vullen, zal ik maar zeggen. Waar we wel voor zouden zijn was voor reserveren, maar om vooruitlopend daarop nu de nodige middelen te geven, dat is ons een brug te ver. Eigenlijk wil ik het hierbij houden. Er is zoveel over gepraat. Geef de mensen die daar zitten op de tribune, en daarbuiten, zekerheid. Beter zekerheid met pijn dan die vreselijke onzekerheid die nog in ieder geval tot december een half jaar moet gaan duren. En zelfs dan is nog niet zeker of het een zekerheid wordt. Tot zover voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Fischer. Voordat we naar de tweede termijn van de zijde van het College gaan, heeft het College verzocht om een schorsing zodat we ook goed een beantwoording in tweede termijn kunnen voorbereiden. De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ik was toch nog heel benieuwd wat mevrouw Fischer nu ging doen, want dat heb ik niet helemaal begrepen, maar dat kan aan mij liggen? Of u nu voor sluiting of voor openhouden gaat stemmen en of u met het amendement meegaat? Want u zei van onzekerheid en wachten tot december, maar nu met het amendement meegaan is denk ik de zekerheid voor het openhouden in ieder geval. En de uitwerking, die komt in december zoals in het amendement staat. Dus mijn vraag, of onze vraag nog is van: wat u gaat stemmen?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Fischer

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Wat ik ga stemmen, dat zult u straks zien mijnheer. Kop op het bordje. Maar wat ik ermee bedoel, is dat ik graag wil hebben dat de mensen nu klip-en-klaar weten: nu zijn de voorwaarden zo. Dit staat op papier. Dit is de situatie en met deze situatie gaan we het doen. Of, zoals wij

graag die landingsbaan willen hebben 2.500 meter. Voor ons is het duidelijk: als dat er niet komt, is dat voor ons heel essentieel. Dus dat wil zeggen dat wij dan tegen het vliegveld zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan schors ik nu de vergadering, ik kijk nu even, een half uurtje. Ja, u wilt ook goede antwoorden hebben. We gaan verder om 17:55 uur.

[SCHORSING]

De voorzitter: Ik heropen de vergadering. Aan de orde is de tweede termijn van de zijde van Gedeputeerde Staten. En zodra aanwezig ... Ja, hij is inmiddels aanwezig. Dan geef ik het woord aan de Gedeputeerde. Gaat uw gang.

Gedeputeerde Satijn: Voorzitter, dank. Dank ook voor het geduld van uw Staten ons even een korte schorsing toe te staan. De klok loopt, elf minuten. Dank nogmaals aan uw Staten voor ook aan de ene kant de toegezegde steun aan het College in de tweede termijn, met een opdracht die nu nog boven de markt hangt maar waar u straks over gaat stemmen. Ik heb ook goed gehoord wat er gewisseld is in uw Staten. Ik heb in ieder geval in de tweede termijn van mevrouw Berghorst een verzoek gekregen om een toezegging te doen op **het leveren van een addendum, met een overzicht van investeringen en de stand van zaken tot dat moment, ook geïndexeerd**. Ik kijk even naar mevrouw Berghorst of dat klopt. **Dat zeg ik toe**, voorzitter – voor de notulen. En voor de zekerheid ga ik dat lijstje van tevoren, met uw permissie voorzitter, ook even sonderen met mevrouw Berghorst, om zeker te zijn dat ik aan haar verwachtingen voldoe, en dat zeg ik namens een hele grote vriend van mij. Mevrouw Jenneskens van D66 had een aantal vragen nog, rondom de verwachte raming van het project baanrenovatie. In mijn beeld hadden we daar in de eerste termijn wel over gewisseld, maar ik wil daar in ieder geval nog wel even wat zaken op toelichten. U vroeg ook: wat is de stand van zaken? We hebben in die zin alleen de voorbereidingskosten op dit moment in de aanbesteding gemaakt. Dat zit zo rond de € 1,8 miljoen. En voor het overige is nu nog alles binnen de ramingen zoals dat in het Statenvoorstel staat. Maar het moge duidelijk zijn dat alles wat er gebeurt in de wereld wel zijn effecten heeft en we zullen nader gaan bezien hoe dat resulteert in de nabije toekomst, daar waar het gaat over de totale kosten.

De voorzitter: De heer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Dank u wel, voorzitter. Uw antwoord was zonet heel duidelijk. Maar neemt u straks ook een clause op dat u de definitieve aanbesteding pas 1-1-2023 ... Wilt u zo'n clause opnemen? Kunt u daar een toezegging over doen?

De voorzitter: Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, dat is enorm lastig want die aanbestedingsprocedure loopt nu. Als u vandaag een besluit neemt – een mogelijk besluit nogmaals, wat boven de markt hangt – dan zal die gunning op niet al te lange termijn gaan plaatsvinden. Oponthoud daarin zal leiden tot complicaties.

De voorzitter: De heer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Oké, u zegt: de gunning. Kunt u dan mij in het kort uw tijdsplanning daarin weergeven?

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, volgens mij staat die in het Statenvoorstel, ik moet het even uit mijn hoofd dan doen, dat als u vandaag een besluit neemt medio juni dan alles definitief is, waarbij de uitvraag

dus ook in de markt ligt. En in augustus wordt dan uiteindelijk een definitief besluit genomen op de gunning. Doe ik het uit mijn hoofd.

De voorzitter: De heer Franssen nog, de laatste keer.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Dat was mij bekend. Maar het punt is: wanneer beginnen de werkzaamheden? En als de werkzaamheden, zoals ik de tijdlijn heb bekeken, dat er de mogelijkheid is om dan in het formele contract die passage op te nemen kan er nooit discussie meer bestaan over het feit dat een aannemer eventueel ... – stel er vindt een andere discussie plaats hier in december – dat een aannemer op een gegeven moment met een schadeclaim zou komen. Dat is eigenlijk de insteek van hetgeen ik hier eigenlijk probeer toegevoegd te krijgen aan eventueel het concept of het contract of hoe we het willen benoemen, wat betreft de aanbesteding.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, ik corrigeer mezelf gelijk even want ik krijg door dat de definitieve gunning op 8 september zal plaatsvinden en de werkzaamheden in mei volgend jaar aanvangen. Maar natuurlijk, als die gunning plaatsvindt op 8 september, dan gaat de geselecteerde partij die die aanbesteding gaat uitvoeren natuurlijk wel zijn voorbereiding starten, zijn materialen inkopen en de hele zaak voorbereiden. Dus u kunt zich voorstellen dat hoe later in het proces om welke reden dan ook een verzoek zou komen om die aanbesteding te pauzeren of zelfs helemaal te stoppen, ja dan zal dat bedrag wat de aannemer in rekening zal brengen nog een stuk groter zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Caldenberg nog.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja voorzitter, ik wil de heer Franssen een beetje helpen, denk ik. Want er komt toch nog een Nota van Inlichtingen die naar de inschrijvende partijen gaat. Toch?

De voorzitter: Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): In die Nota van Inlichtingen kan het College toch opnemen wat de heer Franssen vraagt? Namelijk in december, dan komen we nog een keer definitief terug met de businesscase. 'En in principe vergoeden we u de kosten die u tot dan toe gemaakt heeft.' En daarna, afhankelijk van het besluit wat we dan nemen, gaat die verder. Maar anders zitten we aan het hele bedrag vast en anders alleen aan de gemaakte kosten tot en met dan.

De voorzitter: Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: De heer Van Caldenberg is de heer Franssen inderdaad behulpzaam: dat kan ook. Alleen, het beeld dat ik probeer te schetsen, door het te hebben over het totale bedrag betekent dat niet dat het per definitie dan over een klein bedrag zal gaan. Dus uw aanneme is juist, alleen ik geef wel heel duidelijk het beeld dat dat toch een behoorlijk deel al van het voorgestelde bedrag zal zijn.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Nee dat klopt, en dat zal nog steeds een behoorlijk deel zijn. Ik bedoel, dat is inherent aan het amendement Heldens dat hier vandaag op tafel ligt. Zo ver is het ook. Maar als de heer

Heldens tot het oordeel komt dat het echt heel slecht is wat we dan krijgen, ja dan zijn we in ieder geval niet nog meer geld kwijt, ook al is het al veel.

De voorzitter: Dank u wel. De Gedeputeerde, aan u het woord.

Gedeputeerde Satijn: Ja. Nee, maar u heeft gelijk en uw observatie is correct. Dus stel dat er eind dit jaar naar aanleiding van bijvoorbeeld de beoordeling van uw Staten op datgene wat gevraagd wordt in het amendement dat nog in stemming moet komen – even ervan uitgaand dat dat gebeurt – en u stopt dan de aanbesteding omdat dat op dat moment voor u het beste besluit is, ja dan kan dat. Maar ik geef wel heel duidelijk de waarschuwing erbij: dat zal een aanzienlijk deel van de kosten zijn. Maar het kan. **Dus het kan ook worden opgenomen in de Nota van Inlichtingen.** Als dat het verzoek is van de Staten, dan nemen we dat mee.

De voorzitter: De heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Het is in ieder geval mijn verzoek. Wilt u dat toezeggen?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, ik vind dat ... Ik kan een toezegging doen om een hele baanrenovatie te stoppen. Ik denk dat dat feitelijk een besluit is dat door uw Staten genomen moet worden, maar ik heb goed gehoord wat de heer Van Caldenberg gezegd heeft. **Ik zeg het toe,** voorzitter. Ik zeg het toe. Laten we het zo doen. Ja.

De voorzitter: Dank u. Gaat u verder met de beantwoording.

Gedeputeerde Satijn: Ja. Dan kom ik bij de gewijzigde amendementen. Ik blijf bij mijnheer Van Caldenberg. Die had een gewijzigd amendement 144 ingediend, dat geven wij oordeel Staten. Dan heeft mevrouw Jenneskens gevraagd om amendement 145 per punt te appreciëren. Als we kijken naar het amendement 145, ingediend door VVD cum suis. Onder 3 worden dus een aantal zaken verzocht uit te werken in de businesscase en aan uw Staten voor te leggen. Ik ga er even punt voor punt dan ook met u doorheen. Onder A wordt gevraagd een overeenkomst met een omgevingsbewuste samenwerkingspartner. Dat kan. Hiervoor worden minimaal wat ons betreft de gesprekken met de Schiphol Group gecontinueerd. Dan zijn we natuurlijk wel afhankelijk van de wil en de overtuiging van de Schiphol Group daarin. B, een beschrijving van de inzet op de verduurzaming van zowel het vliegverkeer als alle grondgebonden activiteiten op het luchthaventerrein zelf alsook op de Maintenance Boulevard. Ook dit kan. En de kosten die daarbij horen zullen ook in de businesscase worden meegenomen. Ook hier zijn we natuurlijk wel weer afhankelijk. Onder C, een royaal Omgevingsfonds dat met publiek en privaat geld gevuld wordt. Proportionele bijdragen van de Provincie Limburg, Rijksoverheid, omliggende gemeenten en het bedrijfsleven zijn hierbij de inzet. Waarbij de Provincie Limburg minimaal € 8,75 miljoen bijdraagt. Dat is reeds onderdeel van de scenario's 1, 2 en 3, zoals u weet. En in de businesscase zullen we dit dan ook zo meenemen. En onder D, een visie op de vastgoedontwikkeling op en rondom de luchthaven en het effect daarvan op de exploitatie. Nou ja, de kansen en de mogelijkheden omtrent die grond- en vastgoedontwikkeling zullen we opstellen. En dit is op basis van een businesscase van de luchthaven. Onder E, een plan voor het uitfasen van de meest vervuilende en geluidproducerende toestellen, waarbij de bedrijven en inwoners uit de omgeving die de meest ernstige hinder ondervinden de kans krijgen om inspraak te hebben. We zullen MAA, samen met de onderhandelingspartners voor die samenwerking waar we eerder aan refereerden, vragen hier een plan voor op te stellen. En daar waar nodig ook extern advies op in te laten winnen. En die uitkomsten zullen dan ook uitgangspunt zijn voor de businesscase. Mag ik verdergaan met het hele rijtje afwerken voorzitter, of ...

De voorzitter: Even het rijtje afmaken. Dan geef ik daarna het woord aan mevrouw Jenneskens.

Gedeputeerde Satijn: Oké. Dan F, een in aantallen onderbouwd en gevalideerd plan op basis van de nationaal vereiste modellen om het aantal ernstig gehinderden in fases te verlagen conform de denklijn, et cetera. De businesscase zal hierop gestoeld moeten worden, wat ons betreft. En de aantallen zijn dan ook het uitgangspunt. Onder G, een governancestructuur met een duidelijke roldefinitie, waarbij het uitgangspunt is dat de Provincie Limburg niet meer de enige aandeelhouder in de MAA BV is. Dat voorstel zal tot verbetering van de governancestructuur worden opgesteld en dat kan dan ook worden voorgelegd. De laatste, onder H, een investeringsplan tot 2035, met daarbij ook de begrote bijdragen die van de Provincie Limburg verwacht worden, inclusief dekkingsvoorstel van het investeringsplan en de financieringsbehoeften, waaronder de lening van de baanrenovatie. En dat zal vertaald worden van een eventueel tekort van de businesscase naar een dekkings- en financieringsvoorstel. Dat zullen we dan ook voorleggen. En onder 4, het huidige Groot Project MAA om te zetten naar de 'Transitie MAA': ja, dat kan worden overgenomen. Tot zo ver in ieder geval de appreciatie per punt op amendement 145.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, ik had twee vragen. Bij C staat: De bijdragen van de Rijksoverheid. Ik hoor de Gedeputeerde zeggen: dat kan, dat is uitvoerbaar. De Gedeputeerde verwacht dus dat de Rijksoverheid een royale bijdrage gaat doen aan dat Omgevingsfonds?

De voorzitter: Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, hier wordt een samenstelling voorgesteld van een aantal partijen. En als dit het verzoek is gaan we natuurlijk met al die partijen het gesprek aan. En wat ons betreft is dit minimaal de inzet, om met elkaar het gesprek aan te gaan om tot dit soort van arrangement te komen. Daarin kan ik hier niet keihard toezeggen dat dat zoveel is van de Rijksoverheid überhaupt en van de omliggende gemeenten. Dit is volgens mij een arrangement dat wordt voorgesteld om te gaan onderzoeken, en ook verder samen te stellen. Dat is zoals ik het hier lees.

De voorzitter: Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Ja, dan had ik nog de vraag: bij G staat: 'Het uitgangspunt is dat de Provincie Limburg niet meer de enige aandeelhouder van de MAA BV is.' Ook daarvan zegt de Gedeputeerde: dat kan. Hoe realistisch is dat? Want ik hoor eigenlijk de Gedeputeerde telkens zeggen: het kan. Of in ieder geval de processtap zetten in hoe je ertoe zult komen. Maar hoe uitvoerbaar is het? Kijk, dat u die stap kunt zetten en die gesprekken kunt aangaan, daar heb ik echt alle vertrouwen in. Maar hoe realistisch is dan dat u het wat hier gevraagd wordt realiseert?

De voorzitter: De Gedeputeerde

Gedeputeerde Satijn: Ook hier zie ik, er wordt duidelijk gevraagd: ga het gesprek aan met partijen en kom met een plan dat in ieder geval voldoet hieraan. Nogmaals, ook ben je weer afhankelijk natuurlijk van je gesprekspartners. Ik kan niet toezeggen dat de Schiphol Group hier 100% in stapt of 70% in stapt. Dus het is zeker een uitvoeringsopdracht die we hebben gekregen, maar of die voor 100% gehaald zal worden dat kan ik niet voorzien. En dat zou ik ook hier niet durven uitspreken, al is het maar vanwege de onderhandelingspositie die we hier met elkaar aan het creëren zijn.

De voorzitter: Tot slot, mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Dus als ik het goed samenvat dan ziet u eigenlijk dit amendement als een soort oproep en niet als een opdracht?

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Een leuke politieke vraag, want dan zou het een motie moeten zijn in plaats van een amendement. Nee, een amendement is een opdracht. Alleen, ik heb ook de indieners horen zeggen: luister, dit is de opmaat om te komen tot een businesscase. College, ga uw best doen. En dat zullen we ook doen en daar gaan we ons ook voor inzetten, als het wordt aangenomen, uiteraard.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u verder met de beantwoording.

Gedeputeerde Satijn: Ja, voorzitter. Het gewijzigd amendement 146 willen wij appreciëren met oordeel Staten. De gewijzigde motie 2852 geven wij ook oordeel Staten. En dat was de vraag van de heer Heldens, van: hoe verhoudt zich dat tot bestaand beleid? Bestaand beleid zegt in ieder geval niet dat we op de kortst mogelijke termijn naar de Staten terugkomen, maar in dit geval met deze grote opdracht die we krijgen zijn we bereid dat wel te doen. Dus in die zin vinden we dat we dat oordeel Staten kunnen geven. En als appreciatie 2853, motie van GroenLinks, ook oordeel Staten. Motie 2856 van GroenLinks ook oordeel Staten. En dan heb ik nog motie 2847, maar ik wacht heel even met mijn appreciatie.

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Ja dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik had gevraagd naar een iets nadere duiding van de motie Jenneskens over het monitoren. Ik ben het nummer even kwijt. 2852. Punt 3 uit het dictum: of dat tot gevaarlijke situaties kan leiden of dat het College dat bestempelt als iets wat beheersbaar is. Als dat zo is, en uw oordeel is oordeel Staten, daar kunnen wij mee uit de voeten. Dan ben ik gerustgesteld en gaan we die motie steunen.

Gedeputeerde Satijn: Ja, dat laatste is wat ons betreft het geval. Doe ik even als toelichting: als het budgetkrediet ontoereikend is, dan komen we sowieso altijd terug naar PS. Als onderdeel daarvan zullen we ook dan op dat moment, als dat van toepassing is, de consequenties inzichtelijk maken. Maar dat spreekt voor zich.

De voorzitter: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Voorzitter, dank aan de Gedeputeerde voor de toelichting. Dan constateer ik dat de motie eigenlijk niet oproept tot iets anders dan dat u zou doen als we in de knoei komen, maar dat u de motie ziet als een extra motivatie om dat heel goed te doen als we in die ongelukkige situatie terechtkomen.

Gedeputeerde Satijn: Voorzitter, dat is juist. En iets sneller dan dat in de huidige beleidsregels staat. Want daar zat ook een beetje de nuance met de motie. Daar heb ik het ook even met mevrouw Jenneskens over gehad. Dus in die zin kunnen we dat als oordeel Staten bestempelen.

De voorzitter: Voldoende voor u?

De heer Heldens (VVD): Prima, appreciëren wij.

De voorzitter: Dank u wel. Gaat u verder. Ik geloof dat u nog één motie ter beoordeling had.

Gedeputeerde Satijn: Dat is de motie 2847. Ook daar zouden we nog even naar kijken naar aanleiding van de eerste termijn. Dat is de motie van Partij van de Arbeid, GroenLinks en Fractie Palmen. Daar hebben wij nog eens goed met elkaar over gewisseld. Wij snappen de strekking zoals die bedoeld is, en ook die appreciëren wij oordeel Staten, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee zijn we aan het eind gekomen van ... Bijna aan het eind gekomen. De heer Driessen.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Ja voorzitter, ik mis de beantwoording van mijn vraag.

De voorzitter: Kunt u me nog heel even helpen? Dan hoeven we niet te zoeken.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Zeker. Ik vroeg namelijk: in alle beoordelingen van hoe u ook ons amendement beoordeelde in vergelijking met het Statenvoorstel, kan eigenlijk maar twee dingen blijken: óf die inconsistentie en logica komt uit incompetentie óf die komt uit een mening voor het vliegveld. En indien het tweede, wil ik graag weten wat die mening voor het vliegveld is.

De voorzitter: Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, ik hoop dat de eerste optie van de heer Driessen niet bewaarheid is. De tweede, onze mening over het vliegveld: we hebben een aantal malen met elkaar besproken hoe we dit proces zouden doorlopen. Daarin hebben we ook heel duidelijk gesteld, en dat is ook nog een keer in de commissie geduid, dat wij als College het open- of sluiten-scenario echt een politiek besluit vinden dat aan uw Staten is. Dat heeft u hier vandaag ook zo verhandeld. En daar hebben wij wel op toegezegd dat we in ieder geval duiding zouden geven op het scenario, mocht dat het besluit Open zijn. En dat is een duiding en niet meer dan dat. En onze mening is ook niet meer dan datgene wat officieel met u gecommuniceerd is. En dan laat ik aan u over hoe u dat beoordeelt, voorzitter.

De voorzitter: Dat loopt toch nog in een vervolgvraag uit. De heer Driessen.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Ja, dank u wel voorzitter. Dan zou ik wel graag een nadere duiding willen waarom dan het ene scenario waar de Provincie niet over gaat, dan wel zou kunnen. En u schrijft het nota bene zelf op in een Statenvoorstel. En het andere scenario waar de Provincie volgens u niet over gaat, zou dan niet kunnen. Terwijl er nergens gesuggereerd wordt dat dat aanzet tot het ontwikkelen ervan, maar slechts tot het onderzoeken ervan. En dat is mijn vraag en die probeer ik eigenlijk al anderhalf uur beantwoord te krijgen.

De voorzitter: Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, een scenario is een schets wat mogelijk is en niet meer dan dat. En zo hebben we het ook met elkaar verhandeld, bijna een jaar lang. Als we dan kijken naar het proces waar we met elkaar in hebben gezeten: wij zouden u – dat was in ieder geval onze intentie en ik hoor hier en daar dat dat wel goed gelukt is – u in een positie te brengen dat u in ieder geval vandaag een besluit zou kunnen nemen. En dat is de inzet geweest. En daarmee hebben we gewerkt met een viertal scenario's, langs acht publieke waarden, om u zo in staat te stellen om een goed oordeel te vellen. Dat is wat we gedaan hebben.

De voorzitter: Tot slot de heer Driessen.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Nou ja 'tot slot' voorzitter, de Gedeputeerde gaat continu voorbij aan mijn vraag. Mijn vraag is vrij helder: waarom het ene scenario. Want het scenario dat GS beschrijft in het Statenvoorstel: het ontwikkelen van een zonnepark, of in ieder geval het bedenken dat er een zonnepark zou kunnen komen, prima. Dat is niet de bevoegdheid van de Provincie. Nee. Ons amendement is ook niet een bevoegdheid van de Provincie. Die wordt ontraden. Maar u schrijft wel zelf een mogelijk scenario op. En het enige wat het amendement vraagt is: ga dat onderzoeken, hoe kan dat.

De voorzitter: De Gedeputeerde.

Gedeputeerde Satijn: Voorzitter, ik begin de heer Driessen iets beter te begrijpen waar zijn vraag zit. Kijk, wij hebben natuurlijk toen we met elkaar begonnen aan deze exercitie gezegd: als we het hebben over een alternatieve gebiedsontwikkeling, dan kan dat heel veel onderdelen bevatten. En toen hebben we met elkaar vastgesteld, ook voor de doorrekening: we nemen als het gaat over die alternatieve gebiedsontwikkeling, niet omdat dat onze intentie is of omdat we dat overlegd hebben met het bevoegd gezag, maar we moeten, en daar heeft u ook om gevraagd, een deugdelijke onderbouwing leveren ook van dat scenario. Nou, zo goed en zo kwaad als dat kan. En daarom is gekozen voor die twee opties. Dat is niet omdat dat het voorkeursscenario was van het College, want we hebben iedere keer ook gezegd: als het gaat over die doorrekeningen of die doorontwikkeling van het scenario waar u ook het amendement op geschreven heeft, is dat uiteindelijk iets van het bevoegd gezag. Alleen, als je een scenario oplevert – en dat hebben we proberen te doen onder 1, 2 en 3 en dus ook onder 4 – moet je wel komen met een onderbouwing die voor de Staten goed te interpreteren is en te herleiden is. Dat wil niet zeggen dat dat per definitie een zonnepark zou moeten zijn of per definitie woningbouw zou moeten zijn. Het is er met name in gezet om u een richtlijn te geven waar in alternatieve gebiedsontwikkeling rekening mee te houden is. Dat is feitelijk wat er in het hele proces gebeurd is. U vraagt nu op zich: ja oké, je hebt erin gezet: zonnepark. Dat is fraai, maar ik kom met een ander alternatief en dat doe je niet.' Maar dat hangt dus wel samen op dat punt dat we hebben gezegd: we hebben dat als uitgangspunt genomen voor de berekening, maar het bevoegd gezag gaat er natuurlijk uiteindelijk over wat die toekomstige functie zou kunnen zijn van het alternatief 4, de alternatieve gebiedsontwikkeling, scenario 4, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik geef u de gelegenheid om – dan kunnen we tenminste naar een afronding komen – om u nog een vervolgvraag toe te staan.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Dank u wel. En misschien dat mijn collega's dat ook nog hebben, maar dan concludeer ik dus heel kort dat al die andere scenario's dus ook helemaal niet mogelijk waren, want dat was helemaal niet uw bevoegdheid. En dat is waar bij mij de schoen wringt. GS schrijft zelf een scenario op, wat niet uw bevoegdheid is. Vervolgens hoor ik in deze zaal: u kunt dit opschrijven, maar dit is niet onze bevoegdheid. En dat is voor ons waar de schoen extreem wringt. Dan had u moeten zeggen: het is oordeel Staten, klaar. Dank u wel.

De voorzitter: Gedeputeerde behoefte aan een reactie? Niet het geval. Dan kijk ik nu even naar mevrouw Mertens nog.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Ja, dank u wel. Ik wil de Gedeputeerde nog heel even vragen of hij toch per punt even kan aangeven waar volgens hem sprake is van een resultaatsverplichting of van een inspanningsverplichting. Of hij dat nog even zou kunnen duiden. Dat zou voor ons nog wel heel wat helderheid scheppen in het amendement.

De voorzitter: Gedeputeerde, kunt u zo'n vraag beantwoorden?

Gedeputeerde Satijn: Ja voorzitter, dit is een politieke verhandeling. Ik ga heel even kort ruggespraak houden met de ambtelijke organisatie hierover.

De voorzitter: Ik schors voor twee minuten.

Gedeputeerde Satijn: Ja.

[SCHORSING]

De voorzitter: Het is toch iets korter dan ik had gedacht. Dus als u snel toch weer uw plaatsen inneemt. Het overleg van de heer Satijn op het einde van zo'n dag, dat gaat inmiddels zo razendsnel. Ik geef de heer Satijn, de Gedeputeerde hierbij het woord, nadat ik de vergadering weer heb heropend.

Gedeputeerde Satijn: Dank u wel voorzitter, je wordt er bijna goed in ja. We hebben er nog eens een keer goed over overlegd. Kijk, als we gaan kijken, dat amendement is gewoon een opdracht aan het College. En feitelijk – en ik heb dat ook proberen te duiden in de per punt appreciatie op verzoek van mevrouw Jenneskens – is het hele lijstje in die zin opdracht. Alleen zitten er heel erg afhankelijkheden in van externe partijen, waar je op voorhand natuurlijk geen zekerheid over een uitkomst kunt geven. Alleen, daarom is het goed dat we elkaar natuurlijk treffen eind dit jaar. Dan hebben we die hele lijst met elkaar doorgewerkt. Dan ligt die businesscases voor. En dan kunt u dan bepalen of het College zijn best goed genoeg gedaan heeft, voorzitter. Daar wil ik het bij laten.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Ja, voor zover als het de Gedeputeerde mogelijk is. Daarmee komen wij aan het eind van de beraadslaging. Ik kijk even rond. Ik ga ervan uit dat wij meteen tot stemming kunnen overgaan? Dat is het geval. Dan deel ik u als volgt mede hoe de stemprocedure, de volgorde zal zijn, die ook in het Presidium is vastgesteld. De volgorde is als volgt. Kijkt u even mee met de lijst, dan weet u waar u aan toe bent. We gaan uiteraard allereerst beginnen met het stemmen over de amendementen. En dat doen we in de volgende volgorde. Als eerste zal in stemming worden gebracht: amendement 143 van mevrouw Mertens cum suis. Dan 141 van de heer Driessen. Dan 142 van de heer Van Wageningen. Dan 145 van de heer Heldens cum suis. Dan gewijzigd amendement 140 van de heer Van Wageningen. Dan tweede gewijzigd amendement 144 van de heer Van Caldenberg. Dan gaan we naar gewijzigd amendement 146 van mevrouw Fischer-Otten cum suis. Dan stemmen we over het geamendeerde voorstel. Kan zijn dat wij dan nog even van de gelegenheid gebruikmaken om nog even voor u op papier te zetten hoe dat er dan uitziet, maar dat is even afhankelijk van welke amendementen worden aangenomen. Maar als daar behoefte aan is doen we dat even, voor alle zekerheid. Daarna stemmen we over de moties. We gaan zo dadelijk stemmen. Er zijn 45 Statenleden aanwezig. Dan open ik nu de stemmingen. Vraag ik uw aandacht om als eerste te gaan stemmen voor amendement 143 van mevrouw Mertens cum suis, inzake sluiting MAA. De stemming is nu geopend. Ik zie dat alle 45 stemmen zijn uitgebracht. Ik sluit de stemming. Het amendement is verworpen met 16 stemmen voor en 29 stemmen tegen. Aan de orde: amendement 141 van ... Mevrouw Fischer.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Ja, ik ben een klein beetje handicapt op dit moment. Ik probeerde <onverstaanbaar> van Tegen te bereiken. Maar het kwam bij Voor. Dus hoewel dat daar staat, dat ik voor ben ... Oh nee wacht even, dat ik ... (Jongens, jullie maken me gek.) In ieder geval: ik zou 'voor willen stemmen, en er staat 'tegen', zo is het. En dat kan niet meer ... Nee, dat klopt.

De voorzitter: De stemming kan nu niet meer wijzigen, maar het kan wel in het verslag worden opgenomen ...

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Prima.

De voorzitter: ... dat iedereen kan lezen wat u eigenlijk voornemens was te doen. Dank u wel, mevrouw Fischer. Gaan we naar amendement 141 van de heer Driessen, inzake MAA sluiten met ruimte voor natuur en bedrijvigheid. Stemverklaring van de heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Ja voorzitter, en een verzoek tot hoofdelijke stemming. Voorzitter, stemverklaring. Hier staan een aantal aannames in over verduurzaming waar wij niet per se achter staan. Maar het dictum dat hier staat, dat kunnen wij wel onderschrijven. En daarom zullen we het amendement steunen.

De voorzitter: Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Ja voorzitter, hetzelfde geldt voor de fractie van GroenLinks. Wij steunen wel het dictum, maar wel met de kanttekening dat wij ons niet kunnen vinden in alle passages over de zonneweides.

De voorzitter: Dank u wel. Stemverklaring van mevrouw Jenneskens, namens D66.

Mevrouw Jenneskens (D66): Ja, dat is dezelfde als GroenLinks en de SP: voor de energietransitie duurzaamheid, maar we kunnen het dictum <onverstaanbaar>.

De voorzitter: Mevrouw Berghorst.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Steun voor het dictum, niet voor de overwegingen.

De voorzitter: En mevrouw Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Ik zal het nog korter maken: ik sluit aan bij de vorige sprekers. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Fischer.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Om de damesrij compleet te maken: ik sluit me ook aan bij de anderen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Fischer. Gaan wij nu over tot hoofdelijke stemming over amendement 141. Ik geef het woord aan de griffier. En we beginnen bij de heer Van Wageningen.

Griffier Pregled: De heer Van Wageningen.

De heer Van Wageningen (D66): Voor.

Griffier Pregled: Mevrouw Werrij-Wetzels.

Mevrouw Werrij-Wetzels (CDA): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Westen.

De heer Westen (GroenLinks): Voor.

Griffier Pregled: De heer Westhoff.

De heer Westhoff (Forum voor Democratie): Voor.

Griffier Pregled: De heer Wolters Gregório.

De heer Wolters Gregório (SP): Voor.

Griffier Pregled: Mevrouw Absil.

Mevrouw Absil (CDA): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Baneke.

De heer Baneke (GroenLinks): Voor.

Griffier Pregled: De heer Bastiaans.

De heer Bastiaans (VVD): Tegen.

Griffier Pregled: Mevrouw Berghorst.

Mevrouw Berghorst (PvdA): Voor.

Griffier Pregled: De heer Van Bijnen.

De heer Van Bijnen (PVV): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Bosch afgemeld, de heer Van Caldenberg.

De heer Van Caldenberg (SP): Voor.

Griffier Pregled: De heer Claassen.

De heer Claassen (PVV): Tegen.

Griffier Pregled: Mevrouw Claessens-Schepers.

Mevrouw Claessens-Schepers (SP): Voor.

Griffier Pregled: Mevrouw Depondt-Olivers.

Mevrouw Depondt-Olivers (CDA): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Driessen.

De heer Driessen (Forum voor Democratie): Voor.

Griffier Pregled: De heer Ernst.

De heer Ernst (PVV): Tegen.

Griffier Pregled: Mevrouw Fischer-Otten.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Voor.

Griffier Pregled: De heer Franssen.

De heer Franssen (LOKAAL-LIMBURG): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Frische.

De heer Frische (CDA): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Geraats.

De heer Geraats (CDA): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Heldens.

De heer Heldens (VVD): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Hermans.

De heer Hermans (PVV): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Tegen.

Griffier Pregled: Mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voor.

Griffier Pregled: Mevrouw Jetten.

Mevrouw Jetten (GroenLinks): Voor.

Griffier Pregled: Mevrouw Jiménez-Hastenrath.

Mevrouw Jiménez-Hastenrath (PVV): Tegen.

Griffier Pregled: Mevrouw Kerseboom.

Mevrouw Kerseboom (Forum voor Democratie): Voor.

Griffier Pregled: Mevrouw Koopman.

Mevrouw Koopman-Lyon (VVD): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Kuntzelaers.

De heer Kuntzelaers (PvdA): Voor .

Griffier Pregled: De heer Van der Linden.

De heer Van der Linden (LOKAAL-LIMBURG): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Lodewijks.

De heer Lodewijks (VVD): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Loomans.

De heer Loomans (Partij voor de Dieren): Voor.

Griffier Pregled: De heer Megens.

De heer Megens (PVV): Tegen.

Griffier Pregled: Mevrouw Mertens.

Mevrouw Mertens (GroenLinks): Voor.

Griffier Pregled: De heer Meziani.

De heer Meziani (CDA): Tegen.

Griffier Pregled: Mijnheer Nijskens.

De heer Nijskens (VVD): Tegen.

Griffier Pregled: Mevrouw Palmen.

Mevrouw Palmen (Fractie Palmen): Voor.

Griffier Pregled: Mevrouw Plusquin.

Mevrouw Plusquin (Partij voor de Dieren): Voor.

Griffier Pregled: De heer Reuser.

De heer Reuser (SVL): Tegen.

Griffier Pregled: Mevrouw Schuring afgemeld, de heer Smeets.

De heer Smeets (SVL): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Thewissen.

De heer Thewissen (SVL): Tegen.

Griffier Pregled: De heer Vaessen.

De heer Vaessen (D66): Voor.

Griffier Pregled: De heer Van der Valk.

De heer Van der Valk (SP): Voor.

Griffier Pregled: De heer Vincken.

De heer Vincken (SVL): Tegen.

Griffier Pregled: Mevrouw Voncken-Janssen.

Mevrouw Voncken-Janssen (CDA): Tegen.

De voorzitter: Het amendement is verworpen met 20 voor en 25 tegen. Aan de orde: amendement 142, van de heer Van Wageningen inzake Verstandige sluiting Maastricht Aachen Airport. Ik open nu de stemming. Ik mis nog één stem. Die is nu uitgebracht. Als iedereen het goed heeft ingetoetst, dan sluit ik nu de stemming. Dit amendement is verworpen met 16 voor en 29 tegen. Aan de orde: amendement 145, van de heer Heldens cum suis inzake Een omgevingsbewust en toekomstbestendig MAA. Ik open de stemming.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Ik zou graag een stemverklaring afleggen hierover.

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw Fischer.

Mevrouw Fischer-Otten (50PLUS): Hoewel er in dit amendement dingen staan die wij wel zouden kunnen steunen is het voor ons onbestaanbaar om geld uit te geven voordat je zeker weet wat er tegenover staat. En de baan wordt niet naar 2.500 meter teruggebracht in dit voorstel. Dus daarvandaan dat 50PLUS tegen stemt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan sluit ik nu de stemming. Dit amendement is aangenomen met 25 stemmen voor en 20 stemmen tegen. Aan de orde: amendement 140, het gewijzigd amendement Van Wageningen inzake Financiering van Maastricht Aachen Airport volgens de regels. Nu even kijken of ik inderdaad geen stemverklaringen mis. Heel goed. Dan open ik nu de stemming. Ik zie dat alle 45 stemmen zijn uitgebracht. Ik sluit de stemming. Dit amendement is verworpen met 17 stemmen voor en 28 stemmen tegen. Aan de orde: het amendement 144, 2e gewijzigde, Van Caldenberg, inzake Handhaven arbeidsvoorwaarden MAA bij open houden. Geen stemverklaringen, dan is nu de stemming geopend. Ik zie dat alle 45 stemmen zijn uitgebracht, dus ik sluit de stemming. Dit amendement is verworpen met 17 voor en 28 tegen. Aan de orde: amendement 146, het gewijzigd amendement Fischer-Otten cum suis, inzake Start- en landingsbaan MAA niet langer dan 2500 meter. Geen stemverklaring? Dan is nu de stemming geopend. Ik mis nog één stem. Die is nu uitgebracht. Ik sluit de stemming. Dit amendement is verworpen met 17 stemmen voor en 28 stemmen tegen. Breng ik nu het geamendeerd Statenvoorstel in stemming. En aangezien het amendement van Heldens cum suis niet verder is toegevoegd of geamendeerd hoeven we dat niet nog een keer verder uit te printen en breng ik dat in stemming als het geamendeerde Statenvoorstel Toekomst Maastricht Aachen Airport brief GS 31-5-2022. Ik kijk even of er stemverklaring noodzakelijk is. Niet het geval. Dan open ik nu de stemming. Ik sluit de stemming. Merk daarbij op dat de heer Westhoff niet aanwezig was tijdens de stemming. Het voorstel, het geamendeerde Statenvoorstel is aangenomen met 27 stemmen voor en 17 stemmen tegen. Over tot stemmen over de moties. Als eerste breng ik in stemming: motie 2846, Berghorst cum suis, inzake Minder Hinder. De stemming is geopend. Ik mis nog één stem. Ja, die komt nu binnen. Ik sluit de stemming. De motie is verworpen met 17 voor en 28 tegen. Aan de orde: motie 2847, Berghorst cum suis inzake Ruimhartig Omgevingsfonds. Ik open de stemming. Alle stemmen zijn uitgebracht, ik sluit de stemming. De motie is verworpen met 17 voor en 28 tegen. Aan de orde: motie 2848, Loomans cum suis inzake Toepassen door commissie m.e.r. erkende berekeningsmethode bij natuurvergunning MAA. Ik open de stemming. Alle stemmen zijn uitgebracht. De motie is verworpen met 17 voor en 28 tegen. Aan de orde: motie 2849, Loomans cum suis inzake Omgevingsfonds MAA voor herstel- en isolatiekosten toerisme sector Zuid-Limburg. Ik open de stemming. Alle stemmen zijn uitgebracht. Ik sluit de stemming. De motie is verworpen met 15 voor en 30 stemmen tegen. Aan de orde: motie 2850, Loomans cum suis inzake Daadkrachtig terugdringen aantal ernstig gehinderde omwonenden MAA. Ik open de stemming. Alle stemmen zijn uitgebracht. Deze motie is verworpen met 17 voor en 28 tegen. Aan de orde: motie 2851, Driessen inzake Duidelijkheid in plaats van doormodderen. De stemming is nu geopend. Alle stemmen zijn uitgebracht. Deze motie is aangenomen met 29 stemmen voor en 16 stemmen tegen. Aan de orde: motie 2852, gewijzigd, Jenneskens cum suis inzake Grip op risico's aanbesteding baanrenovatie Maastricht Aachen Airport. De stemming is nu geopend. Ik mis nog één stem. Alle stemmen zijn uitgebracht. Deze

motie is verworpen met 21 stemmen voor en 24 tegen. Aan de orde: motie 2853, 2e gewijzigd, Mertens cum suis inzake Geen grotere stikstofopgave landbouw door openhouden MAA. Een stemverklaring van mevrouw Jenneskens.

Mevrouw Jenneskens (D66): Voorzitter, wij kunnen de gevolgen van de motie helaas niet overzien, dus wij zullen voor nu even tegen stemmen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Ijpelaar.

De heer Ijpelaar (CDA): Ja, zoals het CDA is zijn wij best bereid tot een handreiking. En in mijn inbreng hebben we ook aangegeven dat wij voor intern salderen zijn. Alleen, wij gaan op dit moment toch niet meestemmen met deze motie, omdat we de gevolgen nog niet kunnen voorzien. En ik hoop dat er een antwoord komt in december. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Geen andere stemverklaringen, dan breng ik de motie 2853 nu in stemming. Ik mis nog één. Ja, die is nu binnen. Ik sluit de stemming. Deze motie is verworpen met 11 stemmen voor en 34 stemmen tegen. Aan de orde is motie 2854, Mertens inzake Provincie Limburg mag nooit meer exploitant van MAA worden. Ik open nu de stemming. Nog één stem. Die is nu binnen. Ik sluit de stemming. Deze motie is verworpen met 20 stemmen voor en 25 stemmen tegen. Aan de orde is: motie 2855, Mertens inzake Bodemloze put. Ik open nu de stemming. Nog één stem. Die is nu uitgebracht. Ik sluit de stemming. Deze motie is verworpen met 20 stemmen voor en 25 stemmen tegen. Tot slot de laatste motie: 2856, de gewijzigde motie Mertens cum suis, inzake Openhouden MAA mag niet ten koste gaan van middelen sociaal domein. Ik open nu de stemming. Alle stemmen zijn uitgebracht. Deze motie is verworpen met 17 stemmen voor en 28 stemmen tegen.

9 Moties vreemd aan de orde van de dag

N.v.t.

10 Sluiting

Daarmee dames en heren, zijn wij gekomen aan het einde van deze beraadslaging, inclusief de stemmingen, en dus deze vergadering. En ik wil u allen complimenteren over de wijze waarop we gezamenlijk deze vergadering hebben gevoerd. Het was niet gemakkelijk, om maar een understatement neer te zetten. En ik denk dat ik ook namens u allen mag zeggen dat een ongelooflijk bedankje op zijn plaats is voor al die medewerkers die u allen al die tijd hebben geholpen ter ondersteuning, tot het laatste moment toe. Daarmee komen we aan het einde van deze vergadering. Ik dank u allen voor uw aanwezigheid, inclusief alle mensen die hier of op een andere plek de vergadering gevolgd hebben, alsmede ook de vertegenwoordigers van de pers. Ik wens u allen wel thuis. De vergadering is gesloten.

De notulen van de vergadering van 3 juni 2022 zijn door Provinciale Staten goedgekeurd in hun vergadering van 30 september 2022.

Dhr. S.F.P. van den Bighelaar MSc, plv. griffier

Dhr. E.G.M. Roemer, voorzitter